

RESTITUIREA POMULUI MIRESEI

Bună dimineața, prieteni!

Ce har mare ni s-a dat să putem fi în dimineața aceasta minunată de Paști în locul acesta, ca să ne închinăm Domnului și Răscumpărătorului nostru scump Isus Hristos, care a biruit moartea și a înviat.

Din toate mesajele pe care le-am auzit predicate de păstorul nostru, cel din dimineața aceasta a fost unul din cele mai bune. Astfel, m-am dus acasă și i-am spus soției mele: „Dragă, aceasta este o dimineață pe care ai pierdut-o pentru că nu te-ai trezit mai devreme.” Acesta a fost cel mai frumos mesaj despre înviere pe care l-am auzit în toată viața mea; niciodată nu am auzit ceva mai bun despre înviere ca mesajul adus în dimineața aceasta de păstorul nostru. Un mesaj uimitor și la subiect. Aceasta arată ce se întâmplă când vine ungera peste un om. Astfel, suntem fericiți pentru că Dumnezeu ne-a dat acest păstor minunat.

Acum aș vrea să-i mulțumesc fiecăruia dintre voi. Am fost aici pentru câțva timp, dar după cum știți, acum voi pleca în misiuni. Săptămâna aceasta voi pleca la indienii Cree sau în Columbia Britanică, iar de acolo voi merge la Fort Saint John. Dacă va fi cu voia Domnului, în această vară voi fi pe Coasta de Vest, sus în Est, în Alaska, la Anchorage și în jur. Apoi, de acolo s-ar putea să trimit niște iscoade pentru Africa și restul lumii, pentru iarna viitoare. Deci, s-ar putea să treacă ceva timp până când mă voi întoarce din nou la Tabernacol, probabil în august sau cândva în această toamnă.

Vreau să vă mulțumesc tuturor pentru colaborarea minunată și pentru tot ce ați făcut. Ne pare rău pentru că niciodată nu avem loc pentru oameni, dar din câte știu suntem într-un proiect de construcție, vom

construi o biserică mai mare pentru aceste servicii. Cred că ei vor începe curând să construiască la ea.

De asemenea, vreau să vă mulțumesc pentru cadourile voastre, pentru felicitările de Paști, pentru cadourile pe care i le-ați dat lui Billy și pentru cele pe care mi le-ați dat mie, fratelui Wood și celorlalți. Le apreciez pe toate.

Nu știți cât este de stresant ca cineva să vină și să spună: „Vrem să-l vedem pe fratele Branham. Vrem să-l vedem pe tatăl tău”, și așa mai departe, și să i se răspundă: „Lista este plină.” Nu știți în ce situație jenantă ești pus, pentru că tu poți primi doar câțiva și aceasta este tot ce poți face. Mi-aș fi dorit să am timp suficient să stau cu fiecare dintre voi și sper s-o pot face cândva, dar nu pe acest pământ, deoarece în locul acesta vin oameni din toată lumea. Săptămâna aceasta au venit aici oameni din diferite națiuni ale lumii, care au dorit interviuri și rugăciune.

Dacă ar fi fost vorba doar de micuța noastră adunare din Jeffersonville, mi-aș fi petrecut bucuros două sau trei ore cu fiecare, să rezolvăm problema, dar vedeți, în loc să fie cinci telefoane sau poate două chiar din comunitatea noastră locală, sunt o sută sau două sute din jurul lumii, în același timp în care sună cele două de aici. Înseamnă că sunt mii pe care nici măcar nu le pot atinge. Vedeți? Mă sună din toată lumea și de pretutindeni mi se trimit bilete de avion, ca să merg să mă rog pentru bolnavi, dar lucrul acesta nu este posibil.

Mulți

sunt deznădăjduiți, și mă gândesc că dacă aș fi în locul lor aș simți la fel. În dimineața aceasta de Paști, vă mărturisesc că nu știu ce să fac în legătură cu aceasta. Acolo sunt prea mulți, sunt mii și mii de oameni la care ar trebui să ajung în jurul lumii. Am făcut șapte călătorii prin lume și am fost în contact personal cu mai bine de zece milioane de oameni, deci vă puteți imagina cât efort cere aceasta.

De multe ori trecem prin diferite încercări și avem mici dezamăgiri, dar vă puteți închipui cât sunt de dezamăgit eu, când bolnavii mă sună și îmi spun: „Frate Branham, te rog vino! O, Doamne, trimite-l la noi!” și nu pot face nimic pentru ei? Primesc asemenea telefoane de pretutindeni și cred că vă dați seama că nu-mi este ușor să refuz invitația de a merge să mă rog pentru un copil bolnav, pentru un soț sau o soție muribundă, dar nu pot ajunge la toți.

Aceasta mă stresează foarte tare, iar pentru a nu avea complexe, privesc spre Calvar și merg mai departe așa cum vrea El. Rugăciunea mea este ca Domnul să-mi ierte neajunsurile, pentru că poate ar fi trebuit să merg la cineva și nu am făcut-o. Sunt și eu doar un om supus greșelilor.

În dimineața aceasta, în timp ce ieșeam de la serviciul de la răsăritul soarelui, în curtea din spate am auzit un lucru drăguț. Am un prieten scump din Chicago, cred că este pe aici pe undeva. Numele lui este Ed Stewart și cred că are în jur de șaptezeci de ani sau mai bine. El economisește banii din zeciuială în monede și mi-a dat un pachet întreg de monede. Desigur, ei merg într-o misiune în străinătate. Și bunul lui prieten, și al meu, fratele Skaggs, Leonard Skaggs, din Lowell, Indiana, era și el acolo. Eu nu am știut mai dinainte, dar el era mason. El avea un nasture de mason și vorbea despre ordinea masonică. Și bătrânul frate Stewart mi-a zis: „Îmi plăci, frate Branham și îmi place să vorbesc cu tine (scuzați expresia folosită de el, vă rog), dar ești mai greu de obținut decât un harem turcesc.”, iar altcineva mi-a zis, nu demult: „Mă bucur că la Domnul nu este așa de greu să ajungi.”

Ei bine, eu nu vreau să fiu așa pentru că îi iubesc pe oameni... M-am dus acasă și i-am povestit soției mele ce a spus fratele. Am stat la masă și am râs, imaginându-ne cât este de greu să ajungi la un harem turcesc. Sper că nu este atât de greu, frate Stewart, dacă ești aici. Cred că aceasta a fost doar o glumă care ne-a făcut pe toți să ne amuzăm.

Eu vă iubesc și doresc să vă văd pe toți (Acesta este adevărul), indiferent dacă este vorba de prieteni sau de dușmani; toți sunt la fel.

Eu am cu siguranță nevoie de rugăciunile voastre pentru adunările care urmează, pentru că voi merge printre indieni. Și știți cum este, când ești la Roma, trebuie să fii roman; și când ești cu indienii, trebuie să trăiești ca indienii.

Am un prieten misionar, care îmi este și partener de vânătoare. Când am fost sus pe autostradă, pe autostrada Alaska, l-am vizitat. Este un tip foarte drăguț cu soția sa și au o casă drăguță... dar avea mâinile mâncate și la fel în spatele urechilor și mă întrebam care era problema cu el, oare este o eczemă? Apoi am aflat că era de la puricii și ploșnițele din locul unde trebuia să locuiască, pentru că trebuie să locuiești cu oamenii ca să-i câștigi pentru Hristos. Ei sunt moștenirea lui Hristos, sunt oamenii pentru care a murit El și cineva trebuie să meargă la ei.

Șeful tribului a fost la una din adunările pe care le-am ținut de curând în Nord, iar Duhul Sfânt a venit în adunare, i-a spus numele, cine era și ce a făcut și... Oh, Doamne, aceasta a fost hotărâtor pentru el, deoarece a știut că o ființă umană nu putea face aceasta; acest lucru trebuia să vină de la Cel Atotputernic. Astfel, șeful acela a a înflăcărat coasta aceea în sus și-n jos, iar noi urmează să trecem apa cu o barcă cu pânze, pentru a ajunge la un trib mai izolat al indienilor Cree și la toți cei neglijați, deoarece mulți dintre frații care țin servicii mari, nu pot merge la ei.

Acum, indienii... Nu voi lua nici un cent de la ei pentru că adunarea de la indieni este sponsorizată de biserica de aici (Din câte știți, eu nu am luat niciodată o ofertă în adunările mele; nu iau bani). O parte din banii din zeciuială se vor folosi pentru a aduce acest Mesaj al salvării și eliberării la indienii aceia săraci și fără școală. La urma urmei,

ei sunt americani, voi știți aceasta. Noi suntem străinii (vedeți?), am intrat și am luat țara de la ei. Astfel, eu nu pot să le dau înapoi națiunea lor, dar le pot da nădejdea în Hristos, care într-o zi ne va pune împreună ca o frățietate într-o Țară în care nu sunt lupte și nimeni nu ia pământul altuia. În Țara aceea va fi loc pentru toți, iar eu îi voi fi mulțumitor când va veni timpul acela, dacă toți cei dragi ai mei vor fi salvați și pregătiți la timp.

Văd aici o mulțime de prieteni. Acolo este sora Lee, a cărei fiică a fost vindecată de Domnul. Ea a fost la internatul catolic „Casa bunului Păstor” și a avut o cădere nervoasă, dar scumpul nostru Domn Isus a vindecat-o în timp ce stăteam lângă patul ei. Tatăl și mama ei au fost de față atunci când Domnul Isus a declarat-o vindecată deplin. Ea este aici; totul s-a terminat, și desigur, știm că sora este foarte mulțumitoare în dimineața aceasta.

Dacă privesc peste mulțime, văd oameni care cu puțin timp în urmă erau pe moarte din cauza cancerului. Ei au fost aduși în scaune cu roțile, pe târgi sau în cârje, dar în dimineața aceasta sunt aici pe deplin sănătoși. Pretutindeni, în întreaga lume s-au întâmplat asemenea lucruri. Desigur, nu prin mine, ci prin El, prin Domnul nostru care a înviat din morți și este viu în veci. Lăudat să fie Numele Său mare!

Vă rog să mă purtați în rugăciunile voastre. Nădăjduiesc că o veți face, pentru că depind de voi. Aici nu este prea greu, dar când stai pe linia frontului este altfel.

Biserica noastră a primit o furgonetă nouă pentru mine iar ieri, în timp ce călătoream spre casă, am ascultat știrile. Eram împreună cu Iosif și ne întorceam de la Green Mill, unde am fost la rugăciune. În jurnalul de știri, am auzit cum sunt instruiți soldații pentru luptă. Ei fac un instructaj aspru: trebuie să se târască printre sârme ghimpate, în timp ce gloanțele șuieră pe

deasupra capetelor lor.

Și noi suntem instruiți aici, dar pe linia
frontului lucrurile arată cu totul altfel, deoarece dușmanul poate ataca
dintr-o poziție ascunsă. Noi știm că-l vom întâlni, deci vom înfrunța inamicul
acum. Îmi amintesc o cântare veche pe care am cântat-o
adesea: „Lupta a început!” Și-o amintește cineva?

Lupta a început, o, soldați creștini;

Și față în față în veșminte autentice;

Cu armurile strălucind și culorile curgând,

Binele și răul sunt angajate astăzi!

Lupta a început, dar nu fiți oboșiți,

Fiți puternici și în puterea Sa țineți-vă repede;

Dacă Dumnezeu este pentru noi,

Și steagul Său peste noi,

Vom cânta la sfârșit cântecul biruinței!

Sunt multe lucruri pe care trebuia să le spun în dimineața aceasta, dar cumva le voi scurta, pentru că sunt oameni care stau înghesuiți în picioare. Pentru cei care stau și ne ascultă din mașini, am pregătit difuzoare ca să ne recepționeze cât mai bine posibil. Să știți că apreciez faptul că ați venit atât de mulți, iar după serviciul divin ne vom ruga pentru bolnavi și cred că vom avea și un serviciu de botez. Cred că venirea lui Dumnezeu în scenă este dovada a ceea ce vorbim: învierea Sa. Este El viu sau nu este? Aceasta este o poveste științifico-fantastică sau este Adevărul? Dacă este viu, El a făcut o promisiune: „*Voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii.*” (Matei 28.20).

Astfel, dacă El vine în mijlocul nostru și dovedește că este aici, nu mai există nici o îndoială. Vedeți? Amintiți-vă că toate religiile din lume, au zilele lor sfinte, zile libere și așa mai departe, dar nu este niciuna care poate dovedi că fondatorul ei...moartea l-a luat și aceasta a fost totul; dar în ce privește credința creștină, Fondatorul nostru a murit și a înviat din nou.

Nu demult, am avut un interviu de presă în Mexic, din pricina bebelușului care a murit dimineața la ora nouă și a fost înviat seara la ora zece și treizeci de minute, chiar în brațele mamei sale pe platformă, înaintea zecilor de mii de oameni. Treizeci de mii de oameni au venit la Hristos în seara aceea. Vedeți? Vă puteți imagina ce a fost acolo. Eu l-am văzut pe micuț într-o vedenie și am spus care era numele lui și alte lucruri. Mama era undeva în spate și nu putea intra pentru că nu avea număr de rugăciune; dar ea nu trebuia să treacă prin rând. Când l-a adus pe copil, ploua, turna cu găleata...

Cei care stați în picioare, gândiți-vă la ei. Ei erau acolo de la ora nouă dimineață pentru serviciul care începea la ora nouă seara. Au stat în soarele fierbinte, aplecându-se unul după altul pentru umbră, au stat în picioare, nu jos. Și aceasta o fac în Africa, în diferite locuri și în India unde s-au adunat o singură dată o jumătate de milion de oameni.

Femeia aceasta micuță nu a putut obține număr de rugăciune (și aproape trei sute de ușieri încercau s-o țină acolo în spate) și nu putea ajunge în rând, așa că stătea acolo rugându-se pentru copilăș, dar Duhul Sfânt a zis: „Spune-i să-l aducă aici!”

Micuțul bebeluș era învelit într-o pătură udă (stătea acolo de dimineață), iar doctorul l-a declarat mort. Noi avem declarația medicului care a confirmat decesul copilului în dimineața aceea la ora nouă, iar acum era în seara aceleași zile, aproape de miezul nopții. Conformându-mă vedeniei, eu m-am dus, mi-am pus mâinile peste micuț și el a revenit imediat la viață.

După serviciu, s-a apropiat de mine presa. Eu nu am nimic împotriva a ceea ce crede cineva, cât timp este conform Scripturii, dar bărbatul care mi-a luat interviul era catolic și m-a întrebat:

„Crezi că sfinții noștri pot face așa ceva?”

„Dacă trăiesc, da.” am răspuns.

Noi știm că biserica catolică crede că trebuie să fii mort ca să fii sfânt, de aceea am zis: „Dacă ei trăiesc, da.

„O, dar nu poți fi sfânt înainte de moarte!” a continuat el.

„Apostolul Pavel a fost sfânt înainte sau după moartea sa?” În epistola către Efeseni el a scris morților sau celor vii, căci spune: „...**către sfinții** care sunt în Efes.”? (Efeseni 1.1). Desigur, el le-a scris

sfinților care locuiau în diferite locuri și nu morților.

Bărbatul acela mi-a răspuns:

„Tu încerci să judeci cazul tău cu ajutorul
Bibliei, însă noi suntem biserica.”

„Atunci să vedem biserica făcând așa ceva.” Noi
știm că numai Hristos poate face asemenea lucruri.

Când am spus aceasta, el m-a întrebat:

„Care este părerea te despre Biserica Catolică?”

„Aș fi preferat să nu-mi pui o asemenea întrebare.”

„Păi, vreau s-o aud”.

„Ei bine, este cea mai înaltă formă de spiritism
care există”, am spus eu.

„Spiritism?”

„Da, domnule.”

„De ce crezi aceasta?”

„Oricine mijlocește la morți și este în comuniune cu ei, este cuprins de spiritism”, am răspuns eu. Vedeți?

„Bine, dar și tu te rogi lui Hristos și El este mort”, a spus el.

„Hristos a înviat.” El a înviat din nou și este minunat să știm aceasta. Sunteți recunoscători și mulțumitori pentru că El a înviat? Haideți să ne plecăm capetele și să-l mulțumim că a murit pentru neprihănirea noastră.

Tată ceresc, în dimineața aceasta Îți suntem profund recunoscători pentru Isus și pentru învierea Sa glorioasă. Îți mulțumim pentru că într-o dimineață ca aceasta, El a triumfat asupra morții, mormântului și iadului, după ce, în toată călătoria Sa pe acest pământ a biruit orice boală, orice slăbiciune și orice putere a Satanei. Ultimul și cel mai mare dușman care a stat înaintea Lui a fost moartea, dar în dimineața de Paști, El a înviat din morți dovedind că era Dumnezeu. Dușmanul cel din urmă nu a putut să-L rețină; mormântul a trebuit să-L elibereze și la fel iadul, pentru că trebuia să fie primit în cer.

O,
Dumnezeule, fie ca inimile noastre să-L primească astăzi în Puterea Duhului Sfânt, ca să putem fi supușii Lui, slujitorii Lui și exemple pentru toți oamenii de pe pământ. Îngăduie aceasta, Doamne!

Binecuvântează-i pe cei prezenți în locul acesta, o
Dumnezeule, pentru că Te rog pentru toți acești oameni scumpi care s-au îngrămădit aici încă înainte de răsăritul soarelui. Dă-le din belșug, mai mult decât putem face sau gândi și împlinește dorința cu care au venit fiecare în inimă, în dimineața aceasta, ca să plece acasă mulțumiți, fiindcă ai spus că nu

vei refuza pe nimeni, ci îi vei umple cu lucruri bune și îi vei trimite înapoi bucuroși. Îngăduie aceasta, Doamne!

Fie ca Atotputernicia Ta, Duhul Tău cel Sfânt să lucreze cu fiecare în puterea învierii, până când nădejdea noastră va fi zidită doar pe Sângele lui Isus cu neprihănire. Dăruiește-ne aceasta, Tată.

Binecuvântează Cuvintele pe care le vom citi acum și primește mulțumirile noastre pentru Mesajul de dimineață (așa cum am venit la biserică mai devreme); căci am văzut cum l-ai folosit pe fratele nostru care a adus un mesaj pentru această generație muribundă în care trăim și noi. Cum Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne! Oh, Dumnezeule, inimile noastre tresaltă de bucurie când ne gândim la aceste lucruri! Păstrează-l sub unger, Doamne, în zilele care stau înaintea sa și binecuvântează această biserică micuță.

Doamne, ajută-mă în timp ce merg să aduc Mesajul și la alți oameni. Ajută-ne să stăm împreună ca unul, să ne rugăm împreună și să trăim în sfânta unitate a Duhului Sfânt până când ne primește Isus în Împărăție. Ascultă-ne, căci ne rugăm aceasta în Numele lui Isus și pentru Slava Sa. Amin.

(Fratele Neville spune: „Frate Branham, pot să te întrerup?).

Sigur că poți, frate. (Ca semn al aprecierii noastre și al dragostei și prin munca unui tânăr din mijlocul nostru, îți dăruim acest tablou). Mulțumesc, fratele Neville și biserică.

(Tânărul care a pictat tabloul se numea Jerry Steffy). Dumnezeu să-l binecuvânteze pe acest băiat. Jerry, dacă ești în

dimineața aceasta aici, să știi că este foarte frumos. Îmi pare rău; mi-aș fi dorit să am posibilități să-l ajut pe acest băiat să meargă la școala de arte. Eu cred că Dumnezeu este în artă, nu credeți aceasta? Dumnezeu este în muzică și este trist să vezi un talent ca acesta care nu poate progresa. Cu cât va lucra mai mult, cu atât va progresa mai mult, iar eu mă rog ca Dumnezeu să te binecuvânteze, Jerry.

(Vrei să le citesc?)

În ordine, domnule. Fratele Neville va citi versurile. Nu am nici o idee despre ce este vorba...

Nu este om de statură mare,

Nici mândru în felul său;

El însuși nu trâmbițează,

Șa cum umblă zi de zi.

Nu dorește bogății, nici faimă

Și nimeni nu-i poate lua locul;

El este așa cum îl dorim,

Scumpul nostru frate Bill.

El ne învață cu credincioșie

Cuvântul nediluat,

Nu căutând faimă, nu dorind laude,

Doar urmându-L pe Domnul.

Vorbirea lui este fină și blândă;

Nu-și ridică vocea,

Doar să strige împotriva răului,

Atunci nu are de ales.

Niciodată nu a primit multă învățătură

De la colegii și școli;

Dar știe ce este important, și cu siguranță

Nu este prostul nimănui,

Căci cunoștința care-i este dată,

Este veșnică, de sus;

Nu are un crez, doar pe Hristos,

Nici Lege, doar dragostea suverană.

Nu a fost nici un anunț mare

La nașterea lui simplă și smerită,

Dar pentru noi este cel mai mare om

Care a trăit pe pământ.

Apreciem mai mult decât un privilegiu

Să-l cunoaștem ca prieten,

Prețuim tot ce reprezintă el

Și o vom face până la sfârșit.

El spune că nu e predicator;

Este cât se poate de modest.

Doar puneți-l la amvon

Și nu este greu de văzut.

A fost
hotărât mai dinainte ca profet,

Să-l numească oamenii cum vor;

Dumnezeu ne-a acordat o mare favoare

Când ni l-a dat pe fratele Bill.

Semnat: Micuța turmă.

Mulțumesc, mulțumesc... Mulțumesc pentru aceste
gânduri. Cine a compus-o?

(Fratele Neville spune: „Cred că mama lui”).

Nu sunt vrednic de aceste cuvinte, dar pentru mine
prețuiește mai mult decât toți banii din lume. Vedeți? Să te gândești că cineva
te privește ca slujitorul Său, ca slujitorul lui Dumnezeu.

Rugăciunea mea este ca întotdeauna să trăiesc
corect față de El. Dumnezeu să vă binecuvânteze întotdeauna. Gândurile și
dragostea mea vor fi îndreptate întotdeauna spre voi.

Oh, avem atât de multe lucruri frumoase că am putea lua toată ziua și nu am ajunge niciodată jos în Cuvânt!

Eu am avut o vedenie referitoare la venirea Domnului și aș fi vrut să vă spun ceva despre ea, iar fiica mea Rebeca a visat de două ori că a călătorit cu mine în mașină, iar eu i-am vorbit despre apropiata apariție a Domnului. Acum aștept să văd dacă va visa și a treia oară, deoarece s-ar putea ca atunci să primesc și tălmăcirea de la Domnul.

Sunt foarte multe de spus, dar haideți să intrăm direct în Cuvânt. Nădejdea și rugăciunea mea este că toți vă veți simți bine pe parcursul serviciului divin, iar la încheierea adunării din dimineața aceasta nu va mai fi nici o persoană slabă printre noi. Să nu uitați că Hristos a murit pentru păcătoși și aceștia am fost noi, vedeți, aceștia suntem noi. Deci, El a murit pentru noi, ca să ne poată salva.

Se aude bine peste tot?

Se aude bine și acolo în spate? Bine. În ordine.

Acum, vreau să citesc

ceva din Cuvântul Său. Mai întâi, aș vrea să mergem la **Cartea lui Ioel 1.1-4**, apoi voi citi din **Ioel 2.25** și **Geneza 20.7**.

Dacă obosiți și vreți să

ieșiți, puteți s-o faceți, dar acesta va fi ultimul meu Mesaj către biserică pe care-l țin aici pentru ceva timp, și așteptăm un serviciu de vindecare în dimineața aceasta. Dorința mea este ca Dumnezeu să binecuvânteze Mesajul acesta

astfel încât să intre în adâncul inimilor noastre ca putem înțelege ce înseamnă. Noi suntem aici ca să spunem ceea ce credem și să dovedim cu Scriptura că așa este scris; și apoi, fie ca Dumnezeu să vină și să dovedească

faptul că este Adevărul, să-L facă real.

Așa cum am spus:

„Aceasta este o sămânță de floarea soarelui.” Semănați-o și vedeți ce este cu adevărat; dacă atunci când răsare este o plantă de floarea soarelui, aceasta o stabilește. Este dovada că era o sămânță de floarea soarelui. Vedeți? Aceasta este tot.

Rugați-vă pentru mine,
fiți loiali bisericii și stați aici cu fratele Neville.

Vreau să vă spun că eu
merg în aceste adunări fără un îndemn special, însă nu pot să stau deoparte
când știu că lumea moare. Voi știți că Pavel a primit „chemarea macedoneană”,
iar dacă Dumnezeu îmi va trimite și mie o asemenea chemare, voi merge oriunde
va
voi El, deoarece doresc să fac totul cât se poate de bine pentru a semăna
pretutindeni Sămânța; câteva Semințe aici și câteva dincolo. Știu că multe vor
fi mâncate de păsările cerului, altele vor fi înăbușite și așa mai departe, dar
s-ar putea ca acolo să fie și câteva care vor răsări, știți, într-un pământ
bun. Deci... principalul lucru este să semănăm Sămânța.

Sunt niște versete
neobișnuite pentru un Mesaj de Paști: **Ioel**
1.1-4:

***„Cuvântul Domnului,
care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel.***

***Ascultați lucrul
acesta, bătrâni! Și luați seama toți locuitorii țării! S-a întâmplat așa ceva***

pe vremea voastră, sau pe vremea părinților voștri?

Povestiți copiilor

voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească neamului de oameni care va urma!

Ce a lăsat nemâncat

lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat

lăcusta lelec, ce a lăsat lăcusta lelec, a mâncat lăcusta Hasil.”

Acum, Ioel 2.25-26: „...vă voi răsplăti

astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, lelec, Hasil și Gazam, oștirea

Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastră.

Veți mânca și vă veți

sătura, și veți lăuda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni

cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!”

Și **Geneza 20.7**. Voi începe citirea de la versetul 6, ca să obțin o bază:

„Dumnezeu i-a zis în vis: „Știu și Eu că ai lucrat cu inimă curată, de aceea te-am și ferit să păcătuiești împotriva Mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea.

Acum, dă omului nevasta înapoi; căci el este

proroc, se va ruga pentru tine, și vei trăi. Dar, dacă n-o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și tot ce-i al tău.

Din textele acestea,
vreau să scot tema: **Restituirea.**

După
ce a predicat mesajul acela remarcabil, ultimul gând al fratelui Neville a fost: „Să fii restituit”, iar aceste cuvinte m-au făcut să mă gândesc la acest subiect. Astfel, m-am grăbit acasă, mi-am luat dicționarul și câteva notițe din Scripturi și am început să copiez unele lucruri. Apoi, am luat Lexiconul Webster și am căutat să văd ce înseamnă cuvântul „restituire”.

„A restitui” înseamnă **„a da înapoi proprietarului original”** sau **„a reșeza în starea originală”**, ceea ce înseamnă că cel în drept are dreptul la restituire. Aceasta este explicația dată de Webster pentru cuvântul „restituire”: „Să fie adus înapoi la primul proprietar” sau: „Să fie adus înapoi la condiția inițială”. Astfel, dacă se revendică ceva, dacă se pretinde o restituire, o puteți revendica – puteți s-o faceți să revină la locul corect.

Fie ca Dumnezeu să
binecuvânteze cuvintele mele plăpânde.

„A restitui” înseamnă „A da înapoi”, iar dacă este nevoie, „revendicarea poate fi decretată, se poate face cu forța”. „A restitui” înseamnă „a se aduce înapoi la cine aparține cu adevărat sau a aduce înapoi la starea naturală, unde a fost prima dată, a aduce înapoi la condiția naturală.

Firește, noi avem o lege prin care putem forța lucrurile în legătură cu proprietatea noastră de drept, care ne-a fost luată abuziv și care trebuie să ne fie restituită.

Dacă cineva ar fura o proprietate și ar ocupa-o, voi puteți să vă folosiți de legea corespunzătoare pentru a obliga persoana vinovată să vă restituie ceea ce v-a aparținut; să reintrați în posesiune. Oh, ce text! Mi-ar plăcea să am două zile pentru subiectul acesta: „A constrânge, a forța”.

„A forța!” Noi avem ocazia să-l constrângem, să-l forțăm pe Satan, să pretindem lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu, pentru că Dumnezeu are o Lege și Legea aceasta este Cuvântul Său, iar El i-a dat Bisericii Sale anumite drepturi, în acest Cuvânt. De aceea, noi avem dreptul să-i pretindem Satanei să ne dea înapoi ceea ce ne aparține și să-i zicem: „Dă-le înapoi!”, iar el trebuie să o facă, pentru că-L avem de partea noastră pe Avocatul lui Dumnezeu, pe Duhul Sfânt. Noi mergem pe genunchi și spunem: „Este așa vorbește Domnul!” iar el trebuie să renunțe și să ne restituie totul, pentru că Duhul Sfânt este acolo ca să-l oblige s-o facă.

Legea unei țări este făcută de popor și pentru popor, ca să poată fi aplicată dreptatea, însă Legea Duhului lui Dumnezeu îl obligă pe Satana să cedeze ceea ce a luat de la Dumnezeu prin amăgire și posedă pe nedrept. El la luat de la Dumnezeu sufletele bărbaților, sufletele femeilor și ale copiilor; și a pus boala peste oamenii pe care Dumnezeu i-a făcut după chipul Său, ca să fie ca El.

Dar conform Scripturii, Biserica a primit dreptul legal de a-și cere drepturile prin Duhul Sfânt.

Cred că v-am povestit deja

cazul fratelui din Georgia, a cărui mașină a fost furată cu tot ce era în ea. Călătorise împreună cu familia lui peste șapte sute de mile pentru a lua parte la adunare, iar când a ajuns în Louisville i s-a furat mașina. Este vorba de fratele Evans. Fratele a anunțat furtul la poliție, dar în zilele acelea în Louisville fuseseră furate mai multe mașini. Aveau o bandă mare care furau mașini și le vopseau. Acolo nu sunt necesare acte de proprietate pentru vânzarea unui automobil, iar unii falsifică un asemenea acte în numai câteva minute.

Când am auzit ce i s-a întâmplat fratelui, noi ne-am dus pe genunchi și ne-am rugat. Isus nu ar fi trebuit să facă aceasta deoarece El era Cuvântul, însă noi nu suntem Cuvântul așa că ne-am pus pe genunchi. Nici prorocii nu erau Cuvântul, dar Cuvântul a venit la ei. Dar Isus a fost Cuvântul. Vedeți? El nu trebuia să Se roage; El era Dumnezeu Însuși. Dar noi suntem profeții Lui, slujitorii Lui la care vine Cuvântul Domnului. Atunci profetul este justificat prin El; dacă ceea ce spune se împlinește, este Cuvântul Domnului.

Noi avem o Scriptură în care Isus a spus: *„Oriunde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu și sunt într-un acord, Eu voi fi în mijlocul lor – și dacă vor fi de acord să atingă orice lucru și să-l ceară, fără să se îndoiască, vor avea ceea ce au cerut; le va fi dat.”*

Aceasta este Legea, iar Cel care este aici ca să forțeze acea Lege este Duhul Sfânt. Cum este cu oamenii care nu cred în Duhul Sfânt și Îl resping? Vedeți? Tu respingi propria ta pace și îndurare.

Ne-am pus pe genunchi.

Eram patru sau cinci oameni (cu fratele Fred Sothmann și încă câțiva), am îngenunchiat și am pledat pentru acest caz înaintea lui Dumnezeu, am luat Cuvântul făgăduinței și L-am trimis înainte, iar marele Duh Sfânt a preluat

cazul. Înaintea mea s-a desfășurat o vedenie în care am văzut un bărbat cu o cămașă galbenă pe el, care mergea spre Bowling, Kentucky, cu mașina furată. Duhul Sfânt a venit peste el și l-a condamnat, iar el s-a întors aproape jumătate din drum. Am văzut că vine înapoi și a parcat mașina pe o anumită stradă, aici peste râu, așa că m-am ridicat și le-am spus fraților: „Așa vorbește Domnul!” Ei au plecat pe strada indicată de Domnul și au găsit mașina parcată acolo, cu rezervorul pe jumătate gol.

Bărbatul acesta stă în dimineața aceasta aici, ca martor. Ce este aceasta? Constrângere, forțare: „Dă-o înapoi!” Vedeți? Aceasta este! Despre aceasta vorbim. „Restitui-o! Du-o înapoi la proprietarul de drept!”

Dacă Satana v-a furat dreptul de a fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt astăzi aveți dreptul de a forța pretenția lui Dumnezeu. „Adu-i înapoi!” Dacă Satana v-a îndurerat și v-a îmbolnăvit, avem înaintea lui Dumnezeu dreptul să forțăm Legea Sa care spune: *„Prin rănilor Lui suntem vindecați!”* Amin! „Adu-i înapoi!”

Eliberează-i! Tu îi duci la moarte și noi îi pretindem! Adu-i înapoi!”

În aceasta constă constrângerea. Restituirea înapoi la starea originală. Un bărbat bolnav, o femeie bolnavă, un copil bolnav, sunt afară din condiția lor originală. Dar noi avem dreptul să constrângem împlinirea pretențiilor noastre: pretențiile noastre nu sunt de fapt ale noastre, ci Dumnezeu ni le-a dat: *„Prin rănilor Lui suntem vindecați; El a fost rănit pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Lui suntem vindecați.”* (Isaia 53.5). Noi avem dreptul să folosim constrângerea Legii, iar Dătătorul Legii, Duhul Sfânt Însuși, Avocatul lui Dumnezeu este aici ca să vadă dacă se face întocmai. Amin! Dar El poate lucra numai dacă Îl lăsați. Vedeți? Voi trebuie să credeți.

Există o Lege... Pentru

orice există o Lege. Peștele are o lege, iar dacă o lasă să lucreze în el, poate să se ridice sau poate coborî pe fundul oceanului fără să-l deranjeze; nu i-ar distruge nici o celulă. Încercați s-o faceți și voi. Nu puteți, pentru că nu aveți această lege în voi, dar peștele poate s-o facă pentru că o are. El elimină aerul și nu este nimic care să explodeze. Peștele este făcut în felul acela; el știe și forțează legea aceea să-l coboare pe fundul oceanului și apoi să-l ridice înapoi.

Oh, în Hristos era o Lege, iar această Lege este în om, de aceea, puteți să-l îngropați în cel mai adânc mormânt, în cea mai adâncă mare sau în partea cea de mai jos a iadului; acolo este o Lege a Duhului lui Dumnezeu care îl va învia din nou, vedeți?

Pasărea are o lege. Ea se poate așeza pe pământ, dar are posibilitatea să-și miște aripile și să zboare atât de sus încât nu o mai vedem. Aceasta este împotriva științei, fiindcă ei pretind că este legată de pământ, că gravitația trebuie să o țină pe pământ. Dar pasărea poate birui gravitația, se poate ridica peste ea și să zboare, deoarece trebuie să pună legea din ea să funcționeze; ea este făcută să posede acea lege. Acum încep să mă simt religios.

Noi avem în noi o Lege, Legea Vieții și trebuie...

Voi sunteți făcuți, născuți și așezați aici în Trupul lui Hristos ca fii și fiice de Dumnezeu. Voi nu știți să-l doborâți pe diavol. Noi avem o Lege, Legea Duhului Sfânt și singurul lucru pe care trebuie să-l știți și să-l faceți, este să știți cum să vă dați la o parte și să-L lăsați pe Dumnezeu. Dar dacă continuați să vă luptați cu Ea, nu va funcționa niciodată. Voi trebuie să renunțați s-o mai faceți și să-L lăsați pe Dumnezeu s-o facă. Aceasta este tot.

Cum ar fi dacă peștele ar zice: „Așteaptă, îmi voi ține respirația foarte bine; voi inspira puțin oxigen și voi vedea dacă pot să mă scufund.”? Dacă ar face aceasta, ar exploda. Vedeți? Sau cum ar fi dacă pasărea ar spune: „Voi vedea cât de repede pot zbura acolo jos și poate voi

reuși!”? Nu, ea nu o va face pentru că va cădea. Vedeți? Ea trebuie să știe cum poate controla legea aceea.

La fel este și cu noi, nu depinde de cât luptăm, de cât tragem sau ne grăbim. Voi nu puteți spune: „Oh, nu am primit aceasta; nu am primit aceea!” Nu aceasta este, ci trebuie să știi că Legea Vieții este în tine. Doar renunțați și lăsați-L pe Dumnezeu, fiindcă atunci El vă va duce la vindecarea voastră, vă va duce la botezul cu Duhul și la orice a promis. Tot ce a spus El vă aparține, dar renunțați la voi înșivă și lăsați-L pe Dumnezeu...

Dacă ofițerul l-ar duce pe individul care v-a furat proprietatea la Tribunal, dar voi nu veți încredere în el, ci ziceți: „Păi, nu știu dacă ar trebui să facă aceasta sau nu”, el nu ar reuși niciodată. Lăsați-l să se ducă, fiindcă aceasta este calea s-o faceți. Lăsați-l pe Satan să plece cu toate îndoielile, să dispară din gândurile voastre și atunci Dumnezeu vă va ridica. Bine.

Sunt Paștele! Oh, mie îmi plac Paștele! Da, domnule. Astăzi auzi doar despre iepurași, rațe, găini roz, pălării frumoase și haine noi, dar nu acesta este Paștele. Paștele este învierea, restituirea înapoi; este timpul restituirii lui Dumnezeu. Priviți pământul: Dumnezeu restituie. Ce restituie? Natura. El restituie florile; El restituie frunzele; restituie roadele pământului. Ce este aceasta? Dumnezeu restituie. Acolo a fost dată o sentință, o revendicare. Revendicarea Paștelui – Legea cere să reapară florile. Legea lui Dumnezeu care este în natură presează pământul să producă un Paști, o înviere. Minunat!

Soarele își croiește drumul pe cer și tot ce a fost ucis de iarnă este înviat prin căldura primăverii. Când soarele se îndepărtează de Pământ, totul moare, dar când el se apropie din nou, natura revine la viață: sămânța care se află în pământ vine din nou la suprafață, pentru că germeul de viață rămâne în ea chiar dacă restul este înghețat. Astfel, când soarele se apropie din nou de pământ, are loc Paștele: învierea –

renașterea naturii. Răsar florile din nou; totul se ridică. Soarele restituie tot ce a omorât iarna. Tot ce a omorât iarna, restituie Soarele Vieții.

Așa este și cu oamenii. Tot ce a înghețat iarna, ce a omorât religia formală, readuce din nou la Viață apropierea Fiului lui Dumnezeu care vine în aceste ultime zile la Biserica Sa. „*Vă voi restitui, zice Domnul!*” Vedeți?

Dumnezeu

readuce florile, pomii, sămânța, întreaga natură de pe pământ la o viață nouă, iar noi știm că El va restitui și Locașul Său. El va restitui Edenul Său, va restitui tot ce a omorât moartea. Acesta este adevărul.

Singura

cale de a rămâne pentru totdeauna moartă este ca sămânța să zacă în locul greșit. Dar dacă ea cade în locul corect, trebuie să se întoarcă din nou la viață. Deci, Dumnezeu ne-a lăsat să ajungem în Canalul corect pentru restituire.

Soarele

restituie tot ce a omorât iarna. Ce face întoarcerea soarelui? Forțează (ascultați), forțează moartea... Când soarele primăverii se întoarce din nou în linia pământului, forțează moartea să îi cedeze învierii drepturile sale. Amin! De ce? Pentru o restituire, pentru o restabilire din nou. Cine face aceasta? Soarele care vine; aceasta este Legea lui Dumnezeu. Dumnezeu a pus o Lege, legea gravitației, și toată natura lucrează conform ei. Conform acestei legi, fiecare floare și fiecare sămânță are un timp bine stabilit, apoi moare și învie din nou.

Dacă

sămânța zace moartă în pământ... am putea lua lumina becului și s-o punem peste ea, dar nu o va ajuta cu nimic. Nu există nici o modalitate s-o facem, dar

Dumnezeu are o Lege conform căreia soarele vine peste sămânță și forțează viața din ea să iasă afară. Moartea nu o mai poate ține, pentru că Dumnezeu a așezat toate Legile Sale ca să-L slujească; ambele, legile naturale și cele spirituale, lucrează conform Cuvântului Său, indiferent de condiții. Îmi place aceasta și am aici o Scriptură pentru aceasta. Da, domnule!

Dumnezeu

Și-a pus toate Legile în mișcare. Gândiți-vă la ea; să o udăm acum, deoarece în câteva minute vom avea un serviciu de vindecare. Vedeți? Dumnezeu Și-a pus toate Legile în mișcare încât să poată lucra conform propriului Său Cuvânt (Înțelegeți?). Legile Sale trebuie să lucreze conform Cuvântului Său. El a poruncit soarelui, a poruncit lunii, a poruncit pământului și naturii, și toate se aliniază pentru că toate Legile Lui lucrează în armonie cu Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Astfel, Legea Vieții din noi ne va aduce la această înviere. Trebuie! Este imposibil să nu o facă.

Acesta

este motivul pentru care Legea Vieții care era în Hristos... Când Cuvântul a fost vorbit și a zis: *„Nu voi lăsa ca preaiubitul Meu să vadă putrezirea, nici nu voi lăsa sufletul Lui în iad”* (Psalmul 16.10), nu a fost timp, nu au fost destui diavoli, nu a fost nimic care să-L țină pe Hristos în acel mormânt pentru ca trupul Lui să vadă putrezirea, deoarece Legea lui Dumnezeu aducea Cuvântul la împlinire. Și Legea lui Dumnezeu aduce orice promisiune la împlinire, prin Duhul Sfânt (ați înțeles?), indiferent de condiții.

Iov

a zis: *„Chiar dacă viermii cărnii vor distruge trupul meu, eu știu că în trupul meu Îl voi vedea pe Dumnezeu.”* (Iov 19.26). Indiferent cât suntem de mici, cât suntem de slabi, de murdari, de nesfinți, cât suntem de bolnavi sau de îndurerați, Legea Duhului lui Dumnezeu forțează rezultatul prin Cuvântul lui Dumnezeu și îl face să I se supună zicând: *„Dă-i-o înapoi!”* Amin!

Oh, dacă am putea să ne gândim puțin la

aceasta! O forțează indiferent de condiții? Indiferent care este situația, Legea Cuvântului lui Dumnezeu forțează lucrurile să se potrivească cu Cuvântul Său. Vedeți? Trebuie!

Dacă

o floare zace acolo jos și este moartă, dacă semințele ei sunt putrezite, duse, dacă pulpa ei este dusă, aceasta nu are nici o importanță. Ea răsare din nou pentru că Dumnezeu a fixat o Lege pentru ca ea să răsară din nou.

Când

lov zăcea la pământ... Poate că atunci când L-a văzut pe Isus era cu patru mii de ani înainte de venirea Sa aici. Puteți să vă închipuiți cum ar arăta un trup uman după patru mii de ani? Probabil nu a rămas nici atâta cenușă cât să fie pusă pe fundul lingurii, dar lov a spus: *„Eu știu că Îl voi vedea pe Dumnezeu în trupul acesta, că Îl voi vedea eu însumi pe Acela.”*

Și

Biblia ne spune în Matei 27, că după moartea, îngroparea și învierea Sa, mulți din sfinții care au dormit în țărâna pământului au înviat. De ce? Pentru că acel profet a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu; Cuvântul a fost vorbit și Legea lui Dumnezeu l-a înviat, prin Duhul. Biblia spune că ei au venit în oraș și s-au arătat la mulți, pentru că nu a înviat numai Isus, ci și sfinții au înviat cu El.

De

ce? Pentru că în Psalmi scrie: *„Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei.”* (Psalmul 24.7). El a biruit moartea, iadul, mormântul și boala, iar a treia zi a înviat, a luat robia roabă și S-a înălțat la cer împreună cu cei ce au fost ținuți închiși acolo și au așteptat promisiunea pe care o avem acum.

Oh, frate! Ei nici măcar nu au avut vreodată Duhul Sfânt, dar au crezut și au adus o bună mărturie, iar prin ea au închis gura leilor, au stins violența focului și au scăpat de sabie, iar femeile și-au primit morții

Înapoi. Și toate acestea fără ca făgăduința să fie împlinită. Oh, ei au așteptat sub jertfa mielului care nu putea anula păcatul, ci doar îl acoperea, dar au crezut că avea să vină Unul. Și au pretins-o prin credință, fără nici o urmă de îndoială. Amin. Au pribegit prin pustii îmbrăcați în piei de oi și de capre, erau săraci, au suferit chinuri și prigoane și au murit în credință, după ce au depus mărturie și au așteptat învierea, iar în dimineața de Paști s-a împlinit Cuvântul vestit prin Iov și prin ceilalți proroci, și ei au înviat din morți. Oh, Doamne!

Acolo

sunteți, indiferent de condiții. Unii oameni sunt atât de vinovați încât nu vor să înfrunte nici o judecată. Ei se tem atât de mult de moarte, încât ajung să își piardă mintea sau să ia decizii pripite. Unii cer ca după moarte să li se ardă trupurile, iar cenușa să fie împrăștiată în cele patru vânturi ale mării. Aceasta nu vă va scăpa de judecată, ci veți merge direct acolo. Da, domnilor.

Vedeți?

Indiferent de situații, într-o zi Îl veți întâlni pe Dumnezeu. Voi trebuie să veniți la El, trebuie să-L întâlniți. De ce? Pentru că El a vorbit un Cuvânt și a pus în El o Lege; iar Legea aceasta este propria Sa Lege și are în spatele ei, propria Sa Viață. Și fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine Însuși. Vedeți? El a trebuit să facă un jurământ, pentru că nici un legământ nu putea fi confirmat fără un jurământ. Nu a existat nici o altă cale. Astfel, El a jurat pe Sine Însuși și a devenit El Însuși jurământul (oh, frate); când Dumnezeu a devenit Om, a devenit El Însuși jurământ, iar prin propria Sa moarte, îngropare și înviere, a dovedit că Legile Sale sunt drepte. El a zis: „*Stricați Templul acesta și în trei zile îl voi ridica.*” (Ioan 2.19). „**Eu** (pronume personal), îl voi reface în trei zile; îl voi rezidi. Stricați-l și vedeți ce se întâmplă.” El știa Legea lui Dumnezeu; știa ce era. Știa că trebuie să lucreze conform Cuvântului; știa că Cuvântul lui Dumnezeu vorbit printr-un profet spunea: „*Nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea.*” (Psalmul 16.10). Aceasta a stabilit-o.

Apoi,

Legea lui Dumnezeu a lucrat prin Cuvânt.

(Imediat ajungem la un lucru mare. Vedeți?) Legea Cuvântului lui Dumnezeu, Legea lui Dumnezeu este Cuvântul Său. Dacă Tribunalul dă o sentință, o face conform legii în vigoare. Astfel, hotărârea Tribunalului devine obligatorie și executorie prin acea lege.

Când

Dumnezeu spune ceva, aceasta este Lege, iar Duhul Sfânt este aici ca să pună acea Lege în practică pentru credincioși. Amin. Voi ați fost hotărâți mai dinainte să faceți așa și trebuie să aveți semnul lui credincios.

Cineva

zice: „Ai puterea?” Nu avem puterea, dar avem autoritatea (Asta este), nu avem puterea, ci autoritatea. Noi nu avem suficientă putere să facem ceva, dar avem autoritatea Sa.

Nu demult, în timp ce

treceam prin Louisville, am văzut un polițist care stătea într-o intersecție. Era mai mic decât mine, iar chipiul îi era până pe urechi și uniforma cam lungă, dar când a pășit pe stradă, cu pistolul pe o parte și cu bastonul în mână, și a fluierat din fluier, toate mașinile s-au oprit. El a ridicat mâna cu mănuașă albă și mașinile acelea (unele având trei sute cincizeci de cai putere) care rula ca fulgerul, s-au oprit scârțâind frânele. Vedeți? Omul acela mic nu ar fi avut putere nici să oprească un ponei care alerga, dar el stătea în intersecție și posedea o autoritate din pricina uniformei pe care o purta. Nu era vorba de puterea acelui om, ci de autoritatea pe care o posedea. Aceasta este.

Așa este și cu biserica.

Poate cineva privește spre un grup de credincioși și-i numește „fanatici sfinți” sau în alt fel, dar este Autoritatea care stă în spatele lor; aceasta o face. Indiferent de condiții, Legea lui Dumnezeu funcționează conform

Cuvântului Său. Da, Ea lucrează cu Cuvântul; aceasta este tot.

Așa cum am citit mai

devreme în textul nostru, lui Avraam trebuia să-i fie restituită soția. De ce?

Pentru că Dumnezeu i-a dat lui Avraam o promisiune, dar un împărat i-a luat soția ca să se căsătorească cu ea. Acesta este motivul pentru care Avraam i-a zis: „Te rog să spui că sunt fratele tău, pentru că ești o femeie frumoasă, iar dacă te vede, pe mine mă va omorî, iar pe tine te va lua și se va căsători cu tine.”

Astfel, Abimelec a luat-o

și a dus-o înăuntru pentru că era o femeie frumoasă. Și apropo, ea avea numai o sută de ani, dar prin ei, Dumnezeu a arătat ce va face cu noi toți. Voi știți că noi am vorbit despre aceasta și v-am dovedit prin Cuvântul lui Dumnezeu că acesta este adevărul. Prin Avraam și Sara, El ne-a spus ce va face cu întreaga rasă. Aceasta este corect.

Abimelec a luat-o pe Sara

ca să-i fie soție, dar Dumnezeu îi spusese lui Avraam: „Prin Sara vei avea acest copil!” Și iată că aici era un tânăr care i-a luat-o. Avraam avea aproape o sută de ani, dar poseda făgăduința.

Observați ce i-a spus

Dumnezeu aceluia împărat: „Da, știu curăția inimii tale, de aceea te-am ferit să păcătuiești împotriva Mea; restituie femeia, pentru că soțul ei este un profet și se va ruga pentru tine. Dar dacă n-o dai înapoi, te voi șterge de pe fața pământului!”

Acolo sunteți. Ce?

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să rămână neschimbat. Astfel, nici un om nu putea s-o atingă pe Sara pentru că Dumnezeu făcuse o promisiune.

Sara este un tipar al bisericii adevărate, al bisericii libere cu un Copil liber, este modelul bisericii născute din nou care posedă făgăduința. Ei pot să spună orice vor și pot s-o numească „holy-roller” sau fanatism. Au încercat s-o oprească de la Cincizecime, dar nu vor reuși niciodată. Nu, domnule! Luați-vă jos mâinile de pe ea! Aceasta-i tot. Cât sunt de sigur că stau aici, Dumnezeu o va lua și va face ceva cu Ea. În câteva minute vom ajunge la epoca Ei. Dumnezeu să mă ajute să vă dovedesc unde suntem. Corect. Ei nu o vor distruge niciodată pentru că nu poate fi distrusă. Acesta este adevărul.

„Ia-ți mâinile de pe ea!” De ce? Pentru că prin ea trebuia să vină sămânța naturală, iar dacă Sara s-ar fi măritat cu celălalt bărbat, sămânța naturală nu s-ar fi născut niciodată.

Deci, dacă Dumnezeu a protejat așa cursul seminței naturale, cu cât mai mult o protejează pe cea duhovnicească, Sămânța Împărătească? „Satan, dă-le drumul! Eliberează-i! Tu nu poți să-i sufoci în acele organizații și lucruri, pentru că ei sunt oameni liberi! Lasă-i în pace! Eliberează-i pentru că sunt Sămânța Împărătească!”

Aici în Ioel, Dumnezeu vorbește despre restituire. Eu am mai predicat despre tema aceasta, dar am făcut-o dintr-un alt unghi... niciodată nu am intrat atât de complet în ea cum intenționez s-o fac astăzi și nici nu voi avea timp s-o mai fac. Aici în Ioel, Dumnezeu vorbește despre Pomul Său pe care L-a plantat El Însuși. Dumnezeu a plantat un Pom roditor. El L-a plantat în ziua Cincizecimii și L-a pus acolo cu un scop: a vrut să poarte rodul Cuvântului Său, rodul Cuvântului lui Dumnezeu. El a vrut o Biserică adevărată care să păstreze Cuvântul Său prin toate epocile.

Eva nu a reușit să-L țină; Iudeii nu au reușit să-L țină; Legea a eșuat, așa că Dumnezeu Și-a plantat un Pom.

Amintiți-vă că în grădina

Eden erau doi pomi. Noi știm aceasta. Puteți să-i numiți cum vreți, dar unul din ei a fost pomul murdar, în timp ce Celălalt nu era murdar. Acel Pom al Vieții vine din cer de la

Dumnezeu. El a zis: *„Părinții voștri au mâncat mană și sunt morți; dar dacă veți mânca din Pomul acesta veți trăi veșnic.”* (Ioan 6.49,51).

Îngerul a păzit acel Pom

al Vieții din grădina Edenului, L-a păstrat în Eden și vorbind duhovnicește, acel Pom al Vieții este în Eden. Observați. Pomul acesta care a fost plantat de Dumnezeu, trebuia să aducă nouă feluri de roade, nouă feluri diferite, adică nouă daruri duhovnicești; nouă roade ale Duhului care să meargă cu nouă daruri duhovnicești. Acesta era Pomul lui Dumnezeu și El L-a plantat în pământ în ziua Cincizecimii.

Întotdeauna sunt limitat

cu timpul, așa că voi sări peste câteva Scripturi și voi merge în Psalmul 1, deoarece David a văzut acest Pom cu mult timp în urmă, iar în scrierile sale, în cântările sale de bucurie, acesta a fost primul lucru despre care a scris. El l-a văzut și a spus că era plantat lângă râuri de apă. *„El... este ca un pom”,* Pomul lui Dumnezeu. Plantat unde? *„lângă râuri (plural) de apă (apă - singular)”*. Nu un metodist, un baptist, un prezbiterian și așa mai departe. Nu, nu! Doar râuri de apă: nouă daruri duhovnicești prin același Duh, nouă roade ale aceluiași Duh venind de la același Izvor. *„El va fi ca un Pom sădit lângă râuri de apă.”* David l-a văzut și a spus: *„Ferice de omul acela...”* Acest Pom nu poate muri și frunzele sale nu se vor veșteji, indiferent ce se va întâmpla. Nu, nu! Indiferent ce vor face, ei nu vor omorî niciodată acel Pom. De ce? Datorită locului în care este plantat. Aceasta o face. El este plantat lângă râuri de apă, iar David a spus că *„rădăcinile sale nu vor muri.”*

Luați un pom mare și

bătrân... Când eram copil, noi băieții obișnuiam să mergem afară și stăteam sub o pom mare și bătrân. Uneori vântul bătea atât de tare încât se părea că îl va doborî, dar știți, de fiecare dată când era mișcat într-o parte și-n alta de furtună, rădăcinile lui se mișcau, intrau mai adânc în pământ și se prindeau mai bine.

Așa

este și creștinul. Batjocurile, chicotelile la adresa lui, prigoana, îl scutură și-l fac să se roage mai mult și să se prindă mai bine, astfel încât să poată rezista tuturor furtunilor.

Omul

care este sădit într-un asemenea loc, lângă râuri de apă, într-un loc de unde izvorăsc nouă izvoare diferite, se hrănește din ele. Oh, Doamne! O, ce temelie are! Un om care este plantat lângă râuri de apă (o apă, un Râu)... acolo sunt daruri de vindecare (același Duh), darurile prorociei (același Duh), același Duh și Dătător, dar mai multe daruri.

David

L-a văzut și a fost plantat lângă acest Pom care nu poate muri. Observați! De ce nu poate muri? Pentru că are Viață în rădăcini. Unde este viața pomului? În rădăcini. Cu siguranță. Ea se ridică și poartă roadele sale. Vedeți? Rădăcinile sale au Viață în ele ca să aducă roadele Sale în sezon.

Amintiți-vă

că acest Pom își va da roadele la vreme. Dar dacă luați un pom și-l sădiți departe de apă, primul lucru pe care-l realizați este că aveți niște mere micuțe, cu noduri și mâncate de viermi. El își va pierde rodul.

Aceasta

este problema cu bisericile de astăzi. V-ați îndepărtat de acel Râu, v-ați îndepărtat de darurile Duhului și aveți doar o biserică firească. Voi v-ați

Îndepărtat de darurile și de lucrurile spirituale și ați aruncat roadele lor. Ce fac ei? Se numesc credincioși dar trăiesc ca lumea, se comportă ca lumea, fură, înșală, mint, fumează, beau, joacă jocuri de noroc, au petreceri în biserică pentru a plăti predicatorul, cine, dansuri și altele. Vedeți? Ei și-au aruncat roada. Sunt la fel ca lumea, iar necredinciosul îi privește și zice: „Între ei și mine nu este nici o deosebire!”

Aceasta

a făcut să se ridice comunismul în Rusia. Când am fost în Mexic, am văzut gropile de var din mănăstire, unde călugărițele și-au aruncat copiii uciși. Au fost găsite chiar și schelete de oameni adulți. Ce au făcut prin aceasta? Și-au aruncat roada, iar Dumnezeu le-a scuturat din pom. Vedeți? Aceasta a fost tot.

Dar

omul care este plantat (nu smuls, ci plantat) lângă râuri de apă, va aduce roada Sa (priviți) la timpul potrivit, în sezon. Îl citiți? Psalmul 1:

„Ferice

de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori...

El este ca un pom sădit

lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit.

Nu tot așa este cu cei răi...” (v. 1-4).

„El își aduce rodul

la vremea lui...” Vedeți, aduce rodul „lui”, pronume personal.

Este roada Sa, roada lui Dumnezeu adusă în timpul când este vestit Cuvântul

profetic,

iar acum este un timp profetic, un timp când apare roada lui Dumnezeu. Vedeți, roada lui Dumnezeu apare la timpul potrivit, când este hotărât să vină mesagerul ales mai dinainte. Amintiți-vă că mesagerul care aduce roada lui Dumnezeu o va aduce în sezonul lui Dumnezeu, în sezonul aducerii roadei. Vedeți? „*El își va da roada la vremea lui.*” Un astfel de rod nu se poate veșteji. De ce? Pentru că este roada hotărâtă mai dinainte. Ea nu poate fi distrusă pentru că este aleasă mai dinainte.

În

Efesenii 1.3 spune că „*noi stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus.*” Ce s-a întâmplat? El a zis: „*Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu ne-a ales să fim înfiați ca și copiii ai lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.*” Prin cunoștința Sa mai dinainte, El a văzut tot ce se va întâmpla de-a lungul drumului, de aceea a putut spune sfârșitul de la început. De aceea, în rădăcinile acestui Pom era rodul hotărât mai dinainte; și acest Pom nu se putea veșteji, pentru că poartă rodul hotărât mai dinainte.

Acesta

este Pomul despre care a vorbit Ioel aici. Vedeți? El nu poate muri. Omizile l-au mâncat, dar el nu poate muri pentru că în rădăcinile lui are Adevărul hotărât dinainte; acest Pom are Cuvântul lui Dumnezeu. El este același Pom tot drumul... a fost pus în grădina Edenului. Toți pomii au murit prin femeie; noi toți murim din pricina nașterii din femeie, pentru că moartea a venit prin femeie. În ordine. Trupul acesta trebuie să moară din cauza păcatului; dar cine se naște din nou prin Hristos, nu poate muri. Acesta este Pomul acela și ceilalți pomi. Vedeți? Și cu toate că acest Pom a fost ales mai dinainte, din grădina Eden, a fost batjocorit și prigonit, dar nu poate muri; El este hotărât mai dinainte. A fost bătut și lovit și Doamne, l-au făcut de toate, dar nu poate muri. El nu va muri. Nu este posibil să moară, pentru că poartă în El Cuvântul hotărât mai dinainte al lui Dumnezeu, roada Sa, iar la vremea hotărâtă, în sezonul hotărât, o va aduce la suprafață.

Ioel

le-a văzut pe fiecare mâncând pâine jos, dar El a zis: „*Voi restitui, zice Domnul!*” Prin hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, Viața Pomului se află în rădăcini și trebuie să apară pentru că poartă în sine Cuvântul lui Dumnezeu ales dinainte. O, ce Pom! Doamne, acel Pom a început să crească în Eden, dar ce s-a întâmplat? Acolo au ieșit o mulțime de copii ai lui Cain, niște lăcuste și au mâncat-o jos la tulpină, dar Dumnezeu a luat recolta de pe Ea, a pus-o într-un Chivot și a purtat-o prin intermediul acestuia. Acesta este adevărul.

Tot

drumul în jos a fost la fel, jos prin liniile judecății, prin Israel în jos, iar la Cincizecime, unde a pornit biserica, Pomul Miresei... La Cincizecime, El a pus în rânduială Pomul care a fost ales mai dinainte să aducă la vremea potrivită Rodul Său. Astfel, a înflorit în ziua Cincizecimii, totul mergea bine și a adus roade minunate.

Haideți

să vedem ce s-a întâmplat în ziua Cincizecimii. Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12). Ei au vindecat bolnavii... dar să vedem cum a început.

În

ziua Cincizecimii, la câteva zile după înviere (cincizeci de zile după Paști), a venit peste ei un vâjâit puternic din cer. Dar astăzi o facem diferit: slujitorul se ridică și spune: „Voi scrie numele tău în registru.” Vedeți? Sau vreun celibatar cu gulerul întors zice: „Vino aici și ia azima pentru că atunci devii un membru al bisericii.” Nu vă sună străin așa ceva? Slujitorul spune: „Vino și alătură-te grupului nostru!” Vedeți, amândoi sunt greșiți.

În

ziua Cincizecimii acolo a venit (nu de la amvon) din cer. Ce a venit din cer? Un preot? Nu. Un slujitor? Nu. Dar ce a venit? Un sunet ca un vâjâit de vânt puternic și a umplut toată casa unde stăteau ei, iar niște limbi de foc s-au împărțit și s-au așezat peste fiecare din ei, așa că ei

se bâlbâiau, nu puteau vorbi. Erau plini de slavă pentru că au fost umpluți de Duhul Sfânt. Apoi, au ieșit afară pe străzi, iar purtarea lor li se părea celorlalți ca a unor oameni beți, de aceea au spus: „Păi, oamenii aceștia sunt plini de vin nou; toți sunt beți. Uitați-vă la bărbații și la femeile acelea cum se clatină în continuu!”

Aceasta

este Așa vorbește Duhul; aceasta este Scriptura. Așa a fost ordonată, așezată biserica, nu organizată. Este o mare diferență între cele două cuvinte... Și știți ceva, catolicilor, fecioara Maria era acolo cu ei. Da. Și dacă Dumnezeu nu a lăsat-o pe Maria să intre în cer fără Duhul Sfânt, cum credeți că veți putea intra voi? Gândiți-vă la aceasta! Vedeți? Așa este corect. Maria era printre ei și a trebuit să aștepte acolo sus până când și-a pierdut toată demnitatea și mândria și a fost umplută cu Duhul Sfânt.

Și

Biblia spune că au ieșit afară comportându-se ca oamenii beți, așa că ceilalți au spus: „Oamenii aceștia sunt plini de vin nou.” Dar Petru, vorbitorul, slujitorul grupului, s-a ridicat și a spus: „Aceștia nu sunt plini de vin nou, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost

spus prin prorocul Ioel: „În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ...

Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.” (Fapte 2.15-21).

La

Cincizecime, Petru a predicat din același profet din care predic și eu astăzi, sădind acest Pom. Acolo L-a plantat el. Oh, este făcut bine! Ei au ieșit și au avut daruri duhovnicești, au vindecat bolnavii, au predicat și au fost aruncați în închisoare, dar erau dispuși să sufere pentru gloria Cuvântului.

Dacă

ați merge la o altă națiune ca un ușuratic, nu ați fi un bun american. Dacă ați merge în Japonia și v-ați strecura în spatele liniei zicând: „Ascultați, fraților, eu sunt de partea voastră. Sunt de partea cealaltă, dar eu sunt pentru voi!” Ar trebui să fii împușcat, trădătorule! Așa este corect. Tu ești un trădător. Cu siguranță.

La

fel este duhovnicește. Un om care cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu și face totuși compromis din cauză că o organizație îi spune că el trebuie să facă într-un anumit fel, este un trădător. Acesta este adevărul. Dar bărbații aceia nu erau trădători. Ei țipau, plângeau, strigau și vorbeau în alte limbi deși nu le înțelegeau. În audiență erau oameni din alte națiuni și din alte limbi și au început să înțeleagă ce ziceau ei. Ei nu știau ce ziceau, bolboroseau, dar cei prezenți acolo îi înțelegeau. Totuși, unii dintre ei au zis: „Oamenii aceștia sunt cu siguranță beți!”, dar Petru a luat cuvântul și a spus: „Ei nu sunt beți, ci sunt plini de Duhul!” Toți acești credincioși au murit ca martiri, afară de Ioan care a scris

Apocalipsa. El a fost fiert timp de douăzeci și patru de ore într-un cazan cu ulei, dar ei nu au putut să-L fiarbă pe Duhul Sfânt din el. Ioan a murit mult mai târziu de moarte naturală. Acesta este adevărul.

Observați ce s-a

întâmplat. Dumnezeu a plantat acest Pom să aducă nouă daruri duhovnicești, daruri ale Duhului Său. Același Duh care a fost peste Hristos a coborât peste biserică și ea avea Viața veșnică, iar darurile Duhului erau în mijlocul ei. Ea a crescut și a purtat aceste roade pretutindeni, deoarece credincioșii nu s-au

gândit la ei înșiși, nu au organizat nimic, ci au mers înainte ca frații. Ei nu aveau (sunt bucuroși că lucrul acela micuț era acolo) „nici un crez decât Hristos, nici o lege decât dragostea, nici o carte decât Biblia.” Aceasta este ceea ce cred. Vedeți? Și așa au făcut și ei.

Observați cât de

glorioasă era biserica atunci, pentru că Dumnezeu era cu ei. Așa spune Biblia... Înainte de înălțarea Sa, Isus le-a zis: *„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți*

Evanghelia la orice făptură... Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: În Numele Meu...” (Marcu 16.15-18).

Prin ce semn vom

recunoaște un credincios astăzi? El dă mâna cu păstorul, aparține bisericii și are numele scris într-un registru pentru că și tatăl său sau mama sa are numele scris acolo.

Dar Isus nu a spus

aceasta, ci a zis: *„Aceste semne...”* Cealaltă este biserica firească, dar noi vorbim despre biserica duhovnicească, vorbim despre un Pom duhovnicesc, nu de unul natural. (Vom ajunge imediat la acești doi pomi). Vedeți? Un Pom duhovnicesc. Isus a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei care vin din acest Pom, care primesc Viața din acest Pom: „În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi in limbi*

noi; vor călca pe șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor face bine.” (Marcu 16.17-18). El a spus că aceste semne îi vor urma pe credincioși. Unde sunt astăzi? El a dat lumii un exemplu ca să vedem care va fi semnul credinciosului și a spus că ar fi mai bine să vi se atârne de gât o piatră mare de moară și să fiți înecați pe fundul mării, decât să-l jigniți pe unul din ei, „pentru că îngerii lor văd fața Tatălui Meu care este în ceruri.” – Îngerii. (Matei 18.6).

Să țineți minte că ei

erau acolo. Pomul acela a fost plantat și făcea o lucrare măreață. Noi știm că ei au mers aproape peste tot și Domnul era cu ei. În ziua Cincizecimii au fost botezate și adăugate la Biserică trei mii de suflete. Ce părtășie minunată aveau; nu era nimeni să aibă nevoie de ceva; toți erau buni, cu inimă bună unul față de celălalt. Eu cu toții o familie mare. Minunat! Dar a venit o insectă micuță, veche, urâtă și lacomă care trăiește în patru stadii diferite, așa cum a văzut-o Ioel. Această insectă devastatoare care are patru stadii de dezvoltare, a pășit în față să distrugă Pomul acela frumos al lui Dumnezeu. Gândiți-vă la ea! Acum voi citi ceea ce a spus Ioel în capitoul unu.

S-ar părea că acolo sunt patru insecte diferite, dar de fapt este una singură. Este o aceeași insectă în patru stadii diferite. Priviți cum s-a apropiat această micuță insectă veche de Pomul acesta mare și frumos al lui Dumnezeu (îl vom numi „Pom”, dar era biserica).

Prima a fost lăcusta

Gazam; aceasta a fost viermele. Ce a făcut lăcusta Gazam? Ea a venit să distrugă roadele Pomului. Acesta este primul lucru.

Acum vom merge înapoi în istorie ca să vedem ce s-a întâmplat. Printre oamenii de rând s-a ridicat un grup de oameni înstăriți care au spus: „Păi, este bine că poți vindeca bolnavi și poți face aceste lucruri; este minunat. Dar știți ce ar trebui să facem? Ar trebui s-o aducem într-un punct în care să poată fi înțeleasă și de clasa mai bună, de demnitarii orașului: primarul, judecătorii și așa mai departe. Dar cât timp strigați în felul cum o faceți, ei nu vor veni niciodată printre voi. (Vedeți?) Lor le este frică de voi.”

Cineva a zis: „Ei sunt încă printre noi.” Acesta este adevărul. Ei se tem de Duhul Sfânt. (Scuzați-mă).

Eu obișnuiam să cânt un cântecel: „Este vechea...” Ați auzit cu toții „Religia de modă veche?” A auzit cineva cântecelul acela vreodată? „Religia de modă veche...”

Este Duhul Sfânt de modă veche,

Și diavolul nu va veni lângă El;

De aceea oamenii se tem;

Dar este suficient de bun pentru mine.

Este așa de bun că nu vreau altul,

Pentru că mă face să-mi iubesc fratele;

Și scoate lucrurile ascunse,

Deci e suficient de bun pentru mine.

(Aceasta este corect).

Vă va face să încetați
să mințiți,

Vă va salva când muriți;

Va face diavolii să
fugă;

Și este suficient de
bună pentru mine.

Acesta este adevărul.
Acesta este motivul pentru care nu-l vor oamenii.

Vedeți, El este
Dumnezeu. Ei nu L-au vrut pe Isus, ci au zis: „Omul acesta?” Biserica, marea
biserica oficială a spus: „Vrei să ne înveți Tu pe noi? Îți vom spune noi cine
suntem: Dr. Ph.D., L.L., Q.U.S.” O, Doamne și toate acestea! „Eu sunt marele
preot; sunt aceasta, aceea sau cealaltă! Tu ai fost născut în păcat și nu ești
decât un copil ilegal. Mama ta te-a avut înainte de a se căsători cu tatăl
Tău!”

Dar El le-a răspuns: „*Cine
Mă poate învinui de păcat? Cine Mă poate acuza?*” (Ioan 8.46). În
ordine. Păcatul este necredința în Cuvântul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, El a
zis: „Arătați-Mi unde nu împlinesc Cuvântul literă cu literă? Arătați-Mi în
Scriptură dacă nu este totul întocmai cum s-a spus... *Dacă nu fac lucrările
Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*”

Oh, Doamne! Și Biblia

spune că de atunci nu L-au mai întrebat nimic (Vedeți?); L-au lăsat în pace.

Diavolul a venit la El

și s-a repezit asupra Lui, dar a aflat imediat că Firul acela avea un milion de volți, așa că a sărit repede de pe Cel real (vedeți), deoarece nu-L putea atinge; acela era un lucru sigur.

Deci, această lăcustă

Gazam a venit să mănânce roadele. (Am două pagini de roade și vreau să citesc câteva dintre ele). Primul lucru, primul rod pe care l-a luat a fost dragostea frățească, acesta fiind unul din motivele pentru care biserica este omorâtă chiar acolo. Da, domnule!

Următorul rod pe care

l-a luat din Pom... Amintiți-vă că dragostea este primul rod al Pomului: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, credința, răbdarea (Acesta este adevărul) în Duhul Sfânt. Nouă daruri spirituale cu nouă roade ale Pomului și așa mai departe. În ordine.

Deci prima dată s-a dus

să mănânce din rodul Pomului. Acum, să desenăm acest Pom mare, din Pomul lui Dumnezeu, care aduce nouă daruri duhovnicești: vindecarea divină, vorbirea în limbi, scoaterea dracilor, facerea de lucrări mărețe prin predicarea Cuvântului neamestecat al lui Dumnezeu, nelegate prin nici o denominațiune, ci libere, făcând o lucrare mare.

Acest diavol vechi a

intrat și s-a așezat acolo cu cele două coarne ale sale, stând în față ca o lăcustă, știți, cu vechii ei dinți lacomi. Aceasta este prima, lăcusta Gazam, și a intrat să mănânce dragostea frățească. Astfel, dacă s-a spus că la biserica aceea și la cealaltă s-au făcut cutare lucrări, ea a zis: „O, eu nu

i-aș crede pe grămada aceea de oameni!” Vedeți?

Următoarea, a vrut să mănânce rodul credinței, a credinței în Cuvânt: „Cum puteți ști că acesta este Cuvântul? A fost tradus de atâtea ori!” Acel diavol micuț încă mănâncă.

Vedeți? Acesta este adevărul. El încă spune: „Cuvântul a fost tradus de atâtea ori! El este aceasta, aceea sau cealaltă!” Vedeți, invocă tot felul de motive ca să distrugă credința în Cuvânt.

Prin aceasta, el a mâncat o altă roadă: bucuria mântuirii. „Șșș! Faceți prea multă gălăgie la serviciul divin!” Oh, Doamne, Doamne!

Cineva m-a întrebat:

„Oh, frate Branham, cum poți predica așa? Zilele trecute am fost să te ascult, dar nici nu am putut să te aud din cauza strigătelor oamenilor. Cum poți predica în larma aceea?”

„Eu nu aș putea predica dacă ei nu s-ar bucura”, am răspuns eu.
Acesta este adevărul.

Îmi amintesc că în copilărie am avut un câine bătrân pe care-l chema Fritz. Eu și Jim Poole mergeam la vânătoare, iar acest câine bătrân urmărea orice, cu excepția unui sconcs. Se temea de sconcsii din cauza mirosului lor. Odată, i-am adus un sconcs sub un tufiș și singurul lucru pe care a trebuit să-l fac a fost să-l bat ușor și să zic: „Caută-l, băiete, caută-l!” El s-a dus repede și a prins sconcsul (vedeți?), pentru că l-am bătut ușor și am zis: „Caută-l!”

Păi, eu știu că lucrul cel mai urât mirositor este diavolul. Astfel, când aduc acest Cuvânt și cineva zice: „Amin!”, aceasta este: „Caută-l, băiete!” Vedeți? Îl avem, doar Îl îndemnăm.

Deci, aflăm că lăcusta aceasta a luat bucuria. Știți, David și-a pierdut odată bucuria mântuirii; el nu și-a pierdut mântuirea, ci bucuria ei, iar atunci a strigat: „*Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale...*” (Psalmul 51.12).
Vedeți? Bucuria...

Această micuță lăcustă Gazam a început să mănânce rodul bucurie: „Voi, faceți prea multă gălăgie, dar toate aceste strigăte, „Amin-ul” pe care-l spuneți și plânsul, sunt fără sens! Nu au nici un rost!”

Când auziți aceasta, primul lucru pe care-l știți este că stați într-o morgă mare în care toți sunt morți. În venele lor, acolo unde ar fi trebuit să curgă Duhul lui Dumnezeu, au fost pompate aceste fluide de îmbălsămare, vechiul crez al bisericii, așa că nu-i de mirare că sunt înghețați, reci și morți. Termometrul spiritual indică -90° sub zero. Dacă cineva zice: „Amin”, toți își întorc gâtul ca niște găște, ca să vadă cine îi deranjează. Pentru ei este o rușine, când Duhul lui Dumnezeu ar trebui să fie fericire, pace și dragoste. Vedeți, această lăcustă veche care a început să mănânce din Pom, le-a mâncat toată bucuria.

Următorul rod mâncat din Pom este pacea, pacea minții, siguranța că ești salvat.

Astfel, îți spune: „Păi, dacă vei recita un crez, ești salvat!”, sau: „Dacă te alături la biserica mea, ești salvat!” Alții

spune: „Dacă mergi acolo, nu ești salvat; trebuie să te alături bisericii noastre ca să fii salvat”, sau: „Trebuie să zici: „Ave Maria!”; „Trebuie să-ți treci numele în registrul nostru!”; „Trebuie să ai...” Oh, Doamne! Aceasta vă va lua toată bucuria și pacea; dar acesta nu este Pomul lui Dumnezeu, ci este un hibrid.

Voi știți povestea mea despre catâr; el este un hibrid, așa că nu știe cine sunt tatăl și mama sa. Vedeți? El este un hibrid. Oh, dar un cal autentic, știe cine a fost tatăl său și mama sa, își cunoaște genealogia!

Așa este și un creștin bun, autentic, care are Duhul Sfânt; el știe că a venit în ziua Cincizecimii. El știe unde este și poate să-și urmărească linia genealogică departe în urmă, chiar de la începutul ei.

Petru și toți ceilalți au avut-o tot timpul, iar un creștin adevărat știe de unde se trage.

Unii zic: „Păi, sunt luteran”; „Sunt prezbiterian.” Oh, hibridule!

„Păi, tu ce ești?”

„Eu sunt născut din nou.”

„Născut din nou din ce?”

„Din Duhul lui

Dumnezeu.” Vedeți, de aceea nu suntem hibridi; noi suntem născuți corect. Nu dintr-un crez bisericesc, ci din Duhul lui Dumnezeu, Dumnezeu trăiește în noi.

Țineți minte! Lăcusta

aceasta mică a început să mănânce și și a luat pacea minții. Oh, și a mers înainte, înainte, și înainte de-a lungul timpului. Am aici o pagină plină cu ce a făcut și cu toate roadele pe care le-a mâncat.

Apoi, insul acela a

devenit lăcusta Arbeh. Aceasta a fost etapa următoare. Ce face lăcusta Arbeh? Lăcusta Arbeh mănâncă frunzele. Acesta este adevărul. Ce a lăsat lăcusta Gazam (ea a lăsat frunzele, dar a mâncat roadele Pomului), a mâncat lăcusta Arbeh. Deci, lăcusta Arbeh a venit să mănânce ce a lăsat lăcusta Gazam.

Ce a făcut lăcusta

Arbeh? A distrus frunzele. Ce reprezintă frunzele? Părtășia divină.

Acesta este adevărul. Astfel, se spune: „Noi nu avem nici o legătură cu el pentru că este prezbiterian. Acela este nazarinean; acela este pentecostal; acela este aceasta, aceea sau cealaltă și nu avem nimic a face cu el pentru că nu aparține de gruparea noastră.” Sau: „Aveți o adunare pentru vindecarea bolnavilor? Oh, biserica noastră nu crede în așa ceva!”

Vedeți? Acolo sunteți...

Ce a făcut micuța lăcustă Arbeh? A îndepărtat părtășia (Acesta este adevărul), a distrus părtășia. Ce este părtășia? Ce fac frunzele? Țin răcoare. Păsările pot zbura sub frunze și se răcoresc.

Acolo este Pomul vostru:

„El este ca un pom sădit...”, iar oamenii pot veni să stea jos sub părtășia Duhului Sfânt, ca să se răcorească puțin. Dacă vă simțiți neliniștiți și nu știți ce se întâmplă dacă veți muri, dacă sunteți salvați sau nu, dacă nu

știți care biserică este corectă, aceasta sau cealaltă, haideți sub Pomul acesta care are frunze în El și stați jos. Lăsați Vânturile din cer să vină printre frunze ca un vâjâit de vânt puternic, ca să vă răcoriți puțin.

Voi ziceți: „Oh, voi merge jos și îi voi spune acelei grămezi de holly-rollers ce cred!” Stați puțin jos și vă veți răcori. Acesta este adevărul. Voi nu puteți face nimic prin voi înșivă. De ce? Care este problema? Lăcusta Arbeh a mâncat cu siguranță toate frunzele, iar un pom ale cărui frunze au fost mâncate, nu mai dăruiește nici umbră și nici răcoare, așa că se poate sta la fel de bine în soare. În ordine.

Dar știți ce ar trebui să facem. Biblia spune că biserica hotărâtă mai dinainte, fiii aleși mai dinainte ai lui Dumnezeu... unde sunt ei? Stau în locurile cerești. Ce este aceasta? Răcoare, confort, se simt acasă. Amin.

Acolo unde toți poartă acele costume, iar alt bărbat se îmbracă în felul acesta, cineva se uită în jur și spune: „Hmm, privește! Ea nu și-a pus niciodată permanent în păr. Nu-i așa că arată oribil? Nu are nici măcar o rochie de Paști... O, uită-te la el! Poartă același costum pe care l-a purtat și anul trecut.” Voi nu vă simțiți bine acolo.

Ieri am vorbit cu o femeie sărmană care aparținea unei renumite biserici nominale... Era pe moarte cu cancer și m-am dus să mă rog pentru ea, pentru că unul dintre administratori, fratele Roy Roberson, m-a trimis acolo.

Eu am întrebat-o: „Ești creștină?”

„Nu

știu ce să zic, domnule. Merg la o anumită biserică...”, și a început să plângă.

„Care

este problema?”, am întrebat-o eu.

„Nu

pot să mă îmbrac corect pentru că ei m-au privit tot timpul de sus.”

Oh,

acolo sunteți! Vedeți? Sunteți incomozi, dar Biblia spune că noi suntem adunați împreună în locurile cerești. Oh, Doamne! Acolo toți suntem la fel. De ce? Vă voi spune ce face aceasta. Îl va face pe cel îmbrăcat în salopetă și pe cel cu un smoching (haină bărbătească de gală) să se îmbrățișeze și să se numească frați. Cu siguranță o va face. Va face ca femeia îmbrăcată cu o rochie veche de stambă să se îmbrățișeze cu femeia îmbrăcată în mătase sau satin și să-i zică: „Cum ești din dimineața aceasta, soră? Lăudat să fie Dumnezeu!” Așa este corect. O va face pentru că este bucurie, pace, dragoste, credință în Cuvânt, îndelungă răbdare, bunătate și răbdare. Stând în locurile cerești în Hristos Isus ne răcorim puțin. Vedeți? Aceasta este ceea ce face frunza.

Dar

ce a făcut vechea lăcustă Arbeh? Ea a venit în jur, a mâncat frunzele și a zis: „Dacă nu faci parte din biserica noastră, nu vei fi acolo!” Deci ea a luat toată răcoarea Duhului. Vedeți? Și-a fixat un crez. În ordine.

Am

putea sta mult timp să vorbim despre lăcusta Arbeh, dar trebuie să mergem la stadiul următor, la lăcusta lelec. Hmm, acesta este un nume rău de la început: lăcusta lelec. Ce face lăcusta lelec? Intră în scoarța pomului, acolo unde este linia vieții. Da, domnule. Intră în scoarța pomului și distruge

protecția, învelitoarea lui. Ce este religia? O învelitoare.

Deci,

după ce a ajuns în adunare, această lăcustă lelec a adus acolo toți demnitarii, apoi le-a luat părțile și a făcut din ea o dogmă. Acesta este adevărul. A introdus dogme omenești; și-a format o religie și a obținut un grup de oameni uniți sub acel sistem. Ea a luat chiar religia, a dezgolit-o din Pomul lui Dumnezeu, a luat chiar scoarța pomului și seva nu a mai putut să urce în sus. Vedeți ce a făcut lăcusta aceasta? Acesta este adevărul.

Lăcusta

lelec a fost Roma în biserica timpurie. Scopul ei a fost să distrugă biserica de la Rusalii. Când spun aceasta, nu mă refer la organizația pentecostală pentru că oricine se organizează este mort. Voi dovedi aceasta imediat cu Scriptura. Vedeți? Pentru cine este experiența de la Rusalii? Este pentru catolic. Altcineva? Pentru metodist, pentru baptist, pentru presbiterian și pentru oricine o vrea. Dar trebuie s-o vreți. Voi nu puteți să vă alăturați la ea. Eu sunt în familia Branham de cincizeci de ani, dar nu am aderat niciodată la ea. De ce? Pentru că sunt un Branham de la început; am fost născut un Branham. Vedeți? Noi nu suntem creștini pentru că ne-am alăturat undeva; aceasta ar fi o organizație; noi suntem creștini pentru că suntem născuți din nou prin Duhul Sfânt.

Acum

rețineți! Această lăcustă lelec a pătruns în scoarța pomului. Și ce a făcut? A început să-i distrugă religia, învelitoarea și să-i ia învățătura. Religia este o învelitoare, o învățătură care acoperă totul. Acesta este motivul pentru care religia noastră (învelitoarea) este Sângele. Viața este în Sângele care acoperă Cuvântul. Viața este în Sânge; Sângele este religia (învelitoarea); și Viața din Sânge aduce rezultate. O puteți vedea?

Ea

nu este acoperită de frunzele smochinului; Adam și Eva au încercat să facă

odată aceasta, iar Cain a făcut același lucru. Ați observat aceasta? Cain a adus tot ceva din viața botanică (vedeți?), dar nu va funcționa. Nu a funcționat cu Adam și Eva și nu va funcționa nici astăzi. Când a refuzat-o la început, Dumnezeu a refuzat-o pentru veșnicie. Crezurile făcute de om și gândurile omului nu o vor lua niciodată; Cuvântul lui Dumnezeu este Cel care trebuie să-o facă; și Cuvântul este lucrător prin Sânge, prin Jertfa lui Hristos. Acesta este adevărul.

Păi,

știți că astăzi sunt în țară nouăsprezece cuie de care se țin diferite organizații și pretind că cel pe care îl au ele este cuiul original care a fost bătut în mâinile Lui. Chiar dacă ar fi adevărat, nu vreau să am nimic a face cu el pentru că Dumnezeu nu ne-a lăsat niciodată relicve și însemne, ci ni l-a trimis pe Duhul Sfânt, Ceva viu care nu poate fi distrus. La ce mi-ar folosi? La ce mi-ar folosi crucea originală pe care a fost atârnat El? La nimic. Viața este să-L cunosc pe El, nu un cui sau crucea. Vedeți?

Acum,

ne ținem de cuie, de relicve și de locuri. Oamenii de astăzi merg în sus și-n jos în Ierusalim și în diferite locuri și se țin de relicve și lucruri, dar așa ceva este condamnat, putrezit și dus.

Când

am fost la Roma, am mers la o biserică unde sunt păstrate osemintele multor preoți. Când au murit, i-au pus undeva dedesubt și au lăsat să le cadă carnea de pe oase, apoi au luat au făcut instalații de iluminat și le-au pus craniile și oasele peste tot. Astfel, oamenii vin acolo și ating oasele și craniile acelea ca să primească binecuvântarea. Dacă mergeți în biserica Sf. Petru, acolo au o statuie a lui Petru, iar picioarele ei trebuie restaurate din când în când din pricina sărutărilor celor care se închină în fața ei. Câtă prostie! Toate acestea sunt superstiții, crezuri ale doctrinelor făcute de om, dar Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt, Viața lui Dumnezeu, să fie în voi, nu o statuie. Voi sunteți cei în care vrea să trăiască Dumnezeu; El nu vrea să trăiască într-o statuie, ci în voi. Oamenii le numesc „statui sfinte”, dar nu există

nici o statuie sfântă; voi sunteți locul sfânt în care locuiește Dumnezeu. Așa spune Biblia și acesta este adevărul: „*Mi-ai pregătit un trup...*” (Evrei 10.5).

Această

lăcustă a început să distrugă. Ce? Lăcusta lelec a intrat în scoarța Pomului. Vedeți ce a făcut? A început să distrugă scoarța pomului. Cum? Dintr-o biserică duhovnicească a făcut o biserică lumească. Da, domnilor. Le-a luat Adevărul și le-a dat falsul. Amintiți-vă că lăcusta Gazam a mâncat roada; lăcusta Arbeh a mâncat frunza, iar lăcusta lelec a mâncat scoarța pomului, învelitoarea, religia, învățătura.

De

unde a venit acea primă doctrină nebiblică? Voi cronicarilor, știți de unde a venit: de la Roma. Exact acolo a început prin acceptarea de dogme omenești. Aceasta s-a întâmplat imediat după moartea lui Ioan, a lui Policarp, Irineu și Martin... Ioan a fost exilat pe Insula Patmos din pricina Cuvântului. Ei l-au fiert în ulei timp de douăzeci și patru de ore, dar nu a murit și a scris ultima carte a Bibliei. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi nu putem să scoatem sau să adăugăm nimic la El, ci trebuie să-L lăsăm exact cum este - Cuvântul.

Uitați-vă

cum s-au întors. Acești sfinți ai lui Dumnezeu au luptat să țină Cuvântul lui Dumnezeu, dar a intrat înăuntru Roma și a acceptat în schimb dogme.

Haideți

să vedem ce a făcut ea, să privim câteva din doctrinele ei false.

Botezul

în apă. După ce au primit însărcinarea... în ziua Cincizecimii, Petru a adus Cuvântul lui Dumnezeu și a spus următoarele sub

inspirația Duhului Sfânt: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor.*” (Fapte 2.38). Dar ce a făcut Roma? Au sucit porunca și au spus: „Botezați-vă în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, făcând-o un crez, nu o învățătură biblică.

Vedeți

ce a mâncat această lăcustă lelec? Ei au început să stropească în loc să-i scufunde pe oameni în apă. Dar „Tată, Fiu, Duh Sfânt” nu este un nume. Tată nu este un nume; Fiu nu este un nume; și Duhul Sfânt nu este un nume. Astfel, când Isus a spus: „Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt” Numele cerut era „Domnul Isus Hristos.” Și exact ce a făcut Petru și ceilalți credincioși, au făcut toți în Biblie... Provoc pe oricine să-mi aducă o Scriptură sau o dovadă istorică în care scrie că cineva a fost botezat vreodată altfel decât în Numele lui Isus Hristos, până la biserica Romano-catolică.

Gândiți-vă

că această bandă va merge în jurul lumii. Eu am ținut adunări la care au fost prezenți sute de predicatori și episcopi și le-am zis: „Aveți curajul și veniți acum să-mi dovediți contrariul cu Biblia, sau tăceți pentru totdeauna!” Toți au tăcut, dar continuă să comenteze pe la spate și să vorbească despre tine. Ei nu au decență și curaj să-ți stea în față și să spună ce cred; le este frică s-o facă pentru că știu că sunt greșiți. Dar aceasta este ceea ce a început să mănânce lăcusta lelec (vedeți?): a mâncat Adevărul și l-a înlocuit cu falsul.

Astfel,

voi ziceți: „Nu contează cum ești botezat. Este în ordine oricum.”

Chiar este? În Fapte 19 scrie că atunci când Pavel a trecut prin partea de sus a Asiei, a ajuns la Efes, unde a găsit niște ucenici care fuseseră botezați cu botezul lui Ioan. Apolo un predicator baptist, îi învăța Cuvântul și aveau o mare bucurie, dar când a venit Pavel, i-a întrebat:

„Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

„Oh, noi suntem credincioși”, au răspuns ei.

„Nu aceasta vă întreb! Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

„Nici nu știm că acolo ar fi un Duh Sfânt.”

„Dar cum ați fost botezați?”

„Am fost botezați.”

„Cum?”

„Cu botezul lui Ioan. Este același bărbat care L-a botezat pe Isus, deci poate să nu fie corect?”

„Nu, acum nu!” și a continuat: „Trebuie să fiți botezați din nou. ” Astfel, i-a botezat din nou în Numele Domnului Isus Hristos; apoi și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt. Și tot Pavel a spus: „*Chiar dacă ar veni un înger din cer* (lăsați în pace ce zice un predicator. Să nu mai vorbim de această

lăcustă lelec) *să vă predice altă Evanghelia, să fie anatema.*" Acesta este adevărul.

Vedeți?

Lăcusta lelec s-a dus să mănânce și a mâncat botezul în apă în Numele lui Isus Hristos.

Următorul

lucru pe care L-a luat această lăcustă lelec, a fost botezul Duhului Sfânt, deoarece câtă vreme veți avea acel Duh Sfânt, El va aduce Lumină asupra acestui Cuvânt. Deci ei s-au îndepărtat de Cuvânt. Gândiți-vă câți luterani, protestanți și catolici au fost confirmați în dimineața aceasta și cred că dacă primesc „sfânta împărtășanie”, primesc Duhul Sfânt.

Ați

văzut vreodată un catolic trecând pe lângă biserică și făcând cruce în felul acesta? (Fratele Branham arată cum își face cruce un catolic). De ce fac aceasta? Ei cred că Dumnezeu este în acea biserică. Ce este Dumnezeu? Bucățița aceea de pâine (rotundă făcută ca zeul la care se închină) care se află pe altar, pe unde trec noaptea șoarecii și gândacii. Acela nu este Dumnezeul meu; vă spun aceasta acum.

De

fapt, împărtășirea este confirmată de biserică, fără valoare. Aceasta a făcut lăcusta lelec. A luat Duhul Sfânt și le-a dat o bucată de pâine făcută de un preot, sau de o călugăriță, sau ceva. Aceasta au făcut; acesta este adevărul.

Priviți

în istorie și vedeți dacă nu este adevărat. Și totuși lăsați acel lucru să vă fie băgat pe gât? Nu numai catolicii, dar și mulți dintre voi protestanții, faceți aceasta. Și știți ce fac protestanții, în loc să primească Duhul Sfânt?

Vin, se atașează la o biserică și își strâng mâinile. Dar în ziua Cincizecimii, nu a venit nimeni să-i cheme pe oameni la o biserică, ci acolo a venit din cer un sunet ca un vâjâit puternic de vânt și a umplut toată casa în care stăteau ei (Acesta este adevărul); a venit jos printre frunzele Pomului și S-a revărsat prin scoarța lui.

Dar

acum, în locul nașterii din nou (cum a zis Isus: „Omul trebuie să se nască din nou”), au adoptat aderarea la o biserică: „Vino și alătură-te aici!” Și în locul Cuvântului, lăcusta lelec le-a dat un crez. O vedeți? O vedeți? Priviți ce a făcut ea: le-a dat un lucru firesc în locul celui duhovnicesc. O puteți vedea? Iar când spun aceasta, nu mă refer numai la catolici, ci și la protestanți. În care din bisericile protestante de astăzi avem o demonstrație adevărată a Duhului Sfânt? Unde avem experiența de la Rusalii printre ei? Nu o avem... O aveți la luterani? Dacă da, vreau să merg la ea; vreau să merg acolo, să mănânc și să am un timp minunat. La prezbiterieni? Mă întreb unde este. Vedeți? Ați adoptat ceva firesc.

Voi

știți că mă pregătesc să vă părăsesc, dar să nu lăsați niciodată aceasta să plece din inima voastră. Nu luați firescul; acesta este moarte. Omul firesc este moarte; tot ce face el este moarte. Numai Duhul dă Viață, învie.

Priviți

ce au făcut ei. Au luat botezul în Numele Domnului Isus Hristos și l-au înlocuit cu titlurile „Tată, Fiu, Duh Sfânt”, care nu sunt un nume. În ordine. Dacă cineva, omul care vă plătește, vă dă duminică un cec și în loc să-și scrie pe el numele, scrie doar: „Șeful”, puteți face ceva cu el? Dacă mergeți cu el la bancă, să vedeți cum reacționează! Da, domnule!

Dacă

nu contează cum ești botezat, de ce le-a poruncit Pavel creștinilor din Efes, care-L laudau pe Dumnezeu, aveau bucurie și lucruri mărețe în mijlocul lor, și

le-a zis: „Trebuie să vă întoarceți și să fiți botezați din nou în Numele lui Isus Hristos”? Vedeți? Lăsați-vă corectați de Cuvânt... Spuneți doar ce spune El. Nu spuneți nimic diferit, ci doar ce este scris, vedeți, pentru că vom fi judecați prin El.

Priviți

ce au făcut ei. În loc să primească nașterea din nou, ei merg și se atașează la o adunare, iar în locul Cuvântului au un crez. Arătați-mi în Biblie unde au spus ei vreodată: „Ave Maria; protestanților, arătați-mi unde ați citit în Biblie despre „Crezul apostolic”. Unde scrie în Biblie așa ceva? Unde scrie în Biblie despre părtășia cu sfinții morți? Ei erau împotriva acestor lucruri. Arătați-mi în Biblie unde au practicat ei vreodată botezul în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Nu este nicăieri și totuși țineți cu tărie la aceasta. Vedeți? Acum, în locul părtășiei adevărate cu frații, ei le dau o ierarhie, papalitatea, și aveți un episcop care vă spune ce puteți face și ce nu; și voi, pentecostalilor, aveți un prezbiter de district care vă spune pe cine puteți avea, dar Biserica Îl are pe Hristos. Amin.

Acolo

ați ajuns. Ei vă dau acele dogme și lucruri făcute de om și au lăsat Cuvântul la o parte. Ce face lăcusta lelec? Ia din Pom Cuvântul și vă dă altceva: „Voi lua aceasta și voi da aceasta; voi lua aceasta jos și vă dau cealaltă.” Vedeți unde ajungem?

Voi

spuneți: Ei bine, frate Branham...”

De

unde a venit fiecare biserică protestantă? Din catolici. Așa scrie în Apocalipsa 17. Acolo scrie despre curva cea mare care are fiice curve: același lucru. Vedeți, ciobul nu poate râde de oala spartă, deoarece cum este una este și cealaltă. Acesta este adevărul.

Frățietatea.

Ea a distrus frățietatea, când ar trebui să fim frați unii cu alții, ne-a separat și a ridicat o mulțime de diferențe... În ordine.

Acum

fiți atenți! Voi aminti aceasta, apoi mă voi opri la celelalte. Priviți!

Biblia

ne spune că atunci când facem ceva greșit, trebuie să ne curățim sufletele prin Duhul Sfânt. Așezați-vă și lăsați Duhul Sfânt să vă descopere că sunteți greșiți, apoi stați înaintea Lui până când muriți și sufletele voastre sunt curățite.

Dar

în loc să facă aceasta, ei s-au răsucit și v-au dat purgatoriul după moarte; astfel, preotul va face o grămadă de bani, rugându-se să vă scoată din purgatoriu. Ce prostie! Aceasta a făcut lăcusta lelec. Sigur. Se roagă să vă scoată din purgatoriu. Vedeți? Vă costă sute de dolari ca să se roage pentru a scoate acel suflet din purgatoriu, deși nu găsiți nicăieri în Biblie noțiunea de purgatoriu. Nu există așa ceva! Nu, domnule! Cu toate acestea, ei le-au dat un purgatoriu (vedeți?) după moarte.

O,

da, știu ce spun ei și îi auziți și voi: „Păi, sfântul Bonifaciu a spus așa și așa!” Nu-mi pasă ce a spus sfântul Bonifaciu!

„Păi,

i-a spus Cutare și Cutare, sfânta aceea mare, și ea s-a rugat pentru soțul ei...” Nu-mi pasă ce a făcut! Este un cuvânt fără autoritate; este împotriva învățaturii apostolilor. Dumnezeu i-a trimis pe apostoli să pună biserica în ordine; și biserica este zidită pe învățătura apostolilor, nu pe ceea ce a spus sfântul Bonifaciu sau ceva sfânt... Este contrar Cuvântului! Nu-mi pasă ce a

zis sfântul Bonifaciu, alți sfinți, sfânta Susie, sfânta Maria și toți ceilalți, este o prostie, o minciună! Dacă este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, este o minciună. De aceea, eu nu cred aceste crezuri protestante și celelalte lucruri; sunt catolice până în măduvă, sunt dogme! Cum puteți să-i disprețuiți pe catolici și să râdeți de ei pentru că au dogme, când voi înșivă sunteți plini de ele?

Țineți

minte! Cum puteți să-i numiți greșiți, când voi înșivă luați crezuri omenești care sunt contrare Bibliei și sunteți la fel ca ei? De ce? Pentru că sunteți într-o organizație care este fiica unei veche curve. Ce este o curvă? O femeie care trăiește incorect față de soțul ei. La fel este orice biserică ce se pretinde creștină dar aduce dogme false și propriile ei lucruri, în loc să ia Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Așa a făcut Eva: a

ascultat de diavol și a pricinuit moartea și fiecare necaz care a lovit vreodată pământul. Toate au venit prin Eva, pentru că a comis curvie spirituală împotriva lui Dumnezeu, prin necredința în Cuvântul Său, aceasta fiind exact ceea ce fac și bisericile astăzi: comit curvie spirituală împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nici măcar nu vă primesc în biserică dacă nu sunteți de acord cu doctrina lor.

Ei îmi trimit scrisori

și-mi spun: „Dacă nu ești de acord cu aceasta și vei spune că aceea este corect...” Dar eu am zis: „Nu merge așa!” Nu, domnule! Voi predica numai ce spune Biblia, sau nimic! Vedeți? Așa este corect.

Stați cu Cuvântul!

Aceasta este ceea ce trebuie să facem, fraților; stați acolo! Noi ajungem la ultimele zile și știm aceasta. Ceasul este aici. Oh, ei zic aceasta, aceea și cealaltă, dar să nu credeți nimic dacă nu este conform Cuvântului! Mie nu-mi pasă cine a zis-o!

Nu demult, a venit la mine o soră, și s-a referit la predica pe care am ținut-o în fața unui anumit grup de oameni la care le-am predicat despre botezul în Numele lui Isus Hristos, vreo trei sute și ceva de predicatori...

Mulți din cei care sunt aici, au fost la adunarea aceea, unde m-am întâlnit cu tot consiliul Asociației Predicatorilor din Chicago.

Domnul îmi arătase o vedenie cu privire la locul unde va avea loc adunarea și ce se va întâmpla acolo, iar eu le-am spus toate acestea. Vedeți? Acolo erau episcopi, doctori, cardinali, etc, iar eu le-am zis: „Dacă cineva dintre voi poate combate cu Biblia ceea ce predic, să-și ia Biblia, să vină în față și s-o facă!”

„De ce sunteți așa tăcuți?” Nu s-a ridicat nimeni s-o facă. De ce? Pentru că s-au temut de Cuvânt.

Atunci am zis: „Dacă nu puteți s-o faceți, de ce vă luați de mine? Veniți și faceți ceva, iar dacă nu o puteți susține cu Cuvântul, tăceți!”

Același grup de oameni a trimis la mine pe această doamnă, iar ea mi-a zis: „Frate Branham, dacă aceste lucruri ți-au fost spuse de Îngerul Domnului, vom crede.” (Îngerul Domnului. Știți fotografia cu El este acolo. Vedeți?).

„Dacă Îngerul Domnului ți-a spus aceasta, o credem.”

„Cum este posibil ca un grup așa de mare de predicatori, să fie atât de slab? Dacă Îngerul Domnului mi-ar spune ceva contrar

Cuvântului, nu ar fi Îngerul Domnului.” Îngerul Domnului va confirma întotdeauna Cuvântul. Așa s-a întâmplat în toate epocile și încă face același lucru. El stă cu Cuvântul, și orice slujitor uns cu Duhul Sfânt va sta cu Cuvântul, deoarece este scris că toată Biblia este scrisă de Duhul Sfânt. Atunci, cum puteți avea Duhul Sfânt și să negați ce spune Biblia? Chiar Duhul în voi poartă mărturie cu nu este corect.

Lăcusta lelec a mâncat lucrurile adevărate ale lui Dumnezeu. Da, domnule. Și le-a înlocuit cu învățături care sunt în contradicție cu învățătura apostolilor. Oh, Doamne! Aceasta este învățătura apostolică; Aceasta este Biblia; Acesta este Duhul Sfânt. Fiecare Cuvânt este Adevărul, de aceea, credeți-L și acceptați-L! Nu scoateți nimic, ci priviți fiecare promisiune ca fiind împlinită. Manifestarea lui Dumnezeu este prezentă chiar acum. Dacă El nu este și acum același Dumnezeu care a fost cu copiii lui Israel când au trecut Marea Roșie, nu ar fi Dumnezeu. El nu ar fi Dumnezeu dacă nu ar fi Același Dumnezeu care a căzut peste ei la Rusalii. Atunci, nu a existat nici o înviere... și la ce v-ar folosi un Dumnezeu istoric, dacă El nu este același Dumnezeu și astăzi? La ce ne folosește să trimitem predicatori la seminare, să-i clocim ca pe puii de incubator și să ne învățăm în jur, dacă Dumnezeu nu este acolo?

Ce faceți, scoateți din Cuvântul lui Dumnezeu? Unde este autoritatea voastră? Voi ziceți: „Biserica...” Biserica? Sunt nouă sute șazeci de organizații diferite. Care dintre ele este corectă? Nimeni nu ar ști ce să facă, ați fi confuzi. Acesta este adevărul. Dar Dumnezeu nu va judeca oamenii prin biserică, ci îi va judeca prin Hristos, iar Hristos este Cuvântul.

Biblia spune: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul este Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*” (Ioan 1.1,14).

El
va judeca biserica și oamenii prin Cuvânt (Așa este corect), prin Cuvântul viu înviat. Astfel, dacă vestirea voastră este în contradicție cu acest Cuvânt, atunci nu este Cuvântul înviat, Cuvântul viu, pentru că El va mărturisi despre acest Adevăr. El nu poate spune ceva aici și altceva dincolo. Eu pot spune ceva aici și altceva acolo, pentru că sunt om. Și voi puteți primi mai multă cunoștință și înțelegere, dar Dumnezeu nu; El este infinit. Vedeți? Prima hotărâre, primul lucru pe care-L spune rămâne pentru veșnicie, este Același. El nu poate spune ceva aici și altceva dincolo, ci trebuie să spună de fiecare dată același lucru pentru că este Dumnezeu.

Deci, dacă duhul care este în voi este de la Dumnezeu, va mărturisi acest Cuvânt ca Adevăr, fiecare Cuvânt din El, pentru că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Așa spune Biblia. Da, domnule.

Să
mergem mai departe și să luăm următorul stadiu al acestei insecte. Prima a fost lăcusta Gazam. Ce a mâncat ea din Pomul lui Dumnezeu? Rodul. Care a fost următorul stadiu în care a intrat? (ea a trecut din stadiul acela în altul). Ea a venit în acest timp ca lăcusta Arbeh și a mâncat toate frunzele. Acesta este mediul lăcustei Arbeh. Care este următorul lucru pe care l-a făcut? A trecut într-un alt stadiu, ca lăcusta lelec, și a intrat în scoarța pomului.

Acum,
în a patra etapă, ea vine aici ca lăcusta Hasil. Ce face lăcusta Hasil? Trage afară Duhul, Viața; aceasta face lăcusta Hasil, pătrunde spre miezul trunchiului și sugă Viața. Cum o vom numi? Denominațiunea. Acesta este numele acestei insecte. De ce? Pentru că este o distrugătoare: sugă Viața.

De

fiecare dată când Dumnezeu trimite o mișcare printre copiii Săi, iar ei o organizează, mor chiar acolo. Dacă este cineva care cunoaște Istoria bisericii și nu este adevărat ce spun, poate să se ridice să contrazică aceasta. Arătați-mi care biserică nu a murit chiar acolo când s-a organizat.

Lăcusta

lelec s-a prins de aceasta și i-a luat religia (învelișul), iar atunci a pășit în față lăcusta care suga și a extras Viața din Pom. Ce fel de Viață a fost acolo? Duhul Sfânt. Ce s-a întâmplat? Duhul Sfânt nu putea rămâne acolo când ei au început să aibă dogme; Duhul Sfânt nu va susține o dogmă. Deci, a tras afară Viața din Pom și le-a dat o dogmă, a făcut o denomi-națiune. „Nu ne pasă ce zice Aceasta! Denomi-națiunea noastră zice așa!”

Acolo

sunteți. Amintiți-vă că întotdeauna după ce se denominează, biserica moare și nu se mai ridică niciodată. Prima organizație au fost catolicii; aceea a murit imediat pentru că de la început a fost o dogmă. Din ea a ieșit prima reformare, Luther, dar și ei s-au organizat și au murit. A urmat Wesley: s-a organizat și a murit. Următoarea a fost mișcarea penticostală: s-a organizat și a murit. Mișcarea prezbitariană, nazarineană, Pelerinii sfințeniei și toate celelalte care au urmat, fiecare a murit. Priviți-le! De ce au murit? Ei s-au organizat și aceasta le-a omorât. Ce au făcut? Le place în aceste dogme. Voi, nazarinienilor, următoarea biserică minunată din care veneau penticostalii. Voi credeți în sfințire, dar când se ajunge la darurile Duhului, la vorbirea în limbi și la marile puteri ale lui Dumnezeu, le numiți diavolul și muriți chiar acolo. Acesta este adevărul. Unde este ea astăzi? Este moartă. Oh, are mulți membri, dar unde este astăzi? Ea este o morgă.

Eu

am văzut-o noaptea trecută. Păstorul ei stătea în vârf, sărutând un cadavru, făcând dragoste cu el. Și El a zis: „Oricum, ei nu mai au prea mult timp; aceasta este tot ce a rămas din ea.” În ordine.

Dumnezeu

Și-a plantat Pomul ca să aducă roade duhovnicești, roadele Duhului. Este adevărat? Dar ce a făcut omul? Omul a făcut-o întotdeauna artificială. A făcut-o în trecut și o face și acum. (Să ne grăbim). Întotdeauna, omul a încercat să ia biserica duhovnicească și s-o facă artificială. Luther a avut o biserică duhovnicească, dar ce s-a întâmplat? Imediat după moartea lui, au făcut-o o formă artificială. Ce a făcut John Wesley, un om mare al lui Dumnezeu? Cine poate spune că John Wesley nu a fost un om al lui Dumnezeu? Dar

ce au făcut ei? Imediat după John și Charles au murit, s-au organizat, iar când au făcut aceasta, au murit. Exact. Și același lucru s-a întâmplat de fiecare dată în jos, prin epoci. Ei au făcut-o artificială: lucrări bune, cele mai mari adunări, cei mai deștepți oameni, „Toate celebritățile orașului vor veni să ni se alătore.”

Aceasta

este exact ceea ce se întâmplă cu o mulțime de pentecostali. Acesta este adevărul. Când lăsați jos barierele, voi vă îndepărtați de Duhul. Voi vreți clădiri mari și frumoase și altele și aveți păstori cu rang înalt. Ce ați făcut? Voi, mamele, vă trimiteți băieții la seminar ca să devină păstori. Ce-i învață ei? Teologie și tot felul de lucruri făcute de om. Și unde sunt astăzi? Devin o grămadă de „Ricky” și „Elviși” Acesta este adevărul. Ce avem astăzi? O mulțime de baliverne, o formă de evlavie. Biblia spune că în zilele din urmă, ei vor avea o formă de evlavie, dar îi vor tăgădui puterea, Viața din Ea. De ce? Pentru că a supt-o lăcusta Hasil. Organizația a scos-o din ea.

Pavel

spune în 2 Timotei 3: *„Să știți că în zilele din urmă vor veni zile periculoase.*

Căci oamenii vor fi

iubitori de sine, mândri, lăudăroși, hulitori, neascultători, nemulțumitori, nesfinți, fără dragoste, neînfrânați, neiubitori de bine, trădători, inteligenți,

*Având doar o formă de
evlavie, dar tăgăduindu-i putere.” (v. 1-5).*

Lăcusta

Ielec a intrat în ea demult, iar lăcusta Hasil a scos-o afară. Cu voia Domnului, vom aduce imediat Pomul acela jos.

Oh,

voi ziceți: „Păi, știi, anul trecut biserica noastră a adunat atât de mult!”

Oh, sigur! Dar catolicii au câștigat cu un milion de kilometri mai mult; sigur au făcut-o. În Rusia s-a ajuns atât de departe încât au stabilit comunismul. Același lucru l-au făcut în Mexic și ar trebui s-o facă peste tot în lume unde este ea. Acesta este adevărul.

Să

nu vă temeți niciodată de comunism. Comunismul este o mișcare fără Dumnezeu, dar puteți să-i auziți pe unii predicatori stând la amvon și condamnând comunismul. Nici eu nu cred în el, dar să nu-i spuneți bisericii: „Oh, toți vom fi înghițiți de comunism; întreaga lume va deveni comunistă!” Așa ceva este contrar Cuvântului lui Dumnezeu; nu există nici un loc în care Biblia să spună așa ceva. Biblia spune că romanismul, biserica catolică o va face... Luați-l pe Daniel și aflați. Capul de aur, împăratul Nebucadnețar, împărăția babiloneană, a fost urmat de împărăția mezilor și perșilor; a urmat Imperiul Grec și apoi Roma. Cele zece degete au mers în fiecare împărăție de pe pământ.

Există o cortină de

fier, o cortină de bambus și o cortină de purpură. Fraților, să nu vă temeți de primele două, dar fiți atenți la cortina de purpură. Ea stă chiar azi pe tron în țara aceasta. Amintiți-vă de Ahab cu Izabela în spatele lui... Biblia o numește pe Biserica catolică, Izabela, curva cea mare. Ahab nu a fost un tip rău; eu nu zic că domnul Kennedy nu este bun, pentru că nu știu nimic despre el. El este un om; aceasta este tot ce știu; este președintele și cred că va avea un mandat bun. Nu este el, este sistemul din spatele lui. Așteptați până

când se va infiltra în cabinetul lui și peste tot unde va putea, apoi urmăriți ce se va întâmpla. Priviți ce a făcut în altă națiune; priviți ce a făcut întotdeauna.

Nu spune Biblia în

Apocalipsa 13... Numărul acestei națiuni este treisprezece: a început cu treisprezece

stele pe steag, treisprezece dungi, treisprezece, totul este treisprezece; treisprezece colonii și este în capitolul treisprezece al Apocalipsei. Biblia a spus că ea se va ridica asemenea unui mieluşel; libertatea religiei; două coarne: civil și bisericesc. Dar după un timp s-au unit și ea a vorbit ca balaurul și a făcut totul ca fiara dintâi. Biblia spune că au făcut un chip fiarei: Confederația Bisericilor, exact ceea ce au chiar acum în New York. Și acolo, în acea morgă mare... voi, toți metodiștii noștri, baptiștii și penticostalii, și fiecare din voi, oameni ecumenici, care încercați să faceți lucrul acesta, vă vindeți dreptul de întâi născuți și vă alăturați aceluia Babilon.

Ce se întâmplă cu voi?

Sigur. Vă vindeți dreptul de întâi născut pentru o porție de supă, la fel ca Esau. Aceasta este tot ce veți primi; aceasta este tot: chipul fiarei. Exact. Să nu vă temeți de comunism; temeți-vă de catolicism.

Oh, el vine cu

lingușiri, ca un miel, dar priviți-l, lupul stă și pândește în spate. Este un hoț! Aveți grijă (Da, domnule!), pentru că este contrar Cuvântului.

Trebuie să se

împlinească tot ceea ce spune Cuvântul. Comunismul nu face nimic bun, dar joacă exact în mâinile lui Dumnezeu. Acesta este adevărul. De ce trebuie să facă ei aceasta? Dumnezeu trebuia să îngăduie comunismul pentru împlinirea Cuvântului Său. Desigur. Aceasta este... Ați înțeles? V-ați gândit vreodată la aceasta? Dumnezeu trebuie să-Și împlinească Cuvântul.

Priviți! Când cei patru sute de profeți au stat în acea zi înaintea lui Ahab și Iosafat, Iosafat, care era un om neprihănit, a zis: „Păi, nu ar trebui să-l întrebăm pe Domnul înainte de a merge sus în Ramotul din Galaad?”

„Da, sigur”, a răspuns Ahab. (Știți că Izabela stă în spatele tuturor lucrurilor). „Ei bine, am patru sute de profeți și îi vom aduce aici.”

I-au adus; toți erau oameni buni, au prorocit și au zis: „Mergeți sus; Domnul este cu voi!”

Aceasta nu a sunat bine pentru împăratul lui Iuda, care era un om evlavios, nu a sunat bine, așa că a zis: „Nu mai este unul?”

Patru sute de predicatori erau deja într-un acord și ziceau: „Suiți-vă! Domnul a vorbit și a zis: „Suiți-vă!”

„Nu mai este nimeni prin care al putea să-L întrebăm?”

„Mai am unul, dar îl urăsc!” Sigur, absolut. Da. „El țipă întotdeauna la mine și îmi vorbește numai de rău.”

Cum putea face altceva, când Cuvântul lui Dumnezeu era împotriva lui?

Deci au trimis și l-au adus pe Mica, iar Mica a zis: „Suiți-vă! Da, așa este corect, dar am văzut Israelul risipit ca o turmă fără păstor.”

Atunci, predicatorul acela mare, episcopul, s-a dus la Mica, l-a lovit peste gură și i-a zis: „Pe unde a ieșit Duhul lui Dumnezeu din mine?”

Îmi imaginez că Mica i-a zis: „Nu a fost în tine de la început! Vei afla aceasta într-una din aceste zile!”

Și Ahab a zis: „Puneți-l înapoi în închisoare și hrăniți-l cu pâinea și apa întristării! Când mă voi întoarce în pace, mă voi ocupa de el.”

Dar Mica a spus: „Dacă te mai întorci, nu mi-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu!”

De ce a spus aceasta? El era cu Cuvântul, chiar cu Cuvântul. Dar profeția celorlalți nu a corespuns cu Cuvântul... Acesta este motivul pentru care am spus astăzi că indiferent cât de bine arată, câți predicatori zic aceasta, aceea sau cealaltă, „Comunismul va prelua lumea și o va distruge!” Să nu încercați niciodată să vă luptați cu comunismul, luptați-vă cu romanismul, pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul! Domnul a spus că romanismul va conduce, nu comunismul. Comunismul este doar o marionetă, dar vedeți, El a trebuit să facă aceasta.

Domnul i-a zis lui Mica: „Trebuie să-l trimit pe Ahab acolo. Trebuie să-i fac pe predicatorii aceia să

spună aceasta, ca să-l trimit pe Ahab acolo, pentru a face să se împlinescă cuvintele spuse de Ilie!”

Dumnezeu trebuia să lase comunismul să se ridice. Apoi a adus toate aceste morgi de aici împreună și a făcut o Confederație a Bisericilor, ca să se alătore și să facă o icoană fiarei, adică exact ceea ce spune Cuvântul Său că vor face. Să nu vă îngrijorați cu privire la aceasta, ci doar priviți cum se formează lucrul acela sub ea. Aceasta este...

Cred că vă obolesc, dar acesta este adevărul. Nu știu când vă voi putea vorbi din nou, poate niciodată, poate nu ne mai întâlnim niciodată, dar vreau să știți care este adevărul. Acest Cuvânt este Adevărul: nu eu, ci acest Cuvânt; El este Adevărul. Dacă Cuvintele mele sunt contrare acestui Cuvânt, să nu mă credeți; credeți Cuvântul!

Dacă ziceți: „Avem Cuvântul și predici contrar Lui!”, este datoria voastră să veniți la mine ca să vedem împreună ce spune Cuvântul. Vedeți? Așa este corect.

Astfel, aflăm că cel care îi adună împreună este comunismul. Dumnezeu a spus că Gog și Magog se adună împreună (Vedeți?) ca să lupte. Acesta este adevărul. El va aduce aceste puteri împreună pentru că trebuie să se împlinescă ce a spus Biblia.

Să ne întoarcem la tema noastră. Dumnezeu a plantat acest Pom ca să aducă roade spirituale, dar omul a încercat întotdeauna să-l facă o formă artificială, cu o formă de evlavie. Ei au cele mai mari clădiri din oraș; în valoare de milioane de dolari. Dumnezeule, oamenii predică și spun că vine Isus, apoi construiesc clădiri de șase și opt milioane de dolari. Iar misionarii... știu misionari care sunt pe

câmp și predică Evanghelia desculți și mănâncă de două ori pe săptămână. Care este problema cu oamenii? Ei nu cred că El vine... Păi, viața voastră vorbește mai tare decât cuvintele voastre. Vedeți?

În adunarea mea au venit misionari fără încălțăminte și îmbrăcați cu o pereche de pantaloni vechi, legați cu o sfoară. Ei trăiesc în condiții grele, mâncați de purici și insecte, înconjurați de tot felul de boli, cu mâinile pline de eczeme și altele.

Când m-au întâlnit, m-au întrebat:

„Tu ești fratele Branham?”

„Da”, am răspuns eu.

„Oh, fii binecuvântat! Întotdeauna mă rog pentru tine.”

Atunci m-am gândit: „Oh, Dumnezeule, lasă ca omul acela să se roage pentru mine; da, acesta este omul potrivit. Acesta este.”

„Îți citesc predicile, fratele Branham, și cu siguranță acesta este Adevărul, așa că suntem cu tine.”

Oh, frate, acesta este omul potrivit! Sărăcuțul...

Cineva a zis: „Știi cine este acela?”

„Oh, de ce?”

„El nu aparține de organizația noastră!”

„Cine este?”, am întrebat eu,

„Păi, el nu este cu noi.”

„Dar ce este?”

„Oh, el este un independent!”

„Aha! Și ce face?”

„Oh, el nu ni se va alătura pentru că are o lucrare micuță acolo.”

„Aș vrea să știu despre el.”

Știți, când eram băiat,

mergeam să caut mere în livadă și întotdeauna am observat că pomul avea un fel de sperietori pe sub el. Avea sperietori bune și tari pentru că în pomul acela erau mere bune.

„Păi, el este un holly-roller!”

Vedeți, întotdeauna lângă pomul cel mai bun se pun sperietori. Același lucru face și diavolul ca să vă îndepărteze de la El. Dar nu vă îngrijorați, ci treceți de sperietoare și mergeți la El!

Într-o zi urmăream un hârciog fiindcă ne mânca fasolea pe care am plantat-o. De fiecare dată când plantam un rând de fasole, venea insul acela mic și le mânca pe toate, așa că m-am gândit: „Îl voi speria!” Deci, am luat un sac de hârtie și am desenat ceva ce am crezut că ar fi o imagine înfricoșătoare. (Oh, era înfricoșătoare, dacă am desenat-o eu). Astfel, am pus un sac pe ea și câteva boabe de fasole în ea, apoi am agățat-o de un băț; când bătea vântul, se scutura așa.

Curând, micuțul hârciog a ieșit din gaura lui și a început să mănânce fasolea, alergând spre sacul cu sperietoare. Când a ajuns la el, s-a retras și l-a privit, s-a uitat așa; apoi s-a dus, a sărit pe el, și desigur, sacul a stat nemișcat. Atunci s-a uitat din nou la el, apoi a privit înapoi și a văzut că fasolea merge în josul rândului, și erau bune. S-a uitat din nou la sperietoare și a mers tot mai aproape de ea, dar ea nu se mișca. Nu conta că este moartea; așa sunt toate sperietorile.

A lovit sacul cu piciorușul și a plecat zornăind. Apoi, a sărit înapoi și a privit-o pur și simplu. A lovit-o din nou și zornăia, zornăia. Aceasta este tot ce poate face: să zornăie; ca bufnița irlandezului, este numai tam-tam și pene, dar nu este

nici o bufniță. Deci, a lovit-o pur și simplu și a zornăit de patru sau cinci ori. Știți ce a făcut după aceea? S-a dus chiar în spatele sacului și a început să-mi mănânce fasolea. Știa mai mult și mai bine decât mine despre... Vedeți?

Ce era aceasta? El nu a lăsat sperietoarea să-l oprească. Vedeți? În spatele sperietorii era ceva bun.

Când ei zic: „Oh, ei sunt niște holly-rollers!”, treceți în spatele acelei sperietori și intrați chiar acolo. Intrați și credeți-o, fiindcă s-ar putea să fie chiar Duhul Sfânt acolo. Nu se știe, vedeți?

S-o vedem la lucru pe acea Hasil denominațională, biserica firească și biserica duhovnicească. Priviți când se denominează acea lăcustă Hasil. Ea a mâncat deja scoarța și roada Pomului; of, frate, toată este dusă; toate roadele Duhului sunt duse, nu mai este vindecare divină, vorbire în limbi, nu mai este prorocie, nu mai este nimic; ei nu cred în existența prorociilor; nu cred în aceste lucruri; nu știu. Toate lucrurile sunt făcute de om, tot ce au este făcut de om, artificial, vedeți? În ordine.

Biserica firească. Acolo este o biserică firească, o biserică făcută de om.

Biserica duhovnicească... Știți că Biblia spune aceasta? Da, domnule. Biserica firească și biserica duhovnicească. Astfel, Biblia spune: „Izgonește pe roabă și pe fiul ei (Agar), pentru că ea nu va moșteni cu cea slobodă și fiul ei.” (Galateni 4.21-30). Vedeți?

Deci ce va moșteni

femeia firească? Biserica firească nu va moșteni, ea nu va fi moștenitoare cu femeia slobodă, ci va fi legată în snopi, asemenea neghinei, ca să fie arsă. Dacă femeia roabă este în robie cu copilul ei organizat, nu va moșteni cu femeia liberă, deoarece copilul femeii libere va merge în răpire. Copilul celei roabe va sta la judecată. Vedeți? „Alung-o, zice Duhul...” Da, domnule.

Lăcusta Hasil,

denominaționalul Esau. Esau și Iacov erau gemeni și amândoi erau religioși. Esau era un om firesc, dar era un om bun... El nu a mers să fure, să bea sau altceva de felul acesta, pentru că era un om religios. Dar s-a gândit: „Păi, ce contează cât timp sunt religios?”

Dar micuțului Iacov nu

i-a păsat cum trebuia să-l obțină; dreptul acela de întâi născut a fost tot ce și-a dorit chiar dacă a trebuit să stea jos la altar, să strige, să plângă „buu-buu”, și să-i curgă nasul (scuzați-mă). Mergeți jos la altar și plângeți până când Îl primiți, pentru că el L-a primit. Vedeți? Lui nu i-a păsat cum L-a obținut; că doar așa L-a obținut.

Unii zic: „Frate

Branham, oamenii aceia țipă acolo jos la altar, plâng și iar plâng. Eu nu vreau în felul acesta!”

Păi, voi nu-L veți
obține!

Odată, jos în Sud era un

frate bătrân de culoare, care era întotdeauna fericit. Astfel, șeful lui i-a zis:

„Ce te face să fii

fericit tot timpul, băiete?”

„Eu am religia inimii”,
a răspuns el.

„Nu există așa ceva!”

„Greșești, șefule! Din
câte știi tu, nu există un asemenea lucru.” El știa altceva. Aceasta este
corect, de aceea i-a zis: „Ar fi trebuit să spui că din câte știi tu, nu există
așa ceva.”

Apoi, într-o zi, șeful a
zis:

„Vreau să primesc și eu
această religie din toată inima.”

„Când o vrei?”

„Acum.”

„Păi, să mergem să-L
primești!”

Au ieșit și șeful a zis:

„Aici este pajiștea. Este frumoasă. Aici afară nu mă va auzi soția mea și
nimeni altcineva...” (Acesta este felul în care Îl vor oamenii, știți, să i-L

dați pe farfurie). Deci el a zis: „Vom îngenunchea aici.”

„Nu-l primești aici”, a spus fratele bătrân.

Ei bine, eu mers jos la grajd și el a zis:

„Îl voi primi aici?”

„Nu.”

„Vom merge la căpița aceea de fân?”

„Nu.”

„Dar unde Îl primești?”

„Urmează-mă!”, a spus bătrânul. Apoi și-a ridicat pantalonii, a pășit în cocina porcilor și a intrat în noroi cât a putut de mult, după care a zis:

„Vino aici, fiindcă acesta este locul în care Îl vei primi.”

„Nu vreau să vin

acolo!", a zis șeful.

„Tu nu-L vrei încă,
șefule! Acesta este adevărul. Tu nu-L vrei.”

Știți, și Naaman a
gândit la fel. El a spus: „Vreau să scap de lepra mea.”

„Coboară în Iordanul
mâlos, acolo unde se varsă în Mediterană!", i-a zis Elisei. „Du-te și scaldă-te
de șapte ori în el, așa noroiios cum este!”

„Oh", a spus Naaman,
„dumnezeu meu! Nu sunt apele din jurul Damascului mai bune, acolo sus? Oh, ele
sunt atât de frumoase și de curate!" (Doamne, am văzut-o aseară pe film,
știți). „Oh", a zis el, „Știi de ce nu vreau să mergem acolo jos; nu pot să
cobor acolo. Eu... știi cine sunt eu? Sunt comandantul gărzilor; sunt generalul
armatei.”

„Păi, dacă vrei să scapi
de lepra ta, du-te acolo jos, iar dacă vrei să rămâi cu ea, du-te acolo sus!”

El i-a spus:

„Scufundă-te!", și pot să-l văd intrând în apă. Vă puteți imagina? Oh, aceasta
i-a rănit onoarea. Îl pot vedea, știți, mergând pe vârful degetelor și
ținându-se de nas.

Acesta este felul în
care încearcă unii oameni să vină la Hristos: „Vreau să fiu vindecat; vreau să
merg în cer, dar, oh, Doamne, dacă ceilalți mă văd așa..." Fățarnicilor, nu-L

veți primi niciodată! Aceasta este tot ce este oricum! Vedeti? Voi nu-L veți primi niciodată oricum. Nu vă îngrijorați; încă nu-L vreți suficient. Aceasta este corect. Nu-L vreți suficient; acesta este adevărul. Când sunteți pregătiți să-L primiți, Îl veți primi. În ordine. Dumnezeu vi-L va da când sunteți pregătiți. În ordine.

Denominațiunile lăcustei

Hasil mănâncă toate aceste lucruri. Țineți minte că fiecare dintre aceste insecte, când a lucrat la Pom, a făcut o cale pentru cea care o urma. Oh, este un ins deștept! Da, domnule! Vedeti? A luat roadele, Duhul și ce? A putut lua părtașia (Vedeti?), frunzele. Pe cealaltă parte, a venit și și-a făcut propria viață luând frunzele. De ce a făcut aceasta? A luat frunzele astfel încât să nu mai fie răcoare și proștețime; astfel a putut intra în scoarța Pomului. Vedeti? A intrat în scoarță, a găurit-o și le-a luat învățătura, adică exact ceea ce susține Viața. Apoi, imediat după ce și-a făcut găuri în ea, a venit următorul ins, vechea băutoare, lăcusta Hasil, care a luat denomițațiunea, a secătuit biserica și a organizat-o. Și ce a făcut Viața? A mers direct în rădăcini (Acesta este adevărul), s-a dus direct în rădăcini. În ordine. Aceeași insectă a făcut gaură până la inima Pomului și a ajuns la Viață. A continuat să meargă prin roadă, prin frunze, prin scoarța Pomului, până când a mers direct la inimă, la linia Vieții. În ordine.

Acum, să vedem nimicitorul

la lucru. Primul lucru pe care l-a făcut acest ins imediat ce a ajuns la inima Pomului... Să privim înapoi în prima etapă, înainte să înceapă prea bine; s-o privim, s-o vedem la lucru.

În primul rând, a

distrus primul Pom, adevărat, prețios și roditor pe care Dumnezeu l-a avut pe pământ.

Dacă puteți să mai

rezistați câteva minute, vreau să prindeți aceasta, pentru că acesta este

Mesajul de Paști pentru voi.

Primul lucru pe care l-a făcut vrăjmașul, a fost că a distrus primul Pom roditor al lui Dumnezeu, pe Hristos. El era Pomul din grădina Eden. Acesta este adevărul.

Primul Pom roditor pe care l-a plantat Dumnezeu aici pe pământ era Hristos; iar insecta a distrus Pomul acela care purta roadele Sale. Acum, ei aveau tot felul de organizații pe care vrăjmașul le avea în mâinile sale; dar când a ajuns la acel Pom care aducea roada adevărată, insecta romană a intrat acolo (vedeți?) și l-a distrus. A distrus Pomul? Da.

Isus a zis: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu sau nu am roadele Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”* El aducea roada lui Dumnezeu. Ce fel de roadă a adus? Să-l privim pentru câteva minute. Noi am trecut de multe ori prin aceasta; să luăm aceasta puțin pentru oamenii care stau aici și așteaptă să se facă rugăciune pentru ei.

Care a fost primul lucru prin care ei au recunoscut că El era Mesia? Când a venit Petru prima dată la El (adus de Andrei), El l-a privit și i-a zis: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.”* Astfel, el a știut chiar atunci că, conform Scripturii, Acela era Mesia. Știți că conform istoriei, acolo s-au ridicat mulți care s-au numit pe sine „Mesia”, dar niciunul nu a putut s-o facă; deoarece Moise a zis (Cuvântul lui Dumnezeu care nu poate da greș, a fost vorbit prin Moise): *„Mesia al vostru va fi un profet ca mine.”* Și iată că atunci când acel străin a venit înaintea lui Isus, El i-a zis: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona”*, Petru a știut Cine era Acesta; a știut că era El.

Când Filip s-a dus și l-a adus pe Natanael; Natanael era un om mare (vedeți?), un om religios (iar Filip i-a povestit pe

drum ce i-a spus El lui Simon). Și ce i-a zis Isus când a mers în prezența Lui?

„Iată un israelit în
care nu este vicleșug.”

„De unde mă cunoști,
Învățătorule”, a răspuns Natanael.

„Te-am văzut înainte să
te cheme Filip, când erai sub pom”.

„Învățătorule,
Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.” Vedeți?

De ce a spus aceasta?

Pentru că aceasta este roada. „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu...*” El știa chiar și gândul care era în inima lor.

Odată, o femeie s-a
atins de haina Lui, apoi a plecat și s-a așezat în adunare, iar Isus a privit
în jur și a zis: „Cine M-a atins?” Toți au negat, dar El a privit în jur și a
văzut-o. Ea avea o scurgere de sânge, iar El i-a zis: „Credința ta te-a
mântuit.”

Oh, Doamne! Femeia
samariteană... Amintiți-vă că El nu a mers niciodată la neamuri. Nu, domnule!
El chiar le-a spus ucenicilor Săi să nu meargă la ele. Aceștia suntem noi; aceasta
este ziua noastră. El a venit la noi în forma Duhului Sfânt, așa cum a spus că
o va face. Dar ce s-a întâmplat când a mers la samariteni? Când a mers la
femeia samariteană, i-a zis: „Dă-Mi să beau.”

„Nu se obișnuiește ca
Tu, un Iudeu, să ceri de la mine, o samariteană”, a răspuns ea.

Ei aveau separări
datorită culorii și așa mai departe. El le-a dat însă de înțeles chiar acolo că
nu există nici o deosebire, deoarece toți am venit din același Pom. Noi toți
suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu. Vedeți?

Și ea a zis: „Ești Tu
mai mare decât părintele nostru Iacov? (Vedeți? Iacov era și părintele
Iudeilor). Tatăl nostru Iacov, a săpat fântâna aceasta. Ești Tu mai mare decât
el?”

„Apele pe care vi le dau
Eu, sunt Viața veșnică”, a răspuns Isus.

„Păi, noi ne închinăm pe
muntele acesta, iar voi vă închinați la Ierusalim.”

„Du-te, ia-ți soțul și
veniți aici.” Aceasta a așezat-o.

„Nu am nici un soț”, a
răspuns ea.

„Bine ai zis, fiindcă ai
avut cinci, iar cel cu care ești acum nu este soțul tău.”

„Domnule, știi, au

trecut patru sute de ani de când nu am mai avut un profet, dar Tu trebuie să fii un profet. Cum ai știut că am avut cinci soți? Eu știu că este timpul când trebuie să vină Mesia, numit Hristos. Și când vine El, ne va spune aceste lucruri.”

Oh, acolo erau roadele

Lui! Și El a zis: „Eu sunt Acela.” Când a auzit aceasta, ea și-a lăsat găleata, vechea găleată de apă a organizației și s-a dus direct în oraș. Indiferent câte fântâni avea Iacov, ea a găsit o Fântână nouă, așa că s-a dus direct în oraș și a spus: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia? Nu este Acesta rodul? Nu este aceasta dovada că Acesta este Mesia?”

Iudeii nu au putut

înțelege, de aceea au zis: „El este un ghicitor, un Beelzebul!”, dar Isus le-a spus: *„Eu vă iert, dar când va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar voi veți vorbi împotriva Lui, nu vi se va ierta niciodată.”*

„Dacă nu fac

lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți”; dar acel Pom roditor aduce roade.

Priviți. Ce a spus El... Ce fel de biserică a așezat? Voi catolicii, pretindeți că Isus a întemeiat biserica, dar eu vă întreb: Care biserică? A menționat El vreodată o denotațiune, un crez? El a fost întotdeauna împotriva lor și le-a spus: *„Pereți văruți, cadavre vii!”*

El i-a numit în toate

felurile posibile. Acesta este adevărul. El avea roada lui Dumnezeu și era împotriva ei (a organizației). Dacă vreți puteți face doi și cu doi, patru. În ordine. El a fost întotdeauna împotriva organizației, împotriva teoriilor lor și i-a numit fățarnici, șerpi în iarbă și le-a spus că sunt diavoli: *„Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul; și faceți lucrările lui. Care dintre părinții voștri nu i-au prigunit pe profeții pe care i-am trimis înaintea Mea?”* Vedeți? *„Voi sunteți cei care i-ați pus acolo și acum le zidiți mormintele.”*

Oh, frate, El nu S-a

luat la bătaie cu ei! Acesta este adevărul. Acesta era rodul lui Dumnezeu. Ce era aceasta? Stați cu Cuvântul lui Dumnezeu, manifestați Cuvântul lui Dumnezeu! Cu alte cuvinte, El a zis: „Ce au spus Scripturile că voi face Eu, Mesia, când voi veni? Dacă nu aduc roada acelui Cuvânt, nu sunt Mesia, dar dacă aduc roada acelui Cuvânt, pe care trebuie s-o aducă Mesia, atunci Eu sunt El. (Amin). Acum, cine Mă poate acuza de păcat?” Acolo sunteți! „Care dintre organizațiile voastre face același lucru?” Acolo sunteți. Mesia trebuia să facă aceasta; Mesia trebuia să fie un profet. „Acum să vă văd”, a spus El, „să vă văd făcând-o, cu toate părerile voastre pline de ură.” Acum, ei au rămas tăcuți. În ordine. Ce era aceasta? El aducea rodul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt era în El și El aducea rodul lui Dumnezeu. Cine era El? Acum ascultați cu atenție. Mă grăbesc cât pot, ca să nu vă întârzii de la cina voastră de Paști. Dar cina voastră de Paști ar trebuie să fie învierea. Vedeti?

Priviți! El era Pomul

Profet desăvârșit al lui Dumnezeu, Pomul exemplu, Pomul Mirelui. Amin. Glorie! (Vă voi spune ceva direct). Dacă El este Pomul Mirelui (credeți aceasta?) din grădina

Eden, atunci Pomul Mirelui nu aduce roadă fără Femeie. Deci El trebuie să aibă un Pom al Miresei, iar Ea trebuie să fie născută din același material: Cuvântul făcut trup din Pom. (Sper că o prindeți). Aceași Viață în Pomul Femeii, Cuvântul trebuie să ia chip și în Mireasă, așa cum a luat în Mirele ei, deoarece este scris: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Ioan 14.12). Este corect? El era Mirele.

Voi ziceți: „Aceasta nu

este biblic!” Oh, este! Am prins aceasta acum. Vedeti? Ne pregătim să avem imediat un serviciu de vindecare și am prins aceasta. Era El. Vreți dovezi? El a spus: „*Eu sunt Vița; voi sunteți mlădițele* (Ioan 15.5); Eu sunt Vița; voi sunteți mlădițele; aduceți roade.” Vedeti?

Pomul masculin și pomul

feminin produc polen și unul și altul, care aduce roadă, iar mlădița și vița

fac același lucru. Vedeți? Acesta este adevărul.

Deci El a zis... Primul

Pom a fost un Pom Profet, un Pom desăvârșit, Dumnezeu profetilor. El a fost Pomul principal; El era Pomul Profet desăvârșit al lui Dumnezeu. De ce? El era Cuvântul, în timp ce ceilalți profeți erau minori. Cuvântul a venit la profeți, dar El era Cuvântul Însuși în forma unui Profet. Amin. (Acum ajungem undeva).

Fiți atenți și nu

scăpați aceasta. A fost atât de bună că abia am scris-o aici jos...

El era Pomul Profet al

lui Dumnezeu. De ce? El a predicat tot Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu, pentru că El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. El era Pomul Profet desăvârșit care a predicat Cuvântul Profet desăvârșit care a adus înaintea Rodul Profet desăvârșit, prin Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu. Oh, frate, vorbiți despre un Pom... El era Pomul Vieții de care Îngerul cu heruvimii gardieni îi țineau departe pe Eva și Adam. Acum, aceiași heruvimi încearcă să-i conducă la El, deoarece acolo a fost făcută o cale pentru ei. Vedeți? Acum, ei se retrag. Oh, ființe umane...

Acum, a predicat tot

Cuvântul; El nu a scos de aici sau de acolo. Când Satan a venit la El, acel mare teolog, și l-a zis: „Este scris...” Isus a răspuns: „De asemenea este scris...”

„Dar este scris...”

„De asemenea este scris...”, a răspuns El.

Pomul Profet desăvârșit

predicând Cuvântul Profet desăvârșit, cu Semnele Profet desăvârșite, rezultatele Profet desăvârșite, roadele desăvârșite ale Duhului.

Și ca o batjocură (voi

trece prin aceasta destul de curând), ei L-au atârnat (El era Cuvântul, știți), ei au atârnat Pomul Cuvânt de un pom roman făcut de om. Frate, sper că aceasta a ajuns unde trebuie. El era Pomul duhovnicesc desăvârșit al lui Dumnezeu, iar ei L-au atârnat de un pom roman făcut de om. Amin.

La fel fac acum. Ei

încearcă să ia Pomul desăvârșit al lui Dumnezeu, Cuvântul, să-L amestece și să-L atârne sus de vreun crez, dar Viața și moartea nu se vor amesteca. Isus nu S-a îngrijit niciodată de vreun serviciu funerar, ci a înviat morții. De ce? Pentru că Viața și moartea nu pot sta împreună; ele sunt contrare una alteia. El nu a predicat funerarilor, ci doar i-a înviat. Amin. Da. De ce? Viața și moartea.

Priviți! Ei L-au atârnat

pe lemn. Este adevărat? Iar Biblia spune: „*Blestemat este cel care atârna de lemn!*” Este adevărat? „*Blestemat este cel care atârna de orice lemn făcut de om!*”

Deci, dacă astăzi

încercați să atârnați de vreun pom făcut de om, eliberați-vă; nu vă lăsați atârnați acolo, pentru că acesta este un loc pentru morți – vreo organizație făcută de om: luterană, baptistă, prezbiteriană, penticostală (Acesta este adevărul), un pom făcut de om. Nu atârnați acolo și nu-i lăsați să vă atârne acolo. Dacă pot, ei vă vor atârna acolo până când toată Viața este dusă din voi, până când recunoașteți doctrina lor. Acesta este adevărul.

Acela este locul unde au

atârnat acest Pom desăvârșit. Pomul roditor, Pomul desăvârșit al lui Dumnezeu, atârnat de un pom roman făcut de om... Oricine era atârnat de orice pom făcut de om, era blestemat. De ce au făcut aceasta? Ca să se descotorosească de El, după ce a adus toate roadele.

Istoria spune că Maria

Magdalena a alergat înaintea lor și le-a zis: „Ce a făcut El? Ce rău a făcut?” Ea a oprit cortegiul și a zis: „A fost rău ceea ce a făcut El? Nu a făcut nimic rău, ci a predicat Evanghelia la cei săraci. Nu a făcut nimic rău, ci a vindecat bolnavii, a înviat morții și chiar Semnul Dumnezeului celui viu este în El. Cum puteți să-L condamnați?” Dar ei au lovit-o peste față și au zis: „Veți asculta de femeia aceasta rău famată în loc să-l ascultați pe preotul vostru (Acolo sunteți), episcopul vostru? Acolo sunteți pentru că astăzi se petrece același lucru. Corect. Da!

Când El a făcut toate

acestea și S-a dovedit El Însuși Ce era, le-a zis: „Dacă Eu nu sunt El, voi cine sunteți? Dacă Mă acuzați de păcat, dacă sunt greșit undeva în Cuvânt, arătați-Mi! Acum, lăsați-Mă să vă arăt unde sunteți greșiți voi!” Vedeți? Păcatul este necredința, noi știm aceasta.

Și ca să se scape de El

(ei L-au urât atât de mult, pentru că le-a sfâșiat toate organizațiile), L-au îngropat și au rostogolit peste ușă, o piatră mare denominațională, ca să fie siguri că El nu va învia din nou. Oh, Doamne! Gândiți-vă la Pomul acela desăvârșit! David a privit înapoi, L-a văzut și a zis, în timp ce stătea lângă râuri de apă: „*El își aduce frunzele la vremea Sa, și roada Sa nu va fi aruncată ;nu se va veșteji. Oricine va face, va propăși.*”

El era Fiul

prosperității, iar Iosif a fost un tip al Său. Oriunde a mers Iosif a prosperat: la fel ca Isus, al cărui tip era. Cuvântul Său spune: „Cuvântul Meu va izbuti în tot și nu se va întoarce gol la Mine, ci va împlini scopul pentru

care L-am trimis.” Vedeți? El era Cuvântul. Cuvântul a fost trimis pe pământ de Dumnezeu și va împlini exact scopul pentru care a fost trimis de Dumnezeu.

Acum ascultați cu atenție! Aceasta este crema de pe vârful ei!

Observați, El stătea acolo și le-a zis: *„Dacă nu fac lucrările pe care ar trebui să le facă Dumnezeu, nu sunt El; să nu Mă credeți, dar dacă le fac, atunci credeți lucrările. Dacă nu Mă puteți crede, pentru că sunt un Om, credeți lucrările pe care le fac, pentru că ele vorbesc mai tare decât o poate face Glasul Meu.”* Acesta este adevărul, și acest lucru se va aplica întotdeauna. Da, domnule. Cu siguranță.

Acum observați: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările Lui, credeți-Mă.”* Dar ce au făcut ei? Au luat acest Pom scump, L-au tăiat și L-au atârnat pe un pom făcut de om (Acesta este adevărul. Au scos Viața din El și L-au atârnat pe un pom făcut de om, ca o batjocură). Dar nu le-a plăcut faptul că prea mulți oameni stăteau acolo și plângeau după El.

Apoi L-au luat jos și au zis: *„Vom face denomi-națiunea noastră atât de închisă încât ei nu-i vor aduce niciodată aici pe holly-rollers!”* Deci, L-au pus în mormântul lui Iosif din Arimateea și au rostogolit o piatră mare (Au folosit santinelele ca s-o rostogolească acolo. Ați văzut aseară fotografia cu cărarea pe care au rostogolit piatra aceea mare? Cântărea câteva tone), o mare piatră organizațională, pentru ca El să nu poată învia. Dar L-a ținut aceasta? Nu!

„Vă voi restitui, zice Domnul!” Să luăm acum textul acesta și să-l aducem. *„Voi restitui, zice Domnul. Îl voi restitui; în trei zile Îl voi aduce înapoi.”* Ei nu au putut să-L ascundă în stânca aceea, nu au putut să-L ascundă de ochii lor; nu

au putut să-L dea jos de pe mâinile lor. „*Eu voi restitui, zice Domnul!*”, și El a înviat în a treia zi, a fost reșezat din nou.

El a înviat în dimineața de Paști și a spus: „*Mergeți în toată lumea și Eu voi merge cu voi. Așa cum viul Tată ceresc, M-a trimis și este în Mine, așa vă trimit Eu pe voi și voi fi cu voi. Sunt cu voi până la sfârșitul lumii, iar lucrările, aceleași lucrări pe care le-am făcut Eu ca să dovedesc Cine sunt, le veți face și voi ca să dovedeți cine sunteți.*” Vedeți? Îmi place aceasta. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred, nu pe credincioșii prefăcuți, ci pe credincioșii adevărați. Vedeți? „*Lucrurile acestea pe care le fac Eu, le veți face și voi; și voi dovedi că sunteți credincioși, pentru că veți face lucrările pe care le-am făcut Eu; pentru că viul Tată ceresc trăiește în Mine. Nu Eu sunt Cel care face aceste lucrări, ci este Tatăl Meu. Și nu voi veți fi cei care fac lucrările aceste, ci Eu voi fi în voi și voi face aceste lucrări. (Vedeți?) Acum, mergeți în toată lumea... Astfel o veți forma pe cea ce Îmi este cunoscută ca Mireasă!*” Vedeți? În ordine.

„*Voi merge cu voi și veți fi parte din Mine; veți fi Mireasa Mea. Viața Mea va fi în trupul vostru. Și așa cum soțul și soția sunt o singură persoană, voi și cu Mine vom fi Unul. În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu în voi și voi în Mine.*” Hm! Iubesc aceasta. Satan devine atât de nervos pentru aceasta. Vedeți? Vedeți unitatea lui Dumnezeu? Tot ce a fost în Dumnezeu, El a revărsat în Hristos și tot ce era Hristos, El a revărsat în biserică. Acolo sunteți! Îi face Unul.

Acum, priviți! Mireasa este una, Pomul Vieții. Cu alte cuvinte, așa cum soția și soțul sunt una, Hristos și Mireasa Sa sunt Unul: același lucru, același Duh, aceleași lucrări, aceleași semne și orice altceva: „*Pentru că lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Până unde? În toată lumea. La cine? La fiecare făptură. Este adevărat? Oh, acum ascultați cu atenție, pentru că voi trage un Magnum.

Lăcusta romană Hasil a

început să mănânce din acel Pom al Miresei până când l-a ros pe verticală până la rădăcini. Același pom roman care... Ce pom l-a tăiat jos pe Hristos? (Adunarea răspunde: „Roman!”). Ce pom taie jos Mireasa lui Hristos? (Adunarea răspunde: „Roman”). Cum? Prin faptul că adaugă ceva la Cuvânt. Deci, vedeți, biserica protestantă care nu a luat Cuvântul lui Dumnezeu este o fiică a bisericii romane. Dumnezeu nu a organizat niciodată, în nici un timp, biserica. Biserica romano-catolică a fost prima biserică organizată și fiecare dintre ele sunt fiicele ei pentru că s-au organizat, și mor împreună cu ea.

Biblia spune că El va

arde copiii ei în foc. Câți știu aceasta? Așa spune Biblia. Păi, Biblia spune că grâul și neghina vor crește împreună până în ultimele zile, iar atunci El va aduna mai întâi neghinele (Este adevărat?) și le va arde, iar grâul va merge în grânar. Este adevărat? Neghinele se adună împreună în organizație: în Consiliul Bisericilor, pentru focul atomic. Corect. Dar femeia liberă nu va moșteni cu femeia roabă. Hm, frate Anthony!

Oh, privim după fericita
zi a Mileniului;

Când binecuvântatul
nostru Domn va veni

Și Își va lua Mireasa.

Oh, sufletul meu este
plin de răpire,

În timp ce lucrez,
veghez și mă rog,

Pentru că Domnul nostru
vine înapoi pe pământ.

Aleluia! Da, domnule.

Oh, El va arde neghinele, iar grâul Îl va lua în grânar!

Lăcusta romană Hasil a

început să mănânce din acel Pom din zilele lui Pavel. El a zis: *„Știu că după plecarea mea, printre voi se vor ridica oameni, frați, cu piei de oi peste ei dar lupi în interior și îi vor trage pe mulți după ei. Pentru că duhul lui antihrist, de care ați auzit că trebuie să vină în lume este deja acum în lume, lucrând în copiii cui? Neascultării.”* Neascultători de ce? De Cuvânt. Acolo sunteți! Organizații fiind începute. Înțelegeți ce vreau să spun, prieteni? Toți care văd aceasta, să spună: „Amin!”

Vechea lăcustă Hasil a

început să mănânce ce a lăsat vechea lăcustă lelec. Ioel a văzut-o.

Ascultați, pentru că ne

apropiem de sfârșit. Ioel a văzut-o și a spus: *„Ce a lăsat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh; ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta lelec; ce a lăsat lăcusta lelec, a mâncat lăcusta Hasil.”* Aceasta a spus el și este adevărat. Acesta este Pomul lui Dumnezeu, Pomul tăiat jos. Lăcusta lelec... În ordine.

Lăcusta romană Hasil a

început să mănânce din Pomul Miresei și s-a dus până jos la rădăcini (l-a tăiat până jos; l-a tăiat jos, cum a făcut și cu Hristos Isus, Mirele). A tăiat Mireasa jos și a început în crezuri și denominațiuni: aceeași insectă veche. Dar ce s-a întâmplat? Oh, glorie! În rădăcina Lui era Sămânța hotărâtă mai dinainte, Sămânța împărătească a lui Avraam care nu putea muri. Cuvântul era în rădăcini cu o promisiune: *„Voi restitui, zice Domnul.”* (Ce?) Toți anii

aceștia pe care i-a tăiat lăcusta Hasil, tot ce a mâncat lăcusta Arbeh, voi restitui tot ce au mâncat lăcustele, zice Domnul.”

Comparați aceasta cu mesajele de duminica trecută și de duminica de dinainte. Ascultați, în timp ce ne apropiem de încheiere. Ce? *„Voi restitui tot ce au mâncat lăcustele, zice Domnul; voi aduce fiecare bucățică înapoi.”*

Acum, stați cât puteți de liniștiți și ascultați cu atenție; pregătiți-vă și rugați-vă din toată inima voastră ca Dumnezeu să v-o descopere.

Așa cum am spus, Dumnezeu a promis că va restitui și că așa cum El a înviat Pomul Mirelui, va învia și Pomul Miresei, pentru că acolo va fi Unul singur. Aceasta este la fel de sigur cum este sigur că există lumea. În ordine. Deci Dumnezeu a promis la început și a zis: *„Voi restitui, zice Domnul, tot ce a mâncat lăcusta Arbeh, lăcusta Hasil...”* Ca la început, când El a zidit acea primă biserică... Acum voi merge să aduc câteva învățături. Dacă nu vreți să le credeți, este în ordine, dar mai întâi ar fi bine să le cercetați. Vedeți? Observați cum a crescut El acel Pom la început? Oh, Doamne! Aceasta îmi face foarte bine. Știu că nu sună așa mult ca un slujitor, dar iubesc Cuvântul despre care vorbesc...

Acum, rețineți! Că prima dată, când El a început prima biserică pe care a început s-o mănânce lăcusta romană Hasil (și lăcusta lelec și așa mai departe), El a început cu neprihănirea prin credință - Ioan Botezătorul. În Ioan 17.17, Isus a spus: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”* A doua lucrare a fost sfințirea (bisericii). După neprihănire a fost sfințirea. Și după ce au fost sfințiți, El le-a poruncit să nu părăsească Ierusalimul (Luca. 24.49) până când nu vor fi îmbrăcați cu putere de sus; acolo, El a dat naștere Pomului prin Duhul Sfânt, Cincizecimea. Neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt, iar după aceea Hristos a venit

să locuiască în El ca să aducă roadă. Amin. Este în ordine?

Ioan a predicat

neprihănirea. Acum, priviți. Este ca la nașterea naturală. Când o femeie dă naștere unui bebeluș (fiți atenți!), care este primul lucru care se petrece? Mai întâi se rupe apa: „*Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos*”, neprihănirea. Care este al doilea lucru care se întâmplă? Vine sângele. Este corect? Sângele, sfințirea. Apoi ce urmează? Viața. Deci, apa, sângele și duhul.

În 1 Ioan 5.7 scrie că sunt trei care mărturisesc în ceruri: Tatăl, Cuvântul... (care este Fiul)... și Duhul Sfânt... și aceștia trei sunt Unul. Dar acolo mai sunt trei care mărturisesc pe pământ: apa, sângele și Duhul... (ele nu sunt una)... dar sunt una în mărturia lor.

Voi nu puteți să-L aveți

pe Tatăl fără să-L aveți pe Fiul; și nu puteți să-L aveți pe Fiul fără să-L aveți pe Duhul Sfânt, dar puteți să fiți neprihăniți fără să fiți sfințiți; și puteți să fiți sfințiți fără să aveți Duhul Sfânt. Ce faci cu aceasta, frate nazarinean? Ucenicii au fost sfințiți prin Isus Hristos cu un an și jumătate înainte de venirea Duhului Sfânt. Este adevărat? Ei au fost sfințiți prin Isus Hristos.

Acum, așa cum a fost

adus primul Pom al Miresei pe care l-a mâncat lăcusta Arbeh și lăcusta Gazam, El restabilește al doilea Pom, aducându-L din acele rădăcini hotărâte mai dinainte care nu pot muri, care stau lângă râuri și trăiesc în apă. El nu Se putea arăta singur, dar este acolo oricum. Observați, este aceeași insectă, iar El restabilește același lucru, prin aceeași cale. Astfel, la început, Pomul a început să iasă din catolicism prin Martin Luther care a predicat neprihănirea. Al doilea înger a fost John Wesley care a predicat sfințirea. Luther a predicat neprihănirea: „*Cel neprihănit va trăi prin credință.*” Wesley a predicat sfințirea, a doua lucrare a harului; și apoi a venit Duhul Sfânt. Aici, El

restabilește Pomul din nou, a doua oară, în același fel în care L-a ridicat prima dată. Vedeți aceasta?

Rețineți că aceeași

insectă (același micuț ticălos) care a omorât Pomul la început, a început să facă același lucru cu mlădițele luterane. Dar ce se întâmplă? Nu-l mai poate omorî; ei nu-l pot omorî, pentru că Dumnezeu a zis: „*Voi restitui...*”

Acea insectă a început

să omoare mlădițele luterane; apoi a venit și a omorât toate mlădițele lui Wesley, dar partea principală a Pomului a continuat să vină. Acum, observați! În vechime, când Pomul a fost ucis, a mers direct la rădăcini, dar de data aceasta, nimic nu-L va mai putea opri, din pricina Cuvântului predestinat. Dumnezeu a zis: „*Voi restitui. Indiferent cât organizează ei, cât fac aceasta, aceea sau cealaltă, voi restitui!*” Aceasta o stabilește. Cu toate râsetele, batjocurile, derâderea, deși sunt numiți holly-rollers, proști sau oricum vreți, Dumnezeu a spus clar: „*Voi restitui, zice Domnul.*” Pe cât este de sigur că El L-a înviat pe Isus din mormânt la trei zile, El va învia din nou biserica la plinătatea și puterea Sa, în trei dispensații (eliberări) sau în trei etape. „*Voi restitui, zice Domnul.*”

Ce s-a întâmplat? Vechea

lăcustă Hasil a început să mănânce și să aibă același efect pe care l-a avut înainte. Dar ce s-a întâmplat? El a obținut doar mlădițele luterane, dar nu a mâncat niciodată Duhul pe care L-a avut Luther, ci a trăit mai departe. Apoi a venit Wesley, acel profet mare, dar ce au făcut ei după moartea lui? S-au organizat și toate mlădițele au murit. Dar ce a făcut El? Biserica a trăit mai departe și a intrat chiar în Cincizecime. Ce s-a întâmplat când s-au organizat? Mlădițele au murit, dar Biserica a mers înainte.

Ce? Același lucru l-au

făcut și pentecostalii, au luat același vechi crez denominațional catolic care a distrus la început Pomul Miresei. Diavolul a folosit și cu acest al doilea

Pom, aceeași tactică veche. Dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu L-a hotărât mai dinainte, deci trebuie să continue indiferent... Dacă nu ar fi fost așa, când s-au organizat luteranii, aceasta s-ar fi așezat chiar acolo, pentru că toate au venit înapoi ca cealaltă... Aceasta a fost a doua biserică romano-catolică. Vedeți? Dumnezeu a vorbit Cuvântul Său, iar Legea Lui Se va împlini. Nu contează câte înghețuri târzii vin, va trăi oricum. S-ar putea să aibă valuri de frig, diferențe denominaționale și orice altceva, dar acel Pom va trăi la fel de sigur cât este de sigur că este un Dumnezeu viu care-l face să trăiască. Da, domnule. El a spus: „*Voi restitui.*”

Știu că avem o primăvară întârziată, un sezon întârziat care vine de Paști, iar ei spun: „Domnul își întârzie venirea”, și tot așa. Vântul rece a omorât o mulțime din mlădițele denominaționale, dar nu poate omorî Viața hotărâtă mai dinainte pentru că este scris: „*Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece. Toți aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a chemat; aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*” (Matei 24.35; Romani 8.30). Aleluia! Este scris în Cartea Vieții Mielului și nu poate muri.

Toate insectele pe care le poate elibera iadul împotriva Ei, nu o pot opri. „*Voi restitui, zice Domnul*”. Toți pomii romani făcuți de om, nu o vor putea atârna acolo; toate mormintele nu o vor ține acolo; toate pietrele denominaționale puse la ușă, nu o vor ține acolo! „*Voi restitui, zice Domnul! Acolo va fi un Paști și voi aduce acea Mireasă așa cum a fost acolo în urmă, cu aceleași semne, aceleași roade și aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci. O voi aduce din nou înapoi; voi restitui, zice Domnul!*”

Ce va restitui? Tot ce au mâncat denominațiunile. Va restitui tot ce au mâncat denominațiunile. „*Voi restitui, zice Domnul!*”

Voi spuneți: „Dar ce zici despre lucrurile care au ieșit din denotațiune?” Dumnezeu este un Soț bun. El a curățat Pomul; aceasta a fost tot, a tăiat toate mădularele moarte. Ce va face El? Le va arde. Dumnezeu este Soțul acestui Pom și are grijă de El; veghează asupra moștenirii Sale. Care este moștenirea Sa? Propriul Său Cuvânt. El veghează asupra Cuvântului Său să-L confirme, să vadă unde poate primi. El va restitui. Când aceste biserici încep să se organizeze și celelalte lucruri, El le taie jos, iar Biserica merge mai departe.

Când luteranii au zis:

„Vom deveni o organizație și vom fi la fel de mari ca și catolicii”, El a tăiat acea mlădiță jos și a preluat-o Wesley, s-a ridicat un alt profet. Dar ce au făcut ei imediat ce a murit Wesley, marele profet? Au organizat-o. Au urmat pentecostalii. Imediat după ce ea a murit, El a tăiat-o. Vedeți? El va restitui.

Unde cresc roadele? Nu

încep aici jos la bază, ci pornesc în vârf. Unde atinge soarele prima dată Pomul? Glorie. În Lumina serii, în vârful Pomului (Amin), nu jos, la mlădițele de la bază, ci sus, la vârful Pomului unde se coace rodul. Amin! Îl iubiți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Îl credeți? Amin. Cu siguranță, Îl cred cu toată inima mea. Ce se întâmplă acum? El va tăia vechile vițe de vie moarte, toate acele vițe de vie organizaționale, până când Viața va ajunge în vârful Pomului, unde va obține roada Sa.

Observați. Dumnezeu a

tăiat toate mlădițele uscate. În ordine. Ei sunt morți și nu vor veni în prezența Domnului, nu vor veni la prima înviere pentru că nu aduc rodul Viței originale, a Viței lui Dumnezeu. Ei vor intra în grupul organizat și nu vor veni cu rodul Viței.

Acum, priviți! Dumnezeu

nu a așezat niciodată o organizație, dimpotrivă, dacă o biserică se

organizează, Dumnezeu o taie și linia Vieții este întreruptă. Mlădițele uscate poartă rodul organizației, dar dacă Vița aduce o mlădiță originală, care crește din ea, va aduce aceleași roade.

Deci, prima a fost...

Roma și-a trimis insectele acolo și au mâncat-o, dar Dumnezeu va crește una atât de mare încât nu mai poate fi atinsă. Va fi în sus. Amin.

Pomul merge de la un loc

la altul, de la un timp la altul. De la Luther a mers la Wesley; de la Wesley la pentecostali; de la pentecostali merge la Cuvânt. Pentru credincioșii adevărați ai Cuvântului Său care nu eșuează niciodată, sunt din nou Paștele. Este Paștele; este o înviere. Dumnezeu are oameni pretutindeni și pentru ei este Paștele. De ce? Pentru că ei au înviat (Amin), au înviat din acele crezuri și denominațiuni, venind drept în sus prin ele. Este din nou Paștele. Sămânța Împărătească a fost ascunsă în rădăcini, în Cuvânt; ascunsă aici, în acest Cuvânt, de ani și ani și ani de zile, și doar acum începe să fie descoperită. Este timpul Paștelui. Predestinată de la întemeierea lumii, această Biserică a început să stea...

Observați, cum a

predestinat-o Dumnezeu de la început. O voi zice oricum. În ordine. El a restituit primul Pom desăvârșit în trei zile după moartea Sa... După ce primul Pom a murit, El L-a restituit în trei zile. Este adevărat? L-a restituit. Pomul Miresei va fi restabilit, de asemenea, în trei epoci sau mai degrabă în trei etape. Acesta va fi restabilit în trei etape. Acum priviți care sunt acestea: neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt: unu, doi, trei.

După trei zile, primul

Pom a fost restabilit, având aceleași semne și aceleași minuni ca la început. Isus S-a întors, același Isus, făcând același lucru. Semnele au apărut la sfârșitul celei de-a treia zi, nu la sfârșitul primei zile. Oh, frate, sper s-o prindeți! În cea de-a treia zi, la sfârșitul celei de-a treia zi, a fost făcută

cunoscută adevărată manifestare a lui Hristos. Vedeti? Observați. (O puteți vedea?).

Nu în prima zi: e formă moartă; în a doua zi era un zvon (Vedeți?), a doua zi va fi încă moarte: Luther, Wesley. La începutul celei de-a treia zi era doar un zvon în jur, în a treia zi (dispensarea Duhului Sfânt) era zvonul că El este Același ieri, azi și în veci. Dar la sfârșitul zilei a treia, El S-a făcut cunoscut, a venit printre ei, a venit printre oamenii Săi și le-a zis: „Priviți-Mă, sunt Același!”

Formele moarte au continuat până când au ajuns la Cincizecime, după care au început să zvonească prin jur că era El, iar acum, în zilele de pe urmă, El este chiar aici cu noi, mișcându-Se printre noi. La sfârșitul celei de-a treia zi, El a apărut și le-a arătat tuturor semnul învierii Sale, că El trăia, Același ieri, azi și în veci. Roadele vieții ale prezenței Sale... Roadele vieții ale prezenței Sale (o prindeți?) au fost manifestate chiar la sfârșitul zilei când El a apărut în Biserica Sa. Amin. De ce? Pentru că s-au adunat cu toții împreună. Amin. La sfârșitul zilei a treia...

Lumina din timpul serii.

Biblia a spus că vor străluci în zilele de pe urmă. Lumina serii este Lumina din Vest și este aceeași Lumină care a fost în Est. Lumina care a strălucit în Est și a adus prima Biserică pe care românii au tăiat-o prin închinarea lor păgână și așa mai departe, este aceeași Lumină în Lumina serii. Observați, aceeași Lumină...

De ce a venit Lumina

serii? Pentru ce este Lumina serii? Să restituie. Înțelegeți? Lumina serii este pentru același scop pentru care a fost și Lumina dimineții: să restituie ce a fost tăiat prin epocile întunecoase din Roma. Dumnezeu va restitui totul prin strălucirea Lumii de seară. Ce va face? Va restitui din nou întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, întreaga manifestare a lui Hristos în biserică Sa. Orice a făcut

El, exact felul în care a făcut-o El, va fi din nou în Lumina serii. Vedeți ce vreau să spun? Oh, nu este minunat? Și știm că trăim chiar acum ca s-o vedem.

Ce a venit să restituie

Lumina serii (conform profeției)? Ce au mâncat lăcustele. A început să crească, dar ce a făcut după aceea? S-a denominat, așa că Dumnezeu le-a tăiat, le-a legat, le-a așezat înapoi, le-a lăsat să meargă înainte și să se organizeze; El le-a legat și le-a așezat afară, dar Pomul a continuat. El le-a legat, le-a așezat afară și a zis: „În una din acele zile vor fi arse.” Le-a legat în organizațiile lor.

Ce a urmat apoi? Prima

dată, roada se coace chiar în vârful Pomului (Acesta este adevărul). Deci vârful Pomului este cel care vede Lumina serii acum.

Noe a avut trei camere

în arcă. O cameră era pentru târâtoare. Vedeți? A doua cameră era pentru păsări, dar camera de sus era camera unde era lumina. Lumina care a strălucit la început, nu a venit niciodată la primul etaj, nici la al doilea, ci a venit la etajul superior. Pomul nu-și aduce roada mai întâi în partea de jos sau la al doilea nivel, pentru că aceea a fost tăiată toată în organizații, ci este în partea de sus unde „*Voi restitui, zice Domnul. Voi trimite Lumina serii și va aduce înapoi Cuvântul, manifestându-L. Voi restitui tot ce am promis. Tot ce am promis; același Duh Sfânt va aduce și va purta aceleași semne. Un Paște, o înviere pentru Mireasă, la fel cum a avut-o pentru Mire.*” Vedeți?

Lumina serii a ieșit să

strălucească la fel ca dimineața - aceleași semne, aceleași lucrări. Aceași Lumină va produce același rod pe care L-au avut ei acolo, dacă strălucește în același Pom. Amin. Dovedește Cuvântul Său împlinit acum: „*Voi restitui, zice Domnul!*”

Acum ascultați cu atenție ca să nu scăpați aceasta! Acolo au fost patru mesageri ai morții... (Sau ar trebui să ne apropiem mai mult?). Ascultați cu atenție! Priviți! Acolo erau patru mesageri ai morții care au omorât Pomul acela. Este adevărat? Cine au fost aceia? Lăcusta Gazam, lăcusta Arbeh, lăcusta lelec și lăcusta Hasil. Este corect? Patru mesageri de diavoli romani, dogme, care au omorât Pomul acela. Una i-a luat roadele; alta i-a luat frunzele; alta i-a luat scoarța și una i-a luat Viața. Este adevărat? Patru mesageri de dogme au omorât tot Pomul, în afară de rădăcini. Și dacă patru mesageri ai morții au omorât Pomul, patru mesageri ai Vieții Îl vor restitui.

Înțelegeți? Amin. Pentru că Dumnezeu a spus: „*Voi restitui.*” Cum Îl va restabili El? Patru mesageri ai morții l-au omorât; deci patru mesageri ai Vieții Îl vor restitui. Care a fost primul mesager? Martin Luther, neprihănirea. Care a fost al doilea? John Wesley, sfințirea. Care a fost al treilea? Penticostalii cu restituirea darurilor, Duhul Sfânt, botezul Duhului Sfânt. Care a fost al patrulea? Cuvântul. Cine? Cuvântul.

Au fost patru mesaje profetice. Primul a fost Martin Luther. Prin el a început să strălucească o Lumină mică, puterea mică a neprihănirii. A urmat Wesley, mai puternic: sfințirea. După Wesley, mai puternic decât el, au venit penticostalii, botezul Duhului Sfânt într-un alt mare profet. Vedeți? Dar în ultimele zile, va veni Maleahi 4, Ilie, cu Cuvântul adevărat. Cuvântul Domnului a venit la profet. El va păși în Lumina serii ca să restituie și să aducă înapoi. Ce? Să întoarcă inimile copiilor înapoi la credința părinților: a patra Lumină.

Patru ucigași au luat-o, patru mesageri au distrus-o. patru mesageri ai morții au dus-o în dogme, iar patru mesageri ai neprihănirii au restituit-o. „*Profetește Fiul omului, pot aceste oase să trăiască?*” (Mi-aș fi dorit să am timp pentru că o am scrisă aici. Dar trebuie să sar peste aceasta).

„Profetește, pot

aceste oase să trăiască?” Care sunt cele patru etape prin care înaintea biserica aceea? Care sunt cele patru etape a desfășurării oaselor uscate văzute de Ezechiel? Viața nu a venit atunci când era pielea cu mușchii pe oase, ci atunci când a suflat vântul asupra lor. Aceasta este atunci când vine înapoi al patrulea Mesaj al Vieții. *„Voi restitui, zice Domnul!”* Aleluia! Glorie! Lăudat să fie Domnul!

A patra Lumină va veni

ca să producă aceleași semne. Priviți! Neprihănirea a adus înapoi tulpina. Sfințirea a adus înapoi scoarța: învățătura sfințeniei. Cine a adus înapoi frunza? Penticostalii. Ce este aceasta? Penticostalii, frunzele bat din palme, bucurându-se. Ce a urmat? Al patrulea a fost Însuși Cuvântul. Cuvântul făcut trup, roadele dovezii semnelui învierii lui Hristos are loc din nou în sfârșit, după ce a fost plantată neprihănirea, după ce a fost plantată sfințirea și botezul Duhului Sfânt. Organizațiile au murit, iar Hristos S-a centrat El Însuși ca vârf al Piramidei.

Prima linie,

neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt și apoi venirea Vârfului. Ce este aceasta? Este adusă acea revărsare a Duhului Sfânt, astfel încât să se poată potrivi cu același fel de slujbă pe care a avut-o El când a plecat; pentru ca atunci când Se va întoarce să prindă totul în răpire, când ei sunt neprihăniți, sfințiți și au botezul cu Duhul Sfânt. Piramida aceea va sta din nou, Casa lui Dumnezeu va trăi din nou; Pomul Vieții va crește din nou.

Națiunile se destramă;

Israel se trezește;

Semnele pe care profeții

le-au prezis:

Zilele neamurilor sunt
numărate, cu groasă împovărate

Întoarceți-vă, o,
risipiților la ai voștri.

Ziua răscumpărării este
aproape;

Inimile oamenilor se
prăbușesc de frică;

Fiți umpluți cu Duhul

Lămpile voastre curățite
și pline;

Priviți sus,
răscumpărarea voastră este aproape.

Profeții falși mint,

Adevărul lui Dumnezeu
negându-L,

Că Isus Hristos este
Dumnezeul nostru (Amin...)

.....

Dar vom păși acolo unde
apostolii au pășit.

Pentru că ziua
răscumpărării este aproape;

Inimile oamenilor se
prăbușesc de frică

(bombele atomice și
altele);

Fiți umpluți cu Duhul

Lămpile voastre să fie
curățite și pline,

Priviți sus,
răscumpărarea voastră este aproape.

(Amin).

Restabilește toate
semnele la timpul sfârșitului, semnul lui Lot. Noi am trecut prin aceasta. Cum
Lot... Acest Înger al lui IaHVeH făcut trup printre oameni, a stat cu spatele
spre cort și a spus:

„Unde este Sara, soția ta?”

„În cortul de la spatele
Tău.”

„Te voi vizita”, a
continuat El, iar Sara a râs.

„De ce a râs Sara?”, a
întrebat El. Ea era în cort... Amin.

Isus a spus că se va
întâmpla la fel la venirea Lui. Oh, apoi a venit Lumina serii din Maleahi 4
strălucind în întuneric (Amin) să aducă Lumina serii asupra Cuvântului hotărât
mai dinainte. Aleluia!

Ce va fi acest al
patrulea Mesaj? De ce este acel al patrulea mesager? Ca să strălucească Lumina
pe Cuvânt. Trebuie să vină Cuvântul predestinat, ceva trebuie s-o facă pentru
că Dumnezeu a zis: „*Voi restitui, zice Domnul. Voi restitui!*” Acesta
este adevărul. Lumina serii a venit strălucind asupra Cuvântului hotărât mai
dinainte. Da, domnule.

Oh, va fi Lumină în
timpul serii;

Calea spre glorie cu
siguranță o vei găsi;

În calea apei este
Lumina astăzi,

Scufundați în scumpul
Nume al lui Isus.

Tânăr și bătrân,
pocăiți-vă de toate păcatele voastre;

Duhul Sfânt cu siguranță
va intra;

Pentru că Lumina serii a
venit.

Este un fapt că Dumnezeu
și Hristos sunt Unul.

De ce?

Acolo sunteți. Unul
împreună, unul în noi. Aceleași semne pe care ființele umane nu le pot face, se
manifestă ele însele. Cuvântul iese să aducă Cuvântul hotărât mai dinainte al
lui Dumnezeu din rădăcinile Pomului din urmă, pe care toate denomi-națiunile
L-au refuzat și refuzat și refuzat. Dar acolo va veni o Lumină. Acolo va veni,
se va ridica o Lumină. Unde? În Ierusalim? Nu, domnule. Lumina serii nu se va
ridica în Ierusalim.

Dar unde merge Lumina

serii? În Vest. Ei au avut ziua lor și au refuzat-o, dar Lumina serii se va ridica în Vest. De ce? Ca să coacă roadele, ca să ducă înainte Pomul Miresei cu aceleași semne, minuni și roade pe care ei le-au avut la început: „*Va fi lumină în timpul serii.*” Acesta este adevărul.

Oh, Cuvântul Își aduce roadele la vremea Lui; nu se va veșteji, ci va aduce roadele Sale. David a spus că va aduce la vreme (Amin), aceleași roade pe care le-a avut la început.

Acum, cu Cuvântul Său în etapa Sa predestinată, așa cum Îl are El acum, vedem toate aceste cuvinte manifestate. Ce este aceasta? O dovadă desăvârșită că venirea Domnului este la îndemână și timpul când El a zis: „Voi restitui, zice Domnul, tot ce au mâncat lăcustele lelec (tot ce au lăsat metodiștii), tot ce au mâncat lăcustele Hasil, tot ce au făcut acolo, până când L-au stors; dar voi restitui în timpul serii.” Oh, Doamne! Cred că acum aș putea să predic; sincer cred că pot.

Oh, cum Îl iubesc pe
Isus,

Oh, cum Îl iubesc pe
Isus,

Oh, cum Îl iubesc pe
Isus,

Pentru că El m-a iubit
întâi!

Niciodată nu-L voi părăsi,

Niciodată nu-L voi
părăsi,

Niciodată nu-L voi
părăsi,

Pentru că El m-a iubit
întâi!

Amin. Nu-L iubiți? Îl
iubesc cu toată inima mea. Să avem un rând de rugăciune?

Dumnezeule Tată,
încredințez în mâinile Tale acest Mesaj și chiar dacă a fost retezat, mă rog ca
Duhul Sfânt să meargă cumva cu El pe aceste casete și de-a lungul națiunilor.
Dacă voi fi luat de pe pământ, fie ca Acesta să trăiască, Doamne, fiindcă este
Cuvântul Tău. Lasă ca Lumina serii să strălucească Doamne și scoate această
Mireasă glorioasă a lui Hristos. Binecuvântează-L, Doamne, și fie să nu Se
întoarcă la Tine fără rod, ci să împlinească scopul pentru care a fost trimis.
Îngăduie aceasta, Doamne. Toate laudele să fie ale Tale.

Acum știm, Tată, că
indiferent ce am zis, este Cuvântul Tău și Îl credem. Noi Te dorim, Doamne, în
acest Mesaj de Paști, ca să-i dovedești acestei adunări în care s-ar putea ca
unii să fie aici pentru prima dată, că Tu nu ești o formă moartă, ci ești viu,
ești Dumnezeuul înviat și trăiești astăzi printre noi. Dăruiește-ne aceasta,
Tată, și Te vom lăuda, prin Numele lui Isus. Amin.

Câți de aici sunteți
bolnavi? Să vă vedem mâinile. Oh... cred că Billy Paul a împărțit numerele de
rugăciune, nu-i așa? (Adunarea răspunde: „Da”). Care sunt? E1 la E-100. Nu cred

că le putem lua pe toate, dar vom lua câteva. Doar puneți-le aici în față, dacă vreți.

Cine a primit numărul 1?

Să vedem. Ridicați mâna... bine, numărul 1, încearcă să-ți croiești cale roată pe aici, dacă poți umbla. Dacă nu poți, te vom ridica. Vedeți? Bine.

Numărul 2, vino chiar

aici. Numărul 3. Chiar aici, domnule. Numărul 4? Numărul 5? Numărul 6, ridicați mâna repede. Vreau să văd numărul 6. Este în camera din spate. Bine. Numărul 7? Bine, doamna din spate. Numărul 8? Acum... aceasta va fi dovada. Aceasta este dovada.

În ordine... numărul 8?

Bine, frate. 8, 9, 10, 11, 12? În ordine. Păi, se pare că au încetat să vină. Să ne rugăm.

Dumnezeule Tată, un singur

Cuvânt de la Tine va însemna atât de mult! Doamne, lasă-i pe oameni să vadă, fiindcă am încercat să fiu sincer și să le spun tuturor Cuvântul Tău. Doamne, iartă greșelile slujitorului Tău, fiindcă am făcut atât de multe. Dar Te rog să nu privești la ele, ci privește la Cuvântul Tău, pe care încerc să-L predic. Doamne, sunt fericit și îți mulțumesc din toată inima pentru El. Doamne, pentru mine este mai mult decât viața, și îmi dau oricât viața pentru El, fiindcă știu că este Adevărul, știu că este Cuvântul Tău.

Te rog să ierți căile

mele, Doamne, pentru că de multe ori am tachinat și am glumit și nu ar fi trebuit s-o fac. Îmi este rușine pentru aceasta, Doamne, fiindcă am venit din acel fel de familie. Treci cu vedere aceasta, dacă vrei, Doamne. Te rog acoper-o cu Sângele Tău, fiindcă o mărturisesc. Tu nu o poți trece cu vederea, dar poți să mă ierți când o mărturisesc. Eu mi-am mărturisit păcatele mele și acum

mărturisesc păcatele oamenilor. Te rog să-i ierți, pe fiecare și fie ca ei să realizeze că noi nu încercăm să punem sus vreo faptă. Este Duhul Sfânt care în aceste ultime zile poartă mărturia Cuvântului Său, așa cum a spus. Tată... eu sunt doar un om, iar dacă am spus ceva, ei zic: „Aceasta este interpretarea lui, este ceea ce gândește el.” Dar, Tată, dacă Tu vorbești și dovedești că este corect, ei vor trebui să treacă pe la Tine ca să reușească. Atunci nu va fi interpretarea mea, ci va fi interpretarea Ta. Dăruiește-o, Doamne. Iar dacă sunt slujitorul Tău și păcatele mele sunt iertate; dacă m-ai chemat pentru această lucrare, atunci vorbește, Doamne. Te rog să faci aceasta.

Vindecă bolnavii și neputincioșii pretutindeni, fiindcă mă rog în Numele lui Isus. Fă-te cunoscut și nouă, așa cum ai făcut la fântână cu femeia aceea căreia i-ai vorbit și i-ai spus ce era greșit cu ea: că a avut cinci bărbați. Tu ai promis că o vei face din nou în timpul serii, în ultimele zile. Ai spus că „La venirea Fiului omului va fi la fel cum a fost în zilele lui Lot”, Dumnezeu trăind în trup uman, mișcându-Se printre noi în forma bisericii Sale în Duhul Sfânt, și făcând aceleași semne. Dăruiește-ne aceasta astăzi, Doamne, nu vrei, Tată? Te rog să lași oamenii să vadă aceasta, astfel ca toți să fie vindecați și salvați pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.

Acum, dacă veți fi cu adevărat respectuoși pentru câteva minute, am să vă atrag atenția. Fiți cu toții cât se poate de liniștiți și tăceți.

Sunteți siguri că realizați în ce poziție mă aflu acum? Am predicat Cuvântul lui Dumnezeu și am vorbit tot Adevărul, iar Isus a spus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Acum, vreau să vă pun o întrebare și fiți atenți dacă spuneți „Amin” sau nu. Isus nu a pretins niciodată că va vindeca pe cineva. Acesta este adevărul. El a spus: *„Nu Eu sunt Cel care face lucrările acestea, ci Tatăl care locuiește în Mine.”* Este adevărat? Isus a spus aceasta în Ioan 5.19: *„Adevărat, adevărat (categoric) vă spun că Fiul (El Însuși ca Om – El a fost doar un Cort în care a locuit Dumnezeu.*

Vedeți?) *nu poate face nimic Singur, ci face doar ce vede pe Tatăl făcând.*” Astfel, „Tatăl Îmi arată în viziune ce să fac, iar Eu fac întocmai cum Îmi arată El.”

Noi știm că într-o zi, era acolo o femeie micuță care nu putea ajunge în rândul de rugăciune. Ea avea de mulți ani o scurgere de sânge și doar l-a atins haina zicându-și în sinea ei... Ea era neînsemnată, era o femeie săracă, micuță, bătrână, nu avea bani și nu putea urca acolo sus la preoții care stăteau acolo; deci nu putea sta acolo, dar s-a strecurat, a ajuns lângă El și l-a atins haina zicând: „Cred că El este exact... El ne aduce Adevărul, Viața. Cred că El este Cuvântul lui Dumnezeu și dacă aș putea să-L ating, voi fi vindecată.”

Credeți? Puteți crede același lucru pe care l-a crezut femeia aceea, că El este Cuvântul lui Dumnezeu? Biblia spune că astăzi, chiar acum, El este Marele Preot (Vedeți?), Marele nostru Preot. Credeți aceasta? După învierea și înălțarea Sa, El a urcat în înălțimi și a dat daruri oamenilor, iar acum stă la dreapta lui Dumnezeu în slavă, în înălțime, și face mijlocire pentru ce mărturisim. Este adevărat? El este un Mare Preot care poate fi atins prin ce? Prin simțirea neputințelor noastre. Acum credeți că El este Același?

Priviți! Dacă ați veni aici și m-ați atinge toată ziua, nu ar face nici o deosebire, așa cum nu ar face nici dacă ați atinge pe oricare frate sau soră; noi avem doar porunca să ne punem mâinile. Dar dacă Îl atingeți pe El, este tot ce trebuie. Dacă Îl atingeți prin ceva ritual, cum au făcut ei... Ei zic: „Oh, Îl credem pe acest Învățător mare; El este un Profet!”, dar El nu a spus nimic. De ce? Dar femeia aceea mică a avut un anumit lucru care l-a atins. Ea l-a atins haina, iar El a zis: „*Cine M-a atins?*”

Credeți că Biblia spune că astăzi El este Același Mare Preot care a fost atunci și poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, credeți că puteți să-L atingeți dacă sunteți în

acest rând de rugăciune sau nu? Dacă ești bolnav sau ai pe cineva drag care este bolnav, dacă ai ceva în inima ta, vino smerit înaintea lui Dumnezeu și spune: „Dumnezeule, nu știu nimic despre omul acesta care stă aici; este un om mic și chel; el nu este nimic, dar cred că ceea ce a predicat este Adevărul; cred că a spus adevărul când a zis că Tu ești Marele Preot, de aceea, vreau să Te ating. Dacă mi-a spus Adevărul, folosește buzele sale ca să-mi răspunzi și spune-mi doar așa cum i-ai spus acelei femei.” Vedeți dacă El este Același ieri, azi și în veci... Nu-i așa? Acum, fiecare să stea la locul lui și rugați-vă smeriți.

Ce ai spus? Oh? Am deja zece acolo în spate? 10, 11, 12, 13, 14, 15. Aș vrea cartonașele cu numerele 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25... Sper să nu vă ținem prea mult. În ordine...

Să fredonăm cu toții
încet: „Crede numai”.

Crede numai, crede
numai,

Toate lucrurile sunt
posibile, crede numai;

Crede numai...

(Ce să crezi? Cuvânt pe
care L-a promis. De ce? Pentru că)

Toate lucrurile sunt

posibile, crede numai.

Când a coborât de pe munte, Isus i-a găsit pe ucenici stând acolo; ei se confruntau cu un caz de epilepsie, iar tatăl copilului stătea acolo și plângea. Ucenicii au făcut tot ce au știut, dar nu a funcționat nimic, iar când a venit Isus, unii dintre ei au zis: „Acolo este El.” Cineva i-a îndreptat spre Isus, departe de preoțime. Acolo vreau să-i îndrept și eu pe oameni, nu spre mine sau spre vreo biserică, ci spre Isus; „El poate.” Astfel, tatăl a alergat, a căzut la picioarele Lui și a zis: „Doamne, ai milă de copilul meu, căci este muncit de un drac și de multe ori face spume la gură și cade în spasme.” Avea epilepsie. „L-am dus peste tot, dar nici chiar ucenicii Tăi nu au putut face nimic pentru el.”

Atunci Isus i-a zis:

„Dacă crezi, pot, pentru că toate lucrurile sunt posibile pentru cei care cred.”

Crede numai (pentru că

El este Același ieri, azi și în veci). Acum toți sunt în rând. Stați liniștiți.

...crede numai;

Toate lucrurile sunt
posibile, (Ce timp!), crede numai;

Crede numai, crede
numai.

Oh, Doamne, Cuvântul a
ieșit acum aici; lasă Lumina serii să strălucească. Fă-o să trăiască, fiindcă

Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin. Acum, iau sub controlul meu fiecare duh de aici, în Numele Domnului Isus Hristos și spre slava Sa.

Mă uit la acest rând de rugăciune și nu văd nici o persoană cunoscută. Toți îmi sunt străini. Ridicați mâna toți cei care sunteți în rândul de rugăciune și știți că nu știu nimic despre voi, despre problemele voastre sau ceva. Câți din adunare îmi sunteți străini și nu știu nimic despre voi? Voi aveți aceeași autoritate acolo, cum au aceștia aici, numai că iau câte o persoană...

Doamna aceasta... Aici se întâlnesc din nou un bărbat și o femeie. Nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată; este o străină pentru mine, deci acționez doar pe bazele Cuvântului care spune: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, dacă credeți în Mine.”* Vedeți? Dimineața trecută când a venit viziunea aceea, după alte mii, am zis: „Prezența lui Isus Hristos care nu greșește niciodată este cu voi oriunde mergeți...” Eu cred aceasta solemn, din toată inima mea. Dacă nu vă mai văd niciodată, credeți că acest lucru este adevărat?

Aici stă o femeie pe care nu am văzut-o niciodată în viața mea. Este o femeie care a primit un număr de rugăciune. Băieții procedează ca de obicei: iau numerele de rugăciune, le amestecă pe toate în fața voastră, și dau fiecăruia un număr de rugăciune. Nimeni nu știe de unde va începe rândul de rugăciune sau ceva despre el. De aceea, băiatul nu poate spune: „Păi, dacă îmi dai așa multe, te voi pune în față și mă voi asigura că vei fi acolo.” El nu știe. Vedeți? Nimeni nu știe, pentru că încep de unde zice Duhul Sfânt. El spune: „Cheamă!” și chemăm de acolo...

Acum, femeia aceasta stă aici cu o... Acolo este ceva greșit. Poate este bolnavă sau poate are pe cineva bolnav. Poate doar se preface că este bolnavă și stă acolo încercând să expună ceva. Dacă este, priviți ce se întâmplă. Vedeți? Poate ați văzut-o încercând,

nu-i așa? Da, domnule. Priviți-i cum o duc afară pe ușa morții. Deci, acum veți afla dacă este adevărat sau nu.

Vino, doamnă. Prieteni,
noi nu ne jucăm de-a biserica. Suntem în timpul sfârșitului și roadele din vârful Pomului se coc. Aceasta este corect. Vine Domnul.

Eu nu o cunosc, dar
Dumnezeu o cunoaște. El a cunoscut-o înainte ca acolo să fi fost o lume și a știut că va sta chiar acolo. El a știut că eu voi sta chiar aici, pentru că este Infinit. Este adevărat? Și dacă este infinit și o știa, El știe și de ce stă femeia acolo. Același Dumnezeu care...

Când Isus era aici pe
pământ și Dumnezeu în El, i-a vorbit femeii de la fântână și i-a spus ce era greșit cu ea... Noi știm cu toții aceasta, nu-i așa? Și ea l-a zis: „Domnule, Tu trebuie să fii un profet!” Aceasta a fost prima ei remarcă. „Noi știm că este timpul ca Mesia, numit Hristosul, să fie aici, iar când vine El, acesta este lucrul pe care-L va face.”

Acum, dacă El este
Același ieri, azi și în veci și a promis, prin Cuvântul pe care tocmai L-am predicat, că în timpul serii va fi aici și va face același lucru, noi îl așteptăm, nu-i așa? Așteptăm după învierea acelei biserici.

Dacă El îi va face
acestei femei la fel cum a făcut acolo în urmă, este confirmarea că Cuvântul vestit este corect. Doamna a ridicat mâna în semn că suntem total străini unul față de altul. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată, și nu cunosc pe mulți de aici. Îl cunosc pe domnul Collins, pe sora - soția fratelui Ben... I-am văzut pe fratele și sora Dauch, pe fratele Wright, pe fratele Rodney și ceilalți. Îi cunosc pe unii dintre voi, dar nu îi cunosc pe toți, deoarece nu

sunt prea mult timp printre voi. Așadar, doar rugați-vă.

Sunt un străin față de tine. Eu declar că Lumina serii a venit și Ea va fi la fel ca Lumina dimineții. Duhovnicește, Ea va descoperi aceleași roade tainice ale lui Dumnezeu. Acesta este adevărul. Eu doar vorbesc așa cum a făcut El cu femeia aceea la fântână. El i-a zis: „Dă-Mi să beau.” Vedeți? Eu spun același lucru, dar nu sunt eu, ci este El. Și dacă El îmi va descoperi de ce stai aici (vedeți?), atunci vei ști că El știe totul despre viața ta. Dacă El îți va spune ceva ce s-a întâmplat, tu știi dacă este adevărat sau nu. Iar dacă El știe ce a fost, cu siguranță poate spune și ce va fi, iar aceasta Îl va descoperi pe Mesia. El poate spune ce a fost în trecut, ce îți stă înaintea și cum poți să îndrepti lucrurile. Va crede adunarea în El? În ordine. Eu cred că veți crede fie că o va face sau nu, dar El este aici și o face.

Privesc la femeia aceasta și văd că ungera vine și peste ea. Ea este conștientă de aceasta, dar lăsați-mă să vă arăt. Mulți ați văzut Lumina din tablou, iar aici stă aceeași Lumină. Ea stă chiar acum aici, între mine și această femeie. Nu puteți vedea acea Lumină verde-gălbui, ca smaraldul, care stă chiar acolo... Lăsați-mă să vă arăt ceva. Tu ai un simțământ dulce și umil. Dacă este adevărat, ridică mâna, doamnă, astfel ca oamenii să vadă. Ea nu o poate controla... Vedeți? Eu nu știu dacă se frânge în ea. Ar fii. Acesta trebuie să fie Dumnezeu; eu nu o pot face. Este Dumnezeu.

Da, firește, doamna va avea o operație. Femeia are ceva despre care doctorul a spus că trebuie să fie operat, dar ea nu vrea. Acesta este adevărul. Este o excrescență în partea dreaptă lângă coloana vertebrală. Dacă este adevărat, ridică mâna ca să vadă oamenii... Acum, crezi? Tu nu o vezi, dar dacă crezi din toată inima ta... În ordine.

Acum, zici: „Poate ai

ghicit, frate Branham.” Nu poți ghici corect de milioane de ori... Acesta este adevărul. Femeia pare să fie în ordine, creștină. Dacă El ne va spune altceva... Da, vine încă o dată înapoi. Da, domnule. Este o excrescență pe care doctorii trebuie s-o îndepărteze pentru că îi va produce probleme, dar ea se va încrede în Hristos pentru aceasta. Și încă ceva; ea nu este de aici și are pe cineva cu ea; este soțul ei. Și el are o suferință. Acesta este adevărul.

Credeți că Dumnezeu poate să-mi spună ce problemă are bărbatul acela în timp ce mă uit la el? Păi, spuneți-i să meargă să-m mănânce cina, fiindcă problemele pe care le avea l-a stomac l-au părăsit.

Este Isus Hristos Cel ce face aceasta? Doamnă Bagely, tu ești din Tennessee, Nashville (Acesta este adevărul). Poți să mergi din nou acasă și să fii bine.

Îl credeți voi pe Domnul Isus? Dacă acesta nu este Același Domn Isus care a fost aici în zilele trecute... întrebați-o pe femeie dacă ceea ce i s-a spus este adevărat sau nu...? Doar crede. Voi știți că eu nu pot face aceasta, fiindcă sunt doar un om, fratele vostru, dar El este Dumnezeu.

Aceasta este următoarea persoană? Ești în rândul de rugăciune? În ordine.

Desigur, realizați că această Ungere mă slăbește foarte tare. Când Isus a fost atins de femeia aceea cu scurgere de sânge, a zis: „Din Mine a ieșit o putere.” Este adevărat? Aceasta însemna că a ieșit o putere; El a devenit slab. Și dacă aceasta l s-a întâmplat Lui, Cuvântului Însuși, ce va face cu cel la care a venit Cuvântul? Dacă l-a făcut aceasta Fiului omului, ce-mi va face mie, un păcătos salvat prin

har? Doar mă clatină în jur. Vedeți?... Eu sunt un reprezentant sărac și mă pocăiesc de toate păcatele mele, iar ea nu se va uita la ce sunt eu, ci privește la Cine este El (vedeți?), va privi în felul acesta.

Eu sunt un străin pentru tine, doamnă. Nu o cunosc nici pe femeia aceasta, suntem străini unul pentru celălalt. Acesta este adevărul. Dacă Domnul Isus îmi va descoperi de ce ești aici, ceva ce ai făcut, ceva ce nu ar fi trebuit să faci sau ceva de felul acesta, știi că ar fi un miracol remarcabil. Ar fi ceva ce nu poate fi explicat. Oricine știe că miracolul este ceva ce nu poate fi explicat. Ar fi un miracol mai mare decât dacă acolo ar fi o doamnă într-un scaun cu rotile, cu artrită și cusută toată, iar eu i-aș spune: „Ridică-te și umblă!”, i-ar ea s-ar ridica și ar umbla. Toți ar țipa dacă ar vedea aceasta. Vedeți, dar de fapt este puterea credinței ei. Ridică-te și umblă... poate face aceasta. Dar să te întorci în urmă și să spui ceva din viața cuiva, necesită mai mult decât aceea. Cel ce face aceasta este Dumnezeu, iar voi puteți ști dacă este Dumnezeu sau nu.

S-a întâmplat ceva în altă parte. S-a dus undeva în adunare... O clipă! Lăsați-mă să vorbesc din nou cu femeia aceea. Stați smeriți și priviți! Rugați-vă, continuați să vă rugați. Vreau să spuneți: „Doamne, lasă-mă să fiu eu.” Cei care nu veți fi în rândul de rugăciune, doar rugați-vă, pentru că aici este vorba de credință. Vedeți? Dacă El poate face aceasta pentru altă femeie, o poate face și pentru tine. Este credința ta. Vezi, tu ești cel care o faci, nu sunt eu. Este credința ta în Dumnezeu. Isus nu a spus niciodată: „Oh, știam că o voi întâlni pe femeia aceea acolo!” Nu, dar când a venit vremea să fie înviat Lazăr, Cel care l-a arătat ce să facă a fost Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu l-a zis: „Pleacă!”, și El doar a dovedit Cine era. A plecat, apoi S-a întors și l-a înviat pe Lazăr din mormânt, i-a chemat sufletul înapoi după ce era plecat de câteva zile. El nu a spus niciodată că este slab, pentru că Acela era Dumnezeu care folosea darul Său. Dar când a fost atins de femeia aceea, era femeia care folosea darul lui Dumnezeu, iar ceea ce se petrece aici este același lucru. Voi sunteți cei care faceți aceasta.

Ascultați! Când am fost în excursia aceea de vânătoare în care am vânat ursul, eu știam acele lucruri care au fost vestite dinainte. Păi, ele se împlinesc cuvânt cu cuvânt, dar Cel ce face aceasta este Dumnezeu și acele vedenii nu mă deranjează deloc. Dar când oamenii încep să folosească darul lui Dumnezeu (vedeți), devii slujitorul public al lui Dumnezeu pentru că ești un ajutor în linie. Vedeți? Voi îl atingeți prin acest dar, iar atunci El vă vorbește.

Da, acum femeia vine în viziune. Văd că suferă, are o durere de stomac destul de rea. Ridică mâna dacă este adevărat. Ai și alte complicații și lucruri. Acesta este adevărul. Tu mai ai pe cineva cu tine. Este soțul tău și este bolnav și el. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi problema pe care o are soțul tău, mă vei crede ca profet al lui Dumnezeu? Omul are probleme cu ochii, cu urechile și este într-o stare foarte rea. Da, domnule. Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Dacă îți spun cine ești, vei crede că sunt profetul lui Dumnezeu, văzătorul Său? Crezi? Ești doamna Robertson și vii din Huntsville, Alabama. Întoarce-te la soțul tău și fiți vindecați!

Credeți? Toate lucrurile sunt posibile... dacă credeți. Dacă aveți credință... luați-vă poziția și credeți că Dumnezeu o face. Să nu vă îndoiiți, ci credeți cu toată inima că Dumnezeu vă acordă vindecarea. Sa și tu vei avea orice ceri.

În ordine. Vino, domnule. Tu ești următoarea persoană? În ordine. Cred că suntem străini unul față de altul, nu-i așa? Dacă Isus a venit la un om numit Simon, i-a spus despre starea lui și l-a făcut să meargă și să creadă din toată inima sa, te va face și pe tine să faci același lucru? O va face? Pentru Dumnezeu nu este nici o diferență între femeie și bărbat. El este același Dumnezeu.

Vei crede că simțământul care este în jurul tău este El și că Dumnezeu va putea să-ți descopere prin

mine, slujitorul Său, motivul pentru care ești aici, ce este rău cu tine sau orice altceva și vei ști dacă este adevărul sau nu? În ordine. Fie ca El s-o facă. Omul intră în viziune sau viziunea intră în om. El nu este aici din cauza bolii, ci deoarece caută botezul Duhului Sfânt. Acesta este adevărul, domnule. Tu nu ești de aici, ci vii de sus, din Seymour, Indiana. Ei îți spun Jebb, deci Jebb, întoarce-te și primește Duhul Sfânt.

Vino, doamnă. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Crezi că Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu care trăiește permite să se întâmple aceasta așa...? Câți am avut? Vedeți, nu ajung prea adânc. În ordine. Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru altcineva, iar acel altcineva nu este aici. Dacă îți spun care este problema cu acel altcineva, vei crede și vei accepta vindecarea lui? Este cancer. Crezi că va fi vindecat? Atunci du-te în Numele lui Isus să fie vindecat.

Credeți cu toții?

Credeți că Cuvântul este posibil? Nu este El minunat? Credeți? În ordine. Câți am avut? De obicei doi sau trei sunt o confirmare... Ce zic? Patru? Cel de aici este al cincilea? În ordine. Să credem din toată inima că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este Același ieri, azi și în veci.

Tu ești aici pentru

bebelușul acela. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi ce este rău cu copilașul tău, vei crede că Dumnezeu îl va vindeca? Micuțul are o problemă serioasă cu inima. Acesta este adevărul. Copilul nu este de aici, ci din afara orașului și a statului. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună de unde a venit? Atunci vei crede că se va vindeca? Du-l înapoi în Franklin, Kentucky... Tot ce ai de făcut este să crezi...

Lăsați-l să vină doar o

clipă aici. Condamn acel... lucru în Numele lui Isus Hristos și fie ca moartea să plece și viața să vină la copil... Ei își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși. Vrei să crezi? Poate El să te facă să te simți

bine?

Crezi că problema

femeiască pe care o ai te va părăsi? În ordine. Du-te la locul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne.”

Ce faci, domnule? Oh,

acel diavol astm! O clipă! Ceva a mers greșit. Lumina... Acolo este ceva similar care l-a prins pe omul acela. Să văd încă o dată ce era. Uită-te la mine și nu vorbi! Acolo în spate este un bărbat de culoare care se uită la mine. El are pe cineva bolnav de astm și sinuzită... Acesta este adevărul. L-ai atins. Tu nu ești de aici, domnule, ci ai venit din nord-est, din New York și ești domnul Hunte. În ordine. Cel care stă lângă tine și se roagă este prietenul tău. Domnule, crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Ai venit aici cu el. Numele tău este Coleman și te rogi pentru un tată care are o excrescență. Aceasta este Așa vorbește Domnul... du-te și crede...

Tu ai un stomac nervos.

Este adevărat? Crezi că El te-a vindecat? Du-te, spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” și crede din toată inima ta.

Tu ai probleme cu

nervii. Crezi din toată inima ta că El te-a vindecat. Întoarce-te și fii vindecat.

Nervozitate. Doar crede

din toată inima; crezi că Dumnezeu te face bine? Dumnezeu o va face.

Nervozitate și probleme

cu inima. Crezi că Isus Hristos te va face bine? Du-te și fii vindecat în Numele lui Isus.

Supărarea îți creează

probleme la stomac, toată mâncarea îți face aciditate. Du-te, nu te îndoii în inima ta și nu o vei mai avea.

Te-a deranjat spatele.

Crezi din toată inima ta? Atunci du-te; Isus Hristos te vindecă.

O clipă! Stați puțin

liniștiți pentru că s-a întâmplat ceva. Femeia aceasta de aici este o străină, lumina s-a rotit repede în jurul ei, apoi a mers aici și s-a întors imediat înapoi. S-a întâmplat ceva. O clipă. El este un om de culoare... Sunt sigur că nu era fratele de culoare de acolo deoarece a venit... O clipă: este aici. Este omul de culoare care stă aici. Și pe tine te deranjează o problemă la spate. Ești un străin pentru mine și eu sunt un străin pentru tine, dar este un lucru mai bun decât vindecarea durerii de spate, de care ai nevoie, iar acela este să-ți predai inima lui Hristos și să devii un creștin. Îl accepți ca Salvatorul tău? Ai venit din Ohio (Acesta este adevărul). Întoarce-te și fii vindecat. Isus Hristos îți iartă păcatele și poți merge acasă și să fii vindecat.

În ordine, soră. Vino

aici! Complicații, nervozitate și epuizare. Crezi în inima ta că Dumnezeu te va vindeca? Du-te la locul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse pentru tot ce ai făcut.”

Crezi că Dumnezeu te va

vindeca de problemele de la spate și de la rinichi? Întoarce-te pe drumul tău, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Fiule, crezi că El te

face bine? Spune: „Îți mulțumesc dragă Dumnezeule!” Du-te și laudă-L pe Dumnezeu.

Crezi din toată inima,
soră? Atunci du-te și Isus Hristos te vindecă.

O clipă. Văd apă sau
ceva. Aici este cineva care a trecut marea de undeva. Este o femeie care vine
din Olanda. Unde este femeia? Acolo. În ordine, soră. Ai venit un drum lung
pentru vindecare. Crezi că sunt profetul Său? Suferi de reumatism, artrită și
te înțepenești. Crede-L pe Domnul Isus și du Mesajul la poporul tău. Domnul să
te binecuvânteze.

Credeți? Acolo în spate
este o femeie care suferă cu fierea. Oh, ea o va pierde! Dumnezeu, ajută-mă! Ea
a venit din Indianapolis și se numește Gilbert. Ridică-te unde ești, doamnă.
Acolo ești! Fii vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Crezi din toată
inima?... A înviat Isus din morți? Atunci în Numele lui Isus Hristos puneți-vă
mâinile unii peste alții...

Să ne rugăm.

Doamne Isuse, lasă ca
puterea Ta sfântă să vină în biserică și fie ca fiecare persoană să fie
vindecată în Numele lui Isus Hristos. Doamne, confirmă Cuvântul Tău cu semnele
care Îl urmează. Și acum, Satan, diavol nechibzuit, ești biruit! Dumnezeu a
spus că El Îl va restitui pe Fiul lui Dumnezeu... El a promis că restituie
biserica la condiția de odinioară, când va străluci Lumina serii și noi trăim
în Ea.

Prin restituire avem un
drept, avem Avocatul nostru; avem Avocatul nostru și Marele nostru Preot și vom

forța pretenția noastră. Le-am avut de multă vreme.

Tu nu le mai poți pretinde!

Te provocăm în Numele lui Isus Hristos, prin puterea învierii Sale și a Duhului Sfânt!

-Amin -